

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่.....ปีที่.....

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

๒

ผู้อภิปราย

- นายไพจิตร ศรีวรขาน

๒, ๔, ๑๓, ๑๕, ๒๑,

๒๒, ๒๖, ๒๘, ๓๐, ๓๑,

๓๖, ๓๘, ๕๔, ๙๐, ๙๔,

๑๑๓, ๑๑๕

- นายวิทยา แก้วภราดัย

๕, ๑๑, ๑๒

- นายวิทยา บุรณศิริ

๖, ๑๑

- นายประกอบ รัตนพันธ์

๙, ๑๓, ๑๔, ๑๗, ๑๙,

๒๓, ๒๕, ๒๙, ๓๓, ๓๕,

๔๑, ๖๘, ๙๓, ๑๑๐

- นายเจือ ราชสีห์	หน้า ๙, ๓๗, ๔๕, ๕๙, ๗๘
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๒, ๗๐, ๗๕
- นายวัชร เพชรทอง	๑๒, ๔๙
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๑๕, ๒๑, ๒๒, ๓๑, ๗๑, ๑๑๔
- นายเรวัต สิรินุกูล	๑๖, ๑๘, ๒๐
- นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ	๒๐
- นายนิยม เวชกามา	๒๓, ๒๕, ๒๗, ๓๔, ๔๓, ๔๗, ๕๗, ๖๓
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๒๔, ๒๕, ๓๓, ๔๖, ๖๗
- นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์	๒๔, ๒๗
- นายประเกียรติ นาสิมมา	๓๔, ๖๐
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	๔๒
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๔๙
- นายศุภชัย โพธิ์สุ	๕๑, ๖๑, ๘๒, ๘๕, ๙๕, ๑๐๔
- นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	๕๖
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๖๓, ๖๙, ๗๒
- นายถวิล ไพรสณฑ์	๗๓
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๗๙, ๘๔, ๑๐๒
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	๘๗, ๙๗, ๑๐๘
- นายสถาพร มณีรัตน์	๙๐, ๙๙
- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	๑๐๐, ๑๐๗, ๑๑๒
- นายธนา ชีรวินิจ	๑๑๖
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๑๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

(นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์ เวลา ๐๙.๒๘ นาฬิกา)
นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีคนเซ็นชื่อเพียงแค่
๑๓๔ ท่าน ไม่ครบองค์ประชุม ผมขอเลื่อนการประชุมไปประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๙ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๑๕ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกที่เคารพ
ขณะนี้สมาชิกยื่นชื่อครบองค์ประชุม กระผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วโดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุม
เมื่อวานนี้ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เนื่องจากการประชุม
คราวที่แล้วการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง
โดยได้เริ่มตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๔ ซึ่งมีการแก้ไข
เมื่อคณะกรรมการผู้ขอสงวนความเห็นสมาชิกอภิปรายซักถามและคณะกรรมการ
ตอบชี้แจงจนได้เวลาพอสมควรแล้ว ก่อนจะลงมติในคราวนี้ ประธานของที่ประชุมคือผม
ได้สั่งให้เลื่อนการลงมติดำเนินการต่อในวันนี้ ดังนั้นผมจะขอดำเนินการต่อไปเลยนะครับ
ก่อนที่จะลงมติผมจะถาม ท่านไพจิตรจะถอนได้ไหมครับหรืออย่างไรครับ เชิญครับ

นายไพจิตร ศิริวรรณ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิตร
ศิริวรรณ ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ก่อนที่ท่านประธานจะขอมติในมาตรา ๔

ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า การนัดประชุมในวันพรุ่งนี้ จะขอความกรุณา ความชัดเจนจากท่านประธาน เนื่องจากแท้จริงวันนี้ควรจะต้องประชุมตามข้อบังคับ ก็คือจะต้องถามกระทู้ถามแล้วด้วยญัตติ กฎหมายก็สุดแท้แต่ แต่ว่าเมื่อท่านประธาน ได้กำหนดแผนว่าจะมีการประชุมวันนี้แล้วก็วันพรุ่งนี้อีก ผมก็อยากกราบเรียนว่าในขณะที่ มีความจำเป็นที่จะต้องกลับไปพื้นที่ ท่านประธานก็ทราบว่าผู้แทนราษฎรก็เป็นห่วงพื้นที่กัน เพราะถ้าไม่ไปพื้นที่ก็จะไม่ได้กลับมาในช่วงเดือนสองเดือนข้างหน้านะครับท่านประธาน อยากจะขอความกรุณาท่านประธานว่าถ้าหากเราจะพิจารณากฎหมายอะไร วันนี้ก็ให้ แล้วเสร็จตามความตั้งใจของท่านประธาน ทางฝ่ายค้านก็จะให้ความร่วมมือ แต่ว่า ในวันพรุ่งนี้ก็จะขอความกรุณาว่าขอให้งดการประชุมเพื่อเป็นประโยชน์ในการไปเตรียมการ การไปพบปะพี่น้องประชาชนซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ท่านปรึกษาหารือ นะครับ ผมได้ออกกระเปียบวาระไปแล้ว แล้วก็กฎหมายเราค้าง ๆ อยู่มากเราจะประชุมได้อีกประมาณ ราว ๕ ครั้งเท่านั้นเองครับ แล้วก็จะมีการยุบสภาแล้ว ผมอยากจะทำให้ท่านผู้แทนราษฎร ที่เคารพทุกท่านนะครับที่เป็นตัวแทนของประชาชน เรามาasangกฎหมายของเราที่ค้าง ๆ อยู่ ๑๐๐ กว่าฉบับนี้ นะครับ อันไหนที่พิจารณาเสร็จแล้วเราก็มาasangให้เสร็จเพื่อส่งให้วุฒิสภา วุฒิสภาเขาแก้ไขอย่างไรก็อีกเรื่องหนึ่งครับ ที่นี้เราอยากจะทำให้ล้างเรื่องที่เราได้ทำงาน เสียบบประมาณในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญที่ประชุมแต่ละครั้งเสียเงินของแผ่นดิน ไม่น้อย ผมอยากจะasangเรื่องเหล่านี้ให้เสร็จก่อนที่เราจะได้ไปทำการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ในสมัยต่อไป นะครับ ผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน ถ้าทุกฝ่ายร่วมมือร่วมแรง ร่วมใจทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลให้การสนับสนุน สละเวลานะครับการประชุมไม่กี่ครั้ง ต่อไปให้เสร็จ ผมว่าก็จะเกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนอย่างมหาศาล เช่น ในกรณี อย่างกฎหมายยาง อย่างนี้เป็นต้นครับ แล้วก็กฎหมายอีกหลายฉบับที่คณะกรรมการ พิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าเราร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันเหนื่อยสักหน่อย นะครับ ขอความเมตตา เหนื่อยสักหน่อยมันก็ผ่านกันไปครับ เราคิดว่าเราจะได้ประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน แล้วเราก็มีสิทธิที่เราจะไปพูดกับประชาชนอย่างหน้าตาเบิกบานอิมเอมว่าเราได้ทำหน้าที่ของ เราอย่างเต็มที่แล้ว ผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์ เราดำเนินการเรื่องนี้ต่อไปก่อนก็แล้วกัน ส่วนพรุ่งนี้นะครับที่ท่านไฟจิตได้เสนอนั้น นะครับเมื่อเราได้ออกกระเปียบวาระแล้วก็เท่าที่ ทำได้ ได้แค่ไหนก็แค่นั้น นะครับ เพราะว่าได้ออกกระเปียบวาระไปแล้ว เชิญครับคุณไฟจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ แม้อำนาจที่ท่านประธานได้กำหนดไว้ว่าจะต้องประชุมอีกในวันพรุ่งนี้ ก็กราบเรียนว่าผมฟัง การแลกเปลี่ยนกันกับฝ่ายรัฐบาลก็มีความเห็นว่าน่าจะขอความกรุณาจากท่านประธาน ในการงดการประชุม ถึงแม้ท่านได้ออกไปแล้วก็บังคับว่าชอบที่ท่านประธานจะมีความเห็น แจ้งต่อที่ประชุมในวันนี้ระหว่างการประชุมก่อนสิ้นสุด ซึ่งก็กราบเรียนท่านประธานว่า พวกผมแม้เป็นฝ่ายค้านก็สำนึกในภาระหน้าที่ที่จะทำงานในรัฐสภาเพื่อที่จะพิจารณา กฎหมายที่เป็นประโยชน์กับประชาชน การคัดค้านการเสนอข้อคิดเห็นใด ๆ ที่คณะกรรมการ ได้พิจารณากันแล้วเสร็จก็ชอบที่จะต้องฟังกันด้วยเหตุด้วยผล อะไรที่เห็นว่าจะต้องโหวต (Vote) ก็ขอความกรุณาให้เป็นไปตามข้อบังคับเท่านั้น แต่ว่าเมื่อข้อบังคับเขียนไว้ว่า ถ้าจะโหวตเสียงต้องตรวจสอบองค์ประชุม ก็เป็นความจำเป็นนะครับที่องค์ประชุมจะต้อง ครบกัน ก็ขอความกรุณาท่านประธานนะครับเพื่ออาจจะต้องทำหน้าที่กัน ไม่ใช่ว่าพวกผม พอมมาแล้วไม่ได้ตรวจสอบองค์ประชุม ไม่ครบองค์ประชุมก็มาโทษฝ่ายค้านว่ามากันเป็นร้อย แล้วไม่แสดงตัวเป็นองค์ประชุม -----

ซึ่งก็เป็นภาระที่ไม่อยากให้เกิดภาพแบบนี้ะครับ ก็ขอให้พวกเราเห็นว่าอันใดที่เป็นภาระที่ต้องทักท้วง กฎหมายบางเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน แล้วภาระแบบนี้ควรที่จะใช้ความรอบคอบในการพิจารณา ก็ขอความกรุณาท่านประธานให้ตามภาระหน้าที่ กรรมการก็ชอบที่จะฟังความเห็นจากสภา แล้วก็ไปปรับไปเขียนเสียให้ถูกต้อง สามารถที่จะทำได้อยู่แล้ว ท่านประธานก็เป็นผู้ใหญ่ที่เข้าใจระเบียบในการทำงาน เพราะฉะนั้นถ้าฟังแบบนี้ผมก็เห็นว่าองค์ประชุมก็จะลำบากอีกนะครับ ท่านประธาน ถ้าหากฝ่ายรัฐบาลจะถอนออกไปก่อนหรืออย่างไรก็สุดแท้แต่ แล้วก็ดูกฎหมายที่มันไม่ซับซ้อนมากมาพิจารณาก็จะเป็นประโยชน์ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญวิป (Whip) ฝ่ายรัฐบาล

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ข้าราชการของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้าน ผมเองในฐานะที่เป็น ส.ส. อยู่ในสภา ก็เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของ ส.ส. พวกเราดีครับว่า มันเป็นปรากฏการณ์ครั้งแรกที่เรามีกำหนดการยุบสภา แจ้งให้ทราบล่วงหน้าร่วมเดือน แน่นอนครับอารมณ์ความรู้สึกของคนที่เป็น ส.ส. หลายคนใจมันก็คิดถึงการจะลงเลือกตั้ง และการที่จะเอาชนะเลือกตั้งและการกลับมาสภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นหลายคนจิตใจก็ไม่อยู่กับสภาครับ เดินทางกลับบ้านไปเยอะ ประกอบกับช่วงภาวะการณ์ปัจจุบันท่านประธานสภาก็คงทราบนะครับว่า มันเกิดภาวะวิกฤติในเรื่องภัยพิบัติธรรมชาติค่อนข้างหลายเรื่องหลายราว ไม่ว่าจะเรื่องแผ่นดินไหวในทางภาคเหนือ เกิดหนาวจัด วั ว ควายล้มตายในทางภาคเหนือ ภาคใต้บ้านผู้แทนก็จมน้ำกันหมดถั่วหน้าทุกคนแล้วครับ อารมณ์ก็เกิดความรู้สึกค่อนข้างกังวลในหลายประเด็น ก็เห็นใจเพื่อนสมาชิก แล้วผมเข้าใจว่าที่จริงผมก็คิดว่าในความตั้งใจพวกเรา ก็อยากจะขยันครับ ทำเรื่องเยอะ ๆ แล้วก็เข้าใจเจตนารมณ์ของท่านประธานดีครับ อย่างการนัดหมายพรุ่งนี้ แต่ผมติดตามดูเข้าใจว่าวันพรุ่งนี้วัตถุประสงค์เราที่จะให้รัฐบาลมาตอบกระทู้ถามนี่คงลำบาก เพราะว่าคณะรัฐมนตรีทั้งหมดติดภารกิจเข้าเฝ้าในนามคณะรัฐมนตรี ท่านคงไม่สะดวกในการมาตอบกระทู้ถาม ซึ่งอาจจะหมายถึงท่านประธานด้วยอาจต้องมีภารกิจในการเข้าเฝ้านะครับ ผมก็คิดว่าเราเหลือเรื่องเพื่อทราบนะครับ ซึ่งมันก็จะว่าแรงด่วนถึงขั้นเป็นกฎหมายหรือไม่ก็คงไม่ใช่ แต่ในการพิจารณากฎหมายในสภาผมเองก็อยากขอความร่วมมือจากเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านด้วยครับ ยกตัวอย่าง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ที่เรากำลังพิจารณา

ผมเข้าใจว่าทุกคนอยากได้กฎหมายฉบับนี้ครับ ไม่เฉพาะฝ่ายรัฐบาลหรือ ส.ส. ภาคใต้นะครับ เพื่อนสมาชิกที่มาจากทุกภาคก็อยากได้กฎหมายฉบับนี้ไปเป็นของขวัญให้กับเกษตรกร ที่อยากจะแปรชีวิตมาเป็นเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะฉะนั้นผมก็ใคร่ขอความร่วมมือครับ ถ้าเป็นไปได้เนาะครับ ฝ่ายค้านจะกรุณาร่วมแสดงตนในการลงมติแต่ละครั้งก็จะเป็น ความกรุณาครับ เพราะอย่างไรก็ตามหลักการที่ท่านวางไว้ไม่แสดงตนตลอดกับประโยชน์ ประชาชน ผมคิดว่าอยากขอรับรองครับ ในฐานะที่เราเป็นเพื่อนสมาชิกในสภาด้วยกัน แล้วอยากทำกฎหมายให้กับประชาชน ส่วนเพื่อนสมาชิกที่ติดใจในการแปรญัตติบ้างเล็กน้อย ซึ่งเป็นข้อคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ในซีกรัฐบาลผมก็จะพยายามขอร้องเนาะครับว่า ถ้าเป็นไปได้ ก็ให้โอนอ่อนผ่อนตามบ้าง เพราะต้องวางใจเพื่อนสมาชิกที่ไปเป็นกรรมาธิการว่าได้ใช้ ความสามารถและความตั้งใจเหมือนพวกเราเหมือนกันครับ แต่ทัศนะไม่ตรงบางอย่าง ก็อาจจะผ่อนสั้นผ่อนยาวกัน และหาทางแก้ไขเอาภายหลัง ไม่ใช่ว่าตรึงไว้จนกฎหมายดี ๆ ไม่ผ่าน จึงขออนุญาตหารือแล้วก็เรียนผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวิปฝ่ายค้านเชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม วิทยา บุรณศิริ ในฐานะประธานผู้ประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน ต่อคำหารือของท่านรองไฟจิตที่มีการอธิบายไว้ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการพิจารณา โดยเฉพาะพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ที่ดูเสมือนว่าท่านประธานเอง ก็มีดำริเชิงตำหนิการทำงานของพรรคร่วมฝ่ายค้าน ผมเรียนตามตรงเนาะครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านประธานวิปเองก็บอกว่ามีความจำเป็น -----

แต่อย่างไรก็แล้วแต่ เมื่อเข้าผมเองก็มีการให้ข่าวว่าหลักการจริง ๆ ท่านประธานน่าจะบอก ท่านประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าตามที่สมาชิกหรือผู้แปรญัตติ หรือสมาชิกคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนน้อยมีการท้วงติง และมีเพื่อนสมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้ ทั้งพรรครัฐบาลเองและพรรคฝ่ายค้านเองได้มีการอภิปราย ประเด็นเหล่านี้น่าจะมีคำตอบให้ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุด หลักการพิจารณานี้ พระราชบัญญัติใด ๆ ก็แล้วแต่เมื่อตั้ง คณะกรรมการแล้วท่านนำมาเสนอต่อสภาแห่งนี้เพื่อประกอบในการพิจารณา เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกท้วงติงเพื่อที่จะให้เกิดความร่วมมือซึ่งกันและกันตามวัตถุประสงค์ ของท่านประธาน ท่านประธานก็ต้องเรียนต่อคณะกรรมการว่าคุณลองหาข้อยุติในทางที่ดี ได้หรือไม่ การประชุมถึงจะเดินไปได้ เพราะฉะนั้นในมาตราที่มีปัญหาคือมาตรา ๔ ท่านจะ ขอท่านประธานว่าขออนุญาตในส่วนนี้ได้ประชุมกันเป็นภายในหรือหารือกัน แล้วผล เป็นประการใดจะแจ้งให้ที่ประชุมโดยขอพิจารณามาตราอื่นก็สามารถกระทำได้ครับ ท่านประธาน แต่ถ้ามาลงมติในมาตรา ๔ เลยมันก็ทำให้เป็นเดท ล็อก (Death lock) แน่นอน ท่านผู้เป็นประธานเองก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ นั่นก็คือท่านก็ขอตรวจสอบ องค์ประชุม การที่มีส่วนในองค์ประชุมนั้นเป็นสิ่งที่ฝ่ายค้านพึงกระทำเพื่อให้มีการ ระงับและการชั่งใจจากคณะกรรมการ พวกผมก็ทำได้แค่นี้ เพราะถ้าองค์ประชุมครบ ถ้าลงมติ ผมแพ้ ประชาชนพี่น้องเกษตรกรสวนยางเขาก็เดือดร้อน และอย่าคิดนะครับไปถึง ในชั้นวุฒิสภา แล้ววุฒิสภาก็มีการแก้ไขนั่นเราก็ไปคิดกันเองอีก จึงกราบเรียนท่านประธาน ว่าในพระราชบัญญัติที่มีความจำเป็น ผมเองพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ หลังจากนั้น มีพระราชบัญญัติอีกหลายพระราชบัญญัติก็อยากจะช่วยกันทำให้มันเสร็จตามที่ท่านประธาน ได้วางไว้ แต่เหตุผลตามที่ท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลได้ชี้แจงในเรื่องของวันศุกร์ก็เป็น ประเด็นหนึ่งซึ่งท่านเองก็ไม่ได้หารือในส่วนของผม ๒ ท่าน คือวิปรัฐบาลและผมว่าเราจะมี ความพร้อมอย่างไร เรื่องกระทู้ที่ปกติเคยมีวันพฤหัสบดีมันก็ไม่มี กระทู้ก็เป็นเครื่องมือ อย่างหนึ่งที่ฝ่ายค้านใช้ในกระบวนการตรวจสอบ หรือสมาชิกในสภาแห่งนี้ใช้เป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบผู้บริหาร อันนี้ผมนำเรียนกว้าง ๆ จึงนำเรียนท่านประธานในเรื่องของ พระราชบัญญัติการยางนี้ก็ให้คณะกรรมการได้พิจารณาว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เขาท้วงติงอย่างนี้ มีผู้อภิปรายในสภาเป็นแบบนี้ ท่านจะแก้ไขอย่างไร เพราะมันเป็น ประโยชน์ แต่เป็นประโยชน์แน่นอนครับ มันก็ต้องไม่เกิดผลกระทบกับพี่น้องเกษตรกร ชาวสวนยางด้วย ต้องนำเรียนท่านประธานได้โปรดกรุณาหารือกับท่านคณะกรรมการ

ผมคิดว่าสิ่งที่จะเดินไปข้างหน้ามันก็สามารถทำได้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือผมเรียนอย่างนี้นะครับ ในวันพรุ่งนี้ติดภารกิจเฝ้าเสด็จ ผมก็เฝ้าเหมือนกัน ผมคิดว่าถ้าจะพิจารณานะครับ เพราะว่าพรุ่งนี้เวรผู้เป็นประธานคือท่านอภิวัจน์นะครับตอนภาคเช้า ผมก็ได้วางไว้ ถ้าเราจะถามเฉพาะกระทั่งสุด เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ชั่วโมงหนึ่ง รัฐบาลก็คงเฝ้าเสร็จ ผมก็เฝ้าเสร็จ ก็คงจะกลับมาได้ ก็คงไม่มีปัญหาอะไรครับ ท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลนะครับ ๑๑.๐๐ นาฬิกา จากวังมานี้ก็ทำหน้าที่ได้ กระทั่งมีประโยชน์แก่ฝ่ายค้านต้องการที่จะดำเนินการถามกระทู้ ก็ขอนัดว่ารัฐบาลคงตอบได้ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกาถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา ก็คาดว่าที่ประชุมจะมาพร้อมเพรียงกันก็ขนาดนี้ละครับ ๑๐ โมงครึ่งทุกครั้ง อันนี้เรื่องวันศุกร์พรุ่งนี้นะครับ ผมขออนุญาตที่ประชุมนัดหนึ่งนะครับ ขณะนี้มีผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตรที่เข้ามาฟังการ ประชุมของสภาเรานะครับ ผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตร ประธาน รองประธานสภาองค์การ บริหารส่วนตำบล รุ่นที่ ๑๑ จากสถาบันพัฒนาบุคลากรส่วนท้องถิ่น ๙๓ ท่าน สภายินดี ต้อนรับนะครับ และสภายินดีต้อนรับครูและผู้ร่วมติดตามโรงเรียนบ้านโคกสีทองกลาง จังหวัดมหาสารคาม ๒๓ ท่าน ขอแสดงความยินดีที่ท่านได้มีโอกาสเข้ามาร่วมฟังการประชุม ของสภาในวันนี้ครับ -----

ขณะนี้เรากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งมีการแปรญัตติจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกำลังที่จะมีการลงมติในมาตรา ๔ แต่ว่ากำลังปรึกษากันอยู่ว่าจะทำอย่างไร เพราะขณะนี้น้ำท่วมภาคใต้ ท่าน ส.ส. ภาคใต้ก็ต้องอยู่ดูแลพี่น้องประชาชนทางภาคใต้ ก็คงจะไม่พร้อมเพรียงเท่าที่ควรนะครับ อาจจะมีทรงเหนงนิดหน่อย เพราะว่าผู้แทนราษฎรต้องเข้าไปช่วยเหลือพี่น้องประชาชนเป็นกิจวัตรอยู่แล้วนะครับ ผมจะปรึกษาทางกรรมาธิการนะครับ จะอ่อนโยนผ่อนปรนในการแก้ไขมาตรา ๔ ได้หรือไม่ก่อนที่จะลงมติก้นที่ทางฝ่ายค้านเขาร้องขอมานะครับ แล้วประธานก็ไม่มาเสียด้วยเชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ กระผมเรียนท่านประธานอย่างนั้นะครับ ประเด็นเมื่อวานที่ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ท่านไพจิต ศรีวรขาน และท่านวัชระ เพชรทอง ได้กรุณาท้วงติงในเรื่องของยาง ท่านบอกว่าในเรื่องของยางที่เราจะเก็บภาษีพิเศษ ไม่ควรที่จะเก็บภาษีจากผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบสำเร็จรูปจากยางพารา นั่นคือประเด็น แต่ผมเรียนว่าในร่างเดิมนั้นไม่เก็บอยู่แล้ว เพียงแต่เราเปลี่ยนคำพูดเท่านั้นเอง เดิมทีนี้ผลิตภัณฑ์ยางหรือวัตถุดิบสำเร็จรูปจากยาง อะไรไม่เก็บให้ประกาศ คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่เปลี่ยนเพียงว่าอะไรเก็บให้ประกาศ ซึ่งจะเห็นว่ามีความชัดเจนกว่า จริง ๆ เนื้อหาสาระไม่เปลี่ยนแปลงครับ เปลี่ยนแต่เวิร์ดดิ้ง (Wording) เท่านั้นเอง ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง เดิมทีอะไรไม่เก็บให้ประกาศ เราเปลี่ยนว่า อะไรเก็บให้ประกาศ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าถ้าเกิดประกาศสิ่งที่เก็บนี้มันจะไม่ได้เปรียบ เสียเปรียบ และเป็นการที่จะให้ความเป็นธรรมกับผู้ประกอบกิจการมากกว่า ท่านประธานครับ เนื้อหาไม่เปลี่ยนแปลงอะไรเลยครับ เหมือนร่างเดิมทุกประการครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือยังยืนยันใช่ไหมครับ ยืนยันก็โหวตกัน ไม่ครบก็ปิดประชุม

นายเจือ ราชสีห์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมเดี๋ยวนะครับ ข้อห่วงใยของเพื่อนสมาชิกในสภาประเด็นนี้จริง ๆ เป็นข้อเสนอของกรรมาธิการที่เป็นข้าราชการประจำ มองว่าขณะนี้

สินค้าจากยางนี้มันมีมากขึ้น คณะกรรมการซึ่งเราเขียนไว้ในกฎหมายว่าจะกำหนดประเภทอะไรบ้างที่จะต้องเก็บ ก็ไปกำหนดในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ก็อยากจะขอเรียนกับท่านประธานไปถึงเพื่อนสมาชิกที่มีความห่วงใยว่าไม่ได้เอื้อต่อนายทุน เพราะว่าเมื่อเข้าอ่านข่าวเหมือนกับว่ากรรมการไปเอื้อประโยชน์ให้กับนายทุน จริง ๆ กรรมการของเราเหมือนกับที่ได้รับทราบนะครับ เรามีทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ข้าราชการประจำซึ่งมาทำกฎหมายฉบับนี้ เพียงแต่ว่าเมื่อเพื่อนยังมีความห่วงใยและก็ยังมีความอยากจะคุยในประเด็นนี้กันให้เข้าใจ กรรมการก็ยินดีเฉพาะมาตรา ๔ กรรมการอาจจะกลับไปคุยกันอีกรอบหนึ่งก็ได้ แต่ว่าถ้าจะให้มาตราอื่นได้เดินต่อไปมันจะได้ไม่เสียเวลา ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานกรุณา แล้วก็ถ้าเพื่อนสมาชิกยังตั้งใจในประเด็นมาตรา ๔ กรรมการก็ยังคงกลับไปคุยกันอีกรอบก็จะเป็นพระคุณครับท่านประธาน แต่ว่าขออนุญาตให้มาตราอื่นได้เดินไปในเวลาที่มีอยู่เพื่อจะได้เป็นประโยชน์กับพี่น้องชาวสวนยางทั่วประเทศตามที่พวกเราต้องการครับ ขอกราบขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านประธานวิป เดียวนี้เป็นประธาน ส.ส. ฝ่ายค้าน ผมขออภัยนะครับที่ไปบอกประธานวิป เดียวนี้ท่าน ขึ้นตำแหน่งแล้ว

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : ผมต้องขอประทานโทษ ท่านประธานครับ ผมก็เป็นวิทยาคณเด็มนะครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพครับ ตามที่ผมได้นำเรียนต่อท่านประธานแล้วก็ในที่ประชุมแห่งนี้ผมคิดว่าขอความ กรุณาท่าน ท่านเจ๊ก็ได้อ่อยต่อที่ประชุมแล้ว กรรมาธิการไม่ได้มีท่านท่านเดีวนะครับ เพราะฉะนั้นท่านที่ยังไม่มาโดยเฉพาะท่านประธานรัฐมนตรีศุภชัยท่านต้องรีบตามเลย นะครับ แล้วก็ให้คุยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยเขาก่อนที่จะมีความเห็นในเรื่องของ มาตรา ๔ ผมเรียนตามตรงนะครับว่าการประกาศ ส่วนท่านจะพิจารณาตามความเห็นของ ท่านที่เสนอเดี๋ยวจ้ให้ท่านประธานขออนุญาตที่ประชุมครับ เพราะผมเป็นคนเสนอเองให้ พิจารณาแบบนั้น ไม่อย่างนั้นมันก็เดินไปไม่ได้ เพื่อให้เจตนารมณ์ของท่านประธานในการ ปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้เดินไปได้ ผมเรียนตามตรงนะครับว่ากรรมาธิการ เสียงข้างน้อยและประธานและกรรมาธิการท่านอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้นั่งอยู่ข้างบนนั้นท่านกรุณา ได้โปรดประสานแล้วก็ให้นำหรือกันเสียให้จบ การที่จะไปออกประกาศทีหลังเราไม่มีสิทธิ ออกครับท่านเจ๊ บ่อยครั้งที่เราบอกว่าเดี๋ยวจ้จะออกประกาศ ออกข้อบังคับ ออกกฎกระทรวง มันมีปัญหาอยู่ร่ำไปครับ ก็กราบเรียนท่านประธานไว้แค่นี้เพื่อไม่ให้ เสียเวลานะครับ ก็สามารถที่จะประทานขอสมาชิกครับท่านจะดำเนินการอย่างไร พวกเราเองก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอว่ากรณีมาตรา ๔ นั้นให้หารือกันให้ได้ข้อยุติและเป็นประโยชน์ กับพี่น้องเกษตรกรครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณวิทยา แก้วภราดัย เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย ขออนุญาตหารือตามข้อหารือของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านไปยัง คณะกรรมาธิการด้วยครับ ผมได้เดินหารือเพื่อนกรรมาธิการที่นั่งอยู่ข้างล่างหลายท่านแล้ว ก็คงเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่ามาตรา ๔ นี้แขวนไว้ก่อน เดียวกรรมาธิการส่วนที่จะพิจารณา มาตราอื่นก็เดินหน้าต่อไป ส่วนที่แขวนไว้เดี๋ยวจ้ชุดที่อยู่ข้างล่างทั้งหมดจะได้ร่วมกันหารือ เพื่อหาทิศทางออกแล้วก็กลับย้อนมาเมื่อเราจบทุกมาตราแล้ว มาสู่มาตรา ๔ อีกครั้งหนึ่งครับ

๑๒

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๗/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือมาตราอื่นมันโยงมาตรา ๔ มาตรา ๔ เป็นหลัก คือปัญหามันเกิดขึ้นเราจะทำอย่างไรครับ เชิญครับท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตั้งข้อสังเกต ท่านประธานครับ กล่าวคือกรณีพิจารณาข้อบังคับคงจะต้องให้พิจารณา กระผมสุทัศน์ เงินหมื่น แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าคงจะต้องพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ถ้าจะแขวนไว้หรือข้ามไปน่าจะไม่ได้ครับ เว้นแต่จะยกเว้นข้อบังคับ ซึ่งก็คงจะต้องอาศัยเสียงข้าง ๓ ใน ๔ จะเป็นปัญหาพอสมควร ก็คงจะต้องใช้วิธีอื่นในการที่จะเชิญท่านประธานคณะกรรมการรับมาคุยกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องความเห็นเสียงข้างน้อยครับ ถ้าจะข้ามไปน่าจะไม่ได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าเอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านถอนไปนะครับ ขออนุมัติที่ประชุมนี้ถอนไปแล้วก็จะนำเข้าวันที่ ๗ ก็ได้ครับ ถอนไปพิจารณาให้เสร็จ ผมจะขอมติที่ประชุมให้ถอนไป เชิญท่านวิทยา

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : คือผมไม่ขัดข้องนะครับ แต่ถ้าบังคับให้กรรมการ ๒ ท่านมาตัดสินใจแทนทั้งหมดก็มันกระไรอยู่เหมือนกัน เพราะนั่งกันอยู่ข้างล่างเต็มหมดเป็นกรรมการแล้วไม่ยอมขึ้นข้างบน ท่านเรียกทั้งหมดขึ้นไปนั่งแล้วปรึกษาหารือกันทีเดียวกว่าครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับเอา ท่านใดที่เป็นกรรมการร่างพระราชบัญญัติยานี้โปรดกรุณามานั่งปรึกษาหารือกันข้างบนนี้ครับ เชิญครับ ทั้งกรรมการเสียงข้างน้อย ข้างมากอะไร เชิญครับ ถ้าอย่างนั้นมันก็ไม่ผ่านสักทีครับ คือจะพิจารณาไปแขวนมันไม่ได้ คุณวัชระมีอะไร คุณเป็นกรรมการด้วยหรือเปล่า

นายวัชระ เพชรทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมมีเรื่องที่จะพูดครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ยังไม่ให้อะไรหรอกครับ ให้กรรมการเขาขึ้นมาก่อนครับ นั่งลงก่อนครับ เชิญท่านกรรมการที่มีชื่อเหล่านี้ครับ
กรุณาขึ้นมามอบบัลลังก์ด้วยครับ -----

๑๓

สพ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ปีพ.ศ. ๘/๑

คุณจิรากร โกศัยเสวี คุณเจริญ จรรย์โกมล คุณเจือ ราชสีห์ คุณชมภู จันทาทอง คุณชูการ์โน
มะทา คุณณิรัฐกานต์ ศรีลาภ คุณทรงศักดิ์ ประจงจัด คุณนคร มาฉิม คุณนริศา
อติเทพพรพันธ์ คุณนัจมุดดีน อูมา คุณนิอาริส เจตภาวิวัฒน์ คุณประกอบ รัตนพันธ์
คุณประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ คุณประเสริฐ บุญเรือง คุณปาริชาติ ขาลีเครือ คุณพัชโรดม
ลิมปิษเฐียร คุณพิภฏ ศรีชนะ คุณพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน คุณมุฮัมมัดซุลฮัน ลามะทา
คุณวรศุลี สุวรรณปรีสุทธิ์ คุณวัฒนา แซ่ไพเราะ คุณวิทย์ ประทักษ์ใจ คุณวิสุทธิ์ ไชยณรุณ
พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล คุณศุภชัย โพธิ์สุ คุณสงกรานต์ คำพิสัย คุณสมบูรณ์
อุทัยเวียนกุล คุณสรุทธิ เนื่องจำนงค์ คุณสาคร เกี่ยวข้อง คุณสุรชาติ ชำนาญศิลป์
คุณสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ คุณอนันต์ ศรีพันธ์ คุณอนุรักษ์ บุญศล เขิญนะครับผู้ที่ได้ยินชื่อ
กรุณามาร่วมคณะกรรมการข้างบนนี้ครับ คุณอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ คุณอรุณี ชำนาญยา
คุณอุดมเดช รัตนเสถียร เขิญด้วยครับ มาปรึกษาหารือกันให้เสร็จ เพราะตอนเป็น
คณะกรรมการแย้งกันเป็น ตอนแถลงไม่ยกขึ้นกันมาเลย ไม่รู้เพราะอะไรนะครับ
เขิญครับประชุมกัน ๖-๗ คน มีแต่พรรคประชาธิปัตย์ พรรคเพื่อไทยไม่ขึ้นมาเลย เพราะอะไร
คุณอนุรักษ์พูดดีนักข้างล่าง ข้างบนไม่เอาด้วย แยกแล้ว

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะคณะกรรมการเสียงข้างมาก กราบเรียนว่าในมาตรา ๔ ความหมายของคำว่า ยาง
คำว่า ยาง ถ้าเกิดเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สบายใจที่คณะกรรมการแก้จาก
คำว่า ไม่ แล้วก็เติม และ กระผมได้หารือกับคณะกรรมการแล้วก็ไม่เกิดความเสียหาย
ตรงไหน คือความหมายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นยินดีที่จะกลับสู่ร่างเดิม ในเรื่องยางนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณไพจิตต์อย่างไรครับ
เขายอมแล้วเรื่องยาง

นายไพจิตต์ ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายไพจิตต์
ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในมาตรา ๔ คณะกรรมการขอกลับไป
สู่ร่างเดิม ถือว่าไม่มีการแก้ไขก็ยินดีครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างเดิมทั้งหมดหรือมีการ
แก้ไขด้วยคณะกรรมการ

๑๔

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ปีพมา ๘/๒

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะคณะกรรมการเสียงข้างมาก ผมกราบเรียนท่านประธานในมาตรา ๔ ได้แก้ไข หลายประเด็น แต่ส่วนที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ถกกันเมื่อวาน ก็คือประเด็น เรื่องยาง ต้นยางนี้มาเรื่องยาง มาเรื่องยางคณะกรรมการได้ปรึกษาหารือกันแล้ว เราไม่ขัดข้องที่จะกลับสู่ร่างเดิม แต่ในส่วนอื่นก็ค่อยว่าเป็นเรื่อง ๆ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้ที่ติดใจอยู่ครับ เขาตัด คำว่า ยาง นะครับ ยางพารา หมายความว่า ต้นยางและยางอะไรนี้ตัดออกหมดใช้ไหมครับ ค่อยังติดใจอยู่ตรงไหนครับคุณไพจิตที่จะไปกันได้ เชิญครับ

- ๘/๑

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องต้นยาง และนิยามคำว่า ยาง ๒ พรรคให้ไปสู่วางเดิมนะครับท่านประธาน นอกนั้นก็คณะกรรมการแก้ไขในคำจำกัดความที่ลงมาที่แก้ไข ผมไม่ขัดข้องครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ติดใจ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ครับ คำว่า ต้นยาง กับ ยาง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต้นยาง กับ ยาง เท่านั้น นะครับ ได้นะ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่เป็นคณะกรรมการ พวกกระผมได้หารือกันแล้วนะครับ ไม่ขัดข้องครับ เพราะว่า ไม่เสียความหมายครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ขัดข้อง ฉะนั้นก็ไม่ต้อง โทวาทกันนะครับคุณไพจิต คุณจุลพันธ์ ที่ติดใจ คุณวัชระ ๓ ท่าน เขายอมตามท่านแล้ว ไม่ติดใจนะครับ ก็ผ่านมาตรา ๔ เชิญเลขาธิการต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปครับ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การจัดตั้งทุนรายได้และเงินสำรอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ มาตรา ๘ ท่านไม่ติดใจกระมัง เชิญครับ เอาคณะกรรมการก่อนครับ ท่านไม่ได้แปรญัตตินั่งก่อนครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ได้สงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๘ ซึ่งอยู่ใน (๑) ที่ให้คงคำว่า ยางพารา ไว้ แต่เนื่องจากว่าที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่ได้ผ่านมาตรา ๔ ซึ่งไม่มีคำว่า ไม้ยาง อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เพราะฉะนั้นการสงวนความเห็นของผมจึงไม่มีประโยชน์แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอถอนความเห็นในการสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๘ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คุณเรวัตติดใจอะไรครับ เชิญครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยครับ ในมาตรา ๘ มีการแก้ไขครับ ท่านประธาน แล้วก็ผมเห็นท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ในฐานะกรรมการได้ขอสงวนความคิดเห็นแล้วก็ได้เพิ่มเติมคำว่า การดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ โดยคำนึงถึงจุดคุ้มทุนของเกษตรกร ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับท่านประธาน เพราะว่าตรงนี้ กระผมเชื่อว่าถ้าเติมมันจะเป็นประโยชน์ กฎหมายฉบับนี้มีอยู่ตรงนี้ สำคัญ อยู่ตรงนี้เองท่านประธาน ถ้าท่านประธานนึกได้แล้วก็จำได้ ท่านสมาชิกครับ กฎหมายอ้อย และน้ำตาลทรายที่เป็นประโยชน์ต่อชาวไร่อ้อยทุกวันนี้ นั่นก็คือการคิดการจ่ายเงินเบื้องต้น ให้กับชาวไร่อ้อยให้คำนึงถึงต้นทุนของการผลิต นี่ครับอยู่ตรงนี้เองครับท่านประธาน แล้วตรงไหนบอกว่าเสถียรภาพ เสถียรภาพ ลองแปลสิครับท่านคณะกรรมการที่นั่ง อยู่ข้างบน แปลให้ผมฟังหน่อยว่าตรงไหนเสถียรภาพ และจุดตรงไหนคือเสถียรภาพ ขายขาดทุนนี้มีเสถียรภาพไหม ตรงไหนครับมีคำว่าเสถียรภาพลองชี้ให้ผมเห็นหน่อยว่า พี่น้องชาวสวนยางจะได้ประโยชน์กับการขายยาง มีเสถียรภาพ ตรงไหนครับ แล้วกฎหมาย ฉบับนี้ทั้งเล่มมีตรงไหนบอกไหมว่ามีจุดคุ้มทุนให้กับชาวสวนยาง มีไหมครับ เพราะฉะนั้น ท่านพิเชษฐ์ท่านเขียนไว้ดีที่สุดที่สุดเลย ให้คำนึงถึงต้นทุนของเกษตรกรชาวสวนยาง นี่ตรงนี้ครับ คำนึงถึงต้นทุน ผมเห็นด้วยครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการทั้งหลายที่นั่งอยู่บนนั้น ไหน ๆ ท่านเข้าไปแล้ว ทำให้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องชาวสวนยางน้อย ให้เขา มีบรรทัดฐานไว้แล้วกฎหมายอ้อย และน้ำตาลทรายเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องชาวไร่จนทุกวันนี้ -----

๑๗

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๑๐/๑

นั่นก็คือการจ่ายเงินเบื้องต้นค่านึงถึงต้นทุน นี่ไม่มีเลย ต้นทุนยางเท่าไรก็ไม่รู้ ลงมาราคาเท่าไรก็ไม่รู้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วย ท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นจุดสำคัญ แล้วก็นับว่าเป็นสิ่งที่ต้องเติมลงไปเพื่อให้เกิดประโยชน์ ก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการได้เติมด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ เจ้าของแปรญัตติไม่อยู่ แล้วก็ท่านจะพูดได้เรื่องที่เขาแก้เท่านั้นเอง เช่น ตลาดยาง แล้วก็ ๓.๑/๑ นอกนั้นท่านพูดไม่ได้ จะไปเพิ่มเติมไม่ได้ จะผิดข้อบังคับ ท่านก็เป็น ส.ส. อาวุโส ก็น่าจะรู้เรื่องดีครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม เรวัต สิริกุล ท่านประธานพูดอย่างนี้ผมเสียหาย ผมเองจริง ๆ แล้วท่านประธานพูดก็เข้าใจดี ผมก็เข้าใจดีครับ แต่ว่าผมเห็นแล้วมันไม่สบายใจ ท่านประธานครับ คืออย่างไร ๆ ก็ท่านพิเชษฐ์ เดียวคงมา ผมก็เห็นด้วยกับท่านพิเชษฐ์ที่แปรเท่านั้นตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นไปได้ คณะกรรมการเติมไปก็ไม่เสียหายอะไร และเป็นประโยชน์ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจะถามคณะกรรมการให้ครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานช่วย ๆ หน่อยก็แล้วกันครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมให้เกียรติท่านครับ เชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ ในส่วนที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วงนะครับ และท่านพิเชษฐ์ได้สงวนความเห็นไว้ในเรื่องของเพิ่มคำว่า ค่านึงถึงจุดคุ้มทุนของเกษตรกร ต่อจากคำว่า เสถียรภาพ เรื่องนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราถกกันมาก แล้วก็ในที่สุดผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ที่ด้านการตลาดนี้ เขาบอกว่าคำว่า เสถียรภาพ มันคลุมทั้งหมดอยู่แล้ว คำว่า เสถียรภาพ หมายถึงค่านึงความคุ้มทุนของเกษตรกรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเขียนว่า เสถียรภาพนี้ไม่จำเป็นต้องบอกว่าคุ้มทุน เพราะความหมายมันคลุมอยู่แล้ว คือราคาคู่ทุน และราคานี้ไม่ขึ้น ๆ ลง ๆ มากเกินไป คือราคาที่เกษตรกรอยู่ได้ นี่คือความหมายคำว่า เสถียรภาพ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเสียงข้างมาก คือทั้งหมดเลยเห็นว่าถ้าอย่างนั้น

๑๘

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุทธิกานต์ ๑๐/๒

ก็ไม่จำเป็นต้องเติมให้มันรกรุงรังเข้าไป เพราะมีความหมายเดียวกันอยู่แล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือใน (๔) เขาเขียนไว้ครับ
ท่านเรวัตครับ เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายเรวัต สิริกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ถ้าฟังท่านอธิบาย
แบบนี้บอกว่าเสถียรภาพหมายความว่าคุ้มทุนก็ได้ ไม่คุ้มทุนก็ได้ อะไรก็ได้ อย่างนี้มันไม่ได้
นะครับ ไม่ได้ครับ มันเป็นไปได้หรือครับ เสถียรภาพหมายความว่า ท่านอธิบายอย่างนี้
ไม่ถูก ต้องถามอาจารย์มานิตย์ ท่านพกปทานุกรมมา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เอาอาจารย์เรวัตนั่นแหละ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : เดี่ยวท่านประธานช่วยหน่อยก็แล้วกัน
ท่านประธานครับ ผมจริง ๆ ตั้งใจอยากเห็นกฎหมายฉบับที่ออกไปใช้นี้ให้เป็นประโยชน์
เสถียรภาพไปอย่างนั้นพี่น้องชาวสวนยางเขาจะได้อะไร เขารอกฎหมายฉบับนี้อยากให้
กฎหมายออกไปคุ้มครองดูแลเขา ก็ต้องคำนึงถึงต้นทุนที่เขาจะต้องได้รับครั้งแรกของ
สวนยาง จะไปบอกเสถียรภาพมันลอย ๆ ไม่ได้หรือครับ อย่างนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้น
ท่านประธานก็เข้าใจ ท่านประธานก็ดูแลกฎหมายอ้อยและน้ำตาลทรายมาอยู่นี้ ชาวไร่อ้อย
เขาได้ตรงนี้ก็ประโยชน์ เดี่ยวนี้มันต้องเอาตรงนั้นเป็นเกณฑ์ให้เขาดู คำนึงถึงต้นทุนของ
ชาวสวนยางเป็นหลัก นี่คือข้อเท็จจริง แล้วก็นี่คือประโยชน์ที่จะได้รับ และกฎหมายฉบับนี้
ความจริงก็มีประโยชน์ เพราะไม่อย่างนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไรหรือครับ ออกไปอย่างนั้น
ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือถ้า (๔) ดำเนินการให้
ระดับราคายางก็พอไปได้แล้วก็มีเสถียรภาพ เพราะเขาตัดว่า พารา นี้ออก เพราะว่ามาตรา ๔
ตัดไปแล้ว ผมว่าไปได้ท่านเรวัตครับ ก็ถือว่าผ่านไปแล้วกัน คือมันเขียนไว้ให้ระดับราคา
ยางมีเสถียรภาพ ก็หมายความว่า ราคาต้องมีเสถียรภาพ มันชัดเจนอยู่แล้วครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : เสถียรภาพมันอย่างไร ท่านประธาน
ลองแปลให้หน่อยสิว่าเสถียรภาพมันคืออะไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ท่านก็มีเสถียรภาพ ผมก็มี
เสถียรภาพมันก็เหมือนกันนะครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : แล้วขายต่ำกว่าต้นทุนมีเสถียรภาพไหม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เป็นไปไม่ได้ครับ อย่างนั้น
เขาไม่เรียกว่า เสถียรภาพ ถ้าไปพูดถึงต้นทุนจริง ๆ นะครับ ใครจะไปขายขาดทุนครับ
เขาก็ต้องขายเอากำไรอยู่แล้วครับ นั่นก็คือราคายางที่มีเสถียรภาพ ผมก็เข้าใจอย่างนี้ครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : คืออย่างนี้ครับท่านประธานครับ
ความจริงทุกชนิด พืชผลการเกษตรทุกชนิด ไม่ว่าจะอะไรสินค้าทุกอย่างมีต้นทุนครับ ไม่ใช่
เกษตรกรคิดเองด้วยนะ เขามีกลไกตลาดหรือกลไกของเจ้าหน้าที่รัฐบาล มีคนคิดหรือครับ
เป็นคนคิดเป็นคนกลางคิดเลยครับ คิดต้นทุน ตรงนี้ครับคือที่สำคัญ ไม่ใช่ชาวไร่ก็จะคิด
อย่างไรก็คิดไป ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นต้นทุนตรงนี้เป็นมาจากราคากลางของเจ้าหน้าที่เขาคิด
เพราะฉะนั้นต้นทุนสำคัญครับท่านประธานครับ เสถียรภาพมันพูดได้ลอย ๆ มันพูดไปได้
เรื่อย ๆ เสถียรภาพเท่าไรก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราระบุลงไปมันไม่เสียหาย มันดีด้วย
มันไม่เสียหายจริง ๆ เลยครับท่านประธาน ระบุว่าให้คำนึงถึงต้นทุนของราคายางของเกษตรกร
อย่างนี้มันจบเลย แล้วเป็นประโยชน์จริง ๆ ไม่อย่างนั้นไม่เป็นประโยชน์ครับ ท่านประธาน
ลองดูนะครับ ลองท่านถามเถอะครับอย่างนี้ จริง ๆ ก็เห็นด้วยด้วยแล้ว ก็เติมลงไปหน่อย
ไม่เสียหาย เติมได้ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านยังดีใจอยู่ใช่ไหมครับ
คณะกรรมการชี้แจงอะไรพอให้เขาหายข้องใจ ให้มันชัดครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ กระผม ประกอบ
รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
คณะกรรมการชี้แจงที่จริงผมกราบเรียนว่าประเด็นที่ท่านเรวัตได้กรุณาเสนอความเห็น
ต่อที่ประชุม นั้น เป็นประเด็นที่ผมเองก็ให้ข้อสังเกตในที่ประชุมว่า คำว่า เสถียรภาพ นี้
มันรวมถึงราคาที่เกษตรกรอยู่ได้หรือไม่ แต่ในที่สุดนะครับ ความหมายคำว่า ระดับราคา
เสถียรภาพ ก็คือระดับราคาที่เกษตรกรอยู่ได้ คือจุดคุ้มทุนเป็นหลัก ถ้าเกิดไม่คุ้มทุน ไม่มี
เสถียรภาพ เกษตรกรจะไม่มีเสถียรภาพ เพราะฉะนั้นการเขียนว่าระดับราคาเสถียรภาพ

คือครอบคลุมหมดแล้ว ท่านไม่ต้องเป็นห่วงครับ คำนึงถึงต้นทุนการผลิตด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านมานิตย์มีอะไรครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ เพื่อแก้ปัญหาหนี้ครับ ก็ใส่เป็นข้อสังเกตไว้ว่า คณะกรรมาธิการด้วยและรวมทั้งท่านประธานด้วยก็ได้ให้ความเห็น แล้วก็ตีความคำว่า เสถียรภาพ ไว้แล้วว่าเป็นอย่างไร ๆ เมื่อเวลามีปัญหาในการไปตีความกฎหมายข้างหน้า จะได้มาเปิดตรงข้อสังเกตแล้วก็ตีความได้ อย่างที่ท่านเรวัตติ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ได้มีข้อสงสัยไว้ ถ้าอย่างนั้นก็น่าจะแก้ปัญหาได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ เป็นแนวทางที่กระผมจะต้องถือปฏิบัติ คือเอาเรื่องนี้เป็นข้อสังเกตนะครับ ตามที่ท่านมานิตย์ได้เรียนนะครับ พอใจนะครับท่านเรวัตติครับ ก็พอกระมังครับ ก็เอาเป็นข้อสังเกต เพราะว่าในข้อบังคับ ข้อ ๕๕ เขาเขียนไว้เลยนะครับ ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติไม่ชี้แจงในที่ประชุม หรือผู้เสนอญัตติ หรือผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุม โดยไม่มีชื่อผู้ชี้แจงแทน ในฐานะผู้มอบอำนาจให้ญัตติหรือคำแปรญัตตินั้นเป็นอันตกไป ความจริงมันตกไป แต่ว่าท่านในฐานะเป็นสมาชิก ท่านได้ทำประโยชน์คุณูปการแล้ว ก็เพราะว่านำไปเป็นข้อสังเกตในพระราชบัญญัติฉบับนี้ และบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วครับ

นายเรวัต สิริกุล (แบบสัดส่วน) : ได้ครับท่านประธานครับ ก็กำหนดไว้ในข้อสังเกตเลยครับ เห็นด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ เชิญเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณไพจิตยังติดใจอยู่

๒๑

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๑๒/๑

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย เฝ้าฯ คณะกรรมการ ได้เพิ่มเติมในมาตรา ๕/๑ ใน (๕) ซึ่ง (๕) ก็เขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้ว ส่งเสริมและจัดให้มีการ พัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา คณะกรรมการได้ไปเพิ่มเติม มาตรา ๕ (๑) ดำเนินการและส่งเสริม สนับสนุนให้ความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และบุคคลให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา ผมเห็นว่าเป็นถ้อยคำ ที่เขียนขึ้นมาแล้ว ในเมื่อ (๕) เขาเขียนไว้ค่อนข้างกระชับและชัดเจนอยู่แล้วนะครับ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเขียนขยายความอะไรเลย การจะให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน หรือบุคคลก็เป็นเรื่องการจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและบริหารจัดการเกี่ยวกับ ยางพารา ครอบคลุมอยู่แล้วครับท่านประธานครับ ผมไม่ทราบว่ากรรมการคิดอย่างไร ไปเพิ่มให้กฎหมายยืดยาวออกไปโดยไม่จำเป็นเลยนะครับ ถ้อยคำอะไรที่ไม่ได้ขยายความ จาก (๕) เมื่อ (๕) เขียนว่า ส่งเสริม และให้มีการพัฒนาบุคลากร นี่ชัดเจนอยู่แล้วนะครับ จะพัฒนาอย่างไร จะร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชนอะไรทั้งหลายก็ทำได้อยู่แล้ว ทำไมต้องมี มาตรา ๕/๑ ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นเลยนะครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ช่วยกรุณาชี้แจงครับ กรรมการ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ ในมาตรา ๙ (๕) เป็นเรื่องของการพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับยางพารา อันนั้นเราเน้นที่คนนะครับ แต่ใน (๕/๑) ที่เพิ่มเติมขึ้นมา ก็เพื่อมุ่งเน้นในเรื่องของการวิจัย เนื่องจากว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวมเอาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของยางเข้ามาอยู่อีกหน่วยงานหนึ่งก็คือสถาบันวิจัย ยางของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อรวมเอาหน่วยงานนี้เข้ามาแล้ว หน่วยงานนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งของการยางแห่งประเทศไทย แต่ว่างานวิจัยนั้นคณะกรรมการ เห็นว่าไม่ควรจำกัดอยู่เพียงว่าการยางแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้วิจัยเพียงอย่างเดียว แต่ว่า ต้องสนับสนุนให้หน่วยงานอื่น ๆ ที่เขาทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยอยู่แล้ว เช่น สถาบันการศึกษาต่าง ๆ องค์กรต่าง ๆ ที่เขาทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางพาราอยู่แล้วให้มี บทบาทในการวิจัยเหล่านั้นต่อไปโดยที่การยางแห่งประเทศไทยจะเข้าไปสนับสนุนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอไปได้ไหมครับคุณไพจิต
 นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต
 ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ถ้าท่านจะเพิ่ม (๕/๑)
 ก็ตัด (๕) เสียครับ อย่าไปเขียนให้ซ้ำกัน มันวนไปวนมา การเขียนกฎหมายก็ควรกระชับ
 แล้วก็ครอบคลุมแล้ว ท่านจะไปวิจัย จะพัฒนาอะไรทั้งหลายทำได้ในการดำเนินการเพื่อที่จะ
 ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ผมอ่านเท่านี้ผมเข้าใจนะครับวิธีการที่จะพัฒนาบุคลากร
 จะมีงานวิจัย จะมีงานฝึกอบรม สัมมนา ทำได้หมดอยู่แล้วครับท่านประธานครับ
 ไม่จำเป็นต้องไปเขียนให้ฟุ่มเฟือย ผมถือว่ามันฟุ่มเฟือย มันซ้ำกับ (๕) ข้างบนอยู่แล้ว ถ้ายัง
 จะยืนยันว่าจะเอาข้างล่างเพื่อขยายข้างบนก็ตัดข้างบนทิ้งเสียครับ ท่านก็ทำได้อยู่แล้ว
 ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลให้มีการ
 การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา มันอันเดียวกันครับท่านประธานครับ
 ไม่ควรจะเขียน ๒ อย่าง ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สภายินดีต้อนรับ
 คณะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้วยความยินดีครับ
 ขณะนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยางอยู่ครับ ว่าอย่างไรครับ
 จะตัดไหม เชิญครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
 กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็ได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบนะครับ ก็อย่างที่ได้อ่านกับ
 เพื่อนสมาชิกว่าเป็นคนละเรื่องกัน เรื่องของ (๕) เป็นเรื่องของบุคลากรและการบริหาร
 แต่ว่าเรื่องของ (๕/๑) ต้องการเน้นเรื่องของการวิจัย เนื่องจากว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
 การวิจัยเกี่ยวกับยางมีอยู่กว้างขวาง ไม่เพียงแต่สถาบันวิจัยยางที่เราวมเข้ามาอยู่ในการย
 แห่งประเทศไทยเท่านั้น -----

๒๓

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๑๓/๑

แต่ยังมีสถาบันการศึกษา องค์กร หน่วยงานที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางอยู่แล้ว ก็จะทำให้การยางแห่งประเทศไทยเข้าไปสนับสนุนส่งเสริมอีกทางหนึ่งนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับบังเอิญว่าผมมีความคิดต้องสนับสนุน ขออนุญาตท่านไฟจิตเนื่องจากใน (๕) คำว่า พัฒนา คงหมายถึงทั้งพัฒนาบุคลากร ฉะนั้นวิจัยส่วนหนึ่งก็เป็นการพัฒนา ทีนี้ใน (๖) ก็เขียนรับรองไว้อยู่ไปดูใน (๖) สิครับว่า ดำเนินการอื่นใด เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็ไปรองรับ ของ (๕) ครับ การพัฒนาคงจะพัฒนาอะไรก็แล้วแต่คือการเขียนกฎหมายไม่ต้องไปฟิกซ์ (Fix) ต้องไปวิจัยต้องอะไรประเภทนั้นนะครับ พัฒนาอะไรก็ได้ที่เกี่ยวข้องพัฒนาทำให้การยาง มั่นดีขึ้น ฉะนั้นใน (๖) ไปรองรับ (๕) ไว้อยู่ ถ้าเราเขียน (๕/๑) ขึ้นมามันจะเป็นการซ้ำซ้อน ทั้ง (๕) และ (๖) ท่านประธานดูด้วยนะครับมันรับรองกันอยู่นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ เขียนซ้อนกันอยู่

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมขอกราบเรียนท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิก ด้วยความเคารพว่า ถ้าเกิดเราเพิ่มมาตรา (๕/๑) ไปมันยิ่งชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะงานสำคัญที่สุด งานหนึ่งของการยางก็คือเรื่องงานวิจัย งานวิจัยถือว่าเป็นบทบาทสำคัญมาก เช่น วิจัยเรื่อง พันธุ์ยาง เรื่องปุ๋ย เรื่องระยะต้นอะไรพวกนี้นะครับ ถ้าเกิดไม่เขียนความสำคัญตรงนี้ มันจะตกหล่นไป เพราะฉะนั้นการที่เติมขึ้นมาผมคิดว่ามีแต่ประโยชน์นะครับ ไม่มีข้อเสียหาย ใด ๆ ทั้งสิ้น เป็นการย้ำให้เห็นว่างานวิจัยเป็นงานที่มีความสำคัญและ กยท. นะครับ การยางแห่งประเทศไทยจะทำการวิจัยเฉพาะตัวองค์กรเองก็ไม่สมควรควรที่จะสนับสนุน ให้องค์กรอื่น เช่น มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่นที่ทำการวิจัยอยู่แล้วส่งเสริมเขาด้วย ส่งเสริมเพื่ออะไรครับเพื่อเป็นประโยชน์กับพี่น้องชาวสวนยาง ได้พันธุ์พันธุ์ใหม่ ได้ปุ๋ย ได้ยาปราบศัตรูพืช เพราะฉะนั้นการเขียนบทบัญญัติมาตรานี้ผมเรียนว่าเป็นประโยชน์มากกว่าที่เราจะตัดทิ้งออกครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวิรัตน์

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการการนาระครับ เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านกังวลว่าจะเข้าช้อนกับในมาตรา ๙ เข้าช้อนกับอนุมาตราอื่นนาระครับ ถ้ากรรมการจะกรณานะครับหากตัดข้อความ (๕/๑) ออกหมด และเขียนว่า ส่งเสริมจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา ถ้าอย่างนี้แล้วก็จะไม่เข้าช้อนกับอนุมาตราอื่น ซึ่งผมก็เชื่อว่าการศึกษา การวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา ผมก็เชื่อว่าเป็นความประสงค์ของที่ประชุมนี้แล้วก็ไม่เข้าช้อนกับอนุมาตราอื่นกรรมการน่าจะจะได้โปรดพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ช่วยพิจารณาดูครับ เชิญครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ในฐานะกรรมการครับ ในมาตรานี้ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจอย่างนี้ครับว่าในอดีตเก็บเงินค่าภาษียางมาแล้วเรียกว่า เงินเซสส์ (CESS) ๕ เปอร์เซ็นต์แบ่งให้สถาบันวิจัยยางเป็นคนวิจัยเรื่องยางโดยเฉพาะและเป็นหน้าที่ของสถาบันวิจัยยาง บัดนี้กฎหมายฉบับนี้ได้ยกร่างใหม่เขียนว่า เงิน ๕ เปอร์เซ็นต์ให้กองทุนเป็นคนดำเนินการวิจัยแทน แล้วก็ได้วิจัยเอง เป็นคนอุดหนุนการวิจัยให้กับสถาบันการศึกษาทั่วประเทศใครสนใจวิจัยเรื่องยางก็สามารถจะอุดหนุนให้มีการวิจัยต่อเนื่องได้พร้อม ๆ กับวิจัยเองก็ได้หรือจะให้ภาคเอกชนช่วยวิจัยก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถึงยกขึ้นมาเป็นอนุมาตราใหม่เป็นภารกิจใหม่ของ กยท. มีหน้าที่ในการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาด้วยตนเองหรือว่าด้วยองค์กรอื่น ๆ ก็ได้ ซึ่งตรงนี้คิดว่าน่าจะคงไว้ครับเพราะว่ามันเป็นภารกิจใหม่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิยม เวชกามา

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย คืออย่างนี้ครับ ท่านประธาน ผมก็คงยืนยันนะว่า เนื่องจากใน (๕) เดิมมันค่อนข้างชัดเจน เขาไม่ได้บังคับว่าไม่ให้วิจัย เพียงแต่ว่าการเขียนกฎหมายในความคิดอีกแนวหนึ่งคืออย่าไปฟิกซ์ถึงกระทั่งต้องวิจัยเท่านั้น การพัฒนาบุคลากร การวิจัย การวิจัยก็คือส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากร บังเอิญใน (๖) ก็เขียนรับรองไว้อยู่ครับ เห็นไหมครับ (๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นว่า นอกจากจะวิจัยอย่างอื่นยังทำได้อยู่ใน (๖) เพราะฉะนั้นถ้าได้เขียน (๕/๑) แล้วมันไปซ้ำซ้อนกันครับผมว่าเท่านั้นเอง ปัญหาไม่ใช่อย่างอื่นมันซ้ำซ้อนกัน เพราะฉะนั้นท่านประธานดูด้วย ใน (๕) กับมาตรา (๕/๑) มันคล้าย ๆ กันเพียงแต่ไปฟิกซ์ลงไปว่าต้องวิจัยเท่านั้น ทีนี้ใน (๕) มันไม่ใช่เฉพาะวิจัยอย่างเดียว การพัฒนาบุคลากร วิจัยก็เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากร เขาไม่ได้ห้ามไม่ให้วิจัย แล้วใน (๖) ก็เขียนซ้อนเอาไว้ก็หมายถึงว่าคุณทำวิจัยก็ได้ หรืออย่างอื่นก็ยังได้อยู่ครับ นี่คือการเรียนว่ามันซ้ำซ้อนกันการเขียนกฎหมาย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณวิรัตน์ชี้ขาดสักหน่อยสิ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ กราบเรียนผ่านไปยังคณะกรรมการนะครับ ในการพัฒนาบุคลากรผมเห็นด้วยกับท่านนิมนะครับว่าอยู่ใน (๕) ของมาตรา ๙ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนใน (๕/๑) เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรมันก็อาจจะซ้ำซ้อนได้ แล้วกรณี (๖) ที่ว่าจำเป็นต่อเนื่องมันก็ไม่ขัดเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นถ้าเขียนให้ชัดว่าเนื่องจากยกมันพัฒนาทั้งนี้ทั้งนั้น พัฒนาทั้งต้นทาง พัฒนาพันธุ์ให้ทนต่อศัตรูพืชหรือทนต่ออากาศแล้ง เพราะฉะนั้นหากคณะกรรมการจะได้กรุณาปรับปรุงแล้วก็ (๕/๑) เขียนเพียงว่า ส่งเสริมจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา มันก็จะได้ไม่ซ้ำซ้อนและเป็นการวิเคราะห์ วิจัย พัฒนาเฉพาะยางพารามันก็จะได้ไม่ซ้ำซ้อนเรื่องการพัฒนาบุคลากร ผมคิดว่าน่าจะไปได้ นะครับ ท่านคณะกรรมการด้วยความเคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะคณะกรรมการ ผมขออนุญาตท่านประธานเพื่อชี้แจงไปยังเพื่อนสมาชิกที่มีข้อสงสัยใน (๕) (๕) มุ่งเน้นพัฒนาบุคลากร บุคลากรด้านวิจัยได้

แต่ (๕/๑) นี้คือพัฒนางานวิจัยซึ่งตัวสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยวิจัย เอกชนวิจัย เพราะฉะนั้น เราเขียนให้ครอบคลุมเลยนะครับนี่คือตัวงานวิจัยไม่ใช่บุคลากร เพราะฉะนั้น (๕) กับ (๕/๑) นี้คนละเรื่องกัน ถ้าพัฒนาบุคลากรงานวิจัยนี้ใช่ แต่ที่เราเขียนนี่คือสนับสนุนงานวิจัย ใครวิจัยก็ได้ นะครับ ไม่ใช่ไปสนับสนุนบุคลากรด้านวิจัย คือเขามีความพร้อมอยู่แล้ว มีความพร้อมแล้วเพียงแต่ที่เราให้เงินเขาให้การสนับสนุนเขาไปทำงานวิจัยเรื่องยาพาราแทนนั้นเองครับ เพราะฉะนั้นมาตรา (๕) กับ (๕/๑) นี้คนละเรื่องกันครับ นี่เขียนอย่างนี้ผมกราบเรียนว่า สมบูรณ์ที่สุดและครอบคลุมที่สุดแล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างไรดี พอไปได้ กระทบครับ คุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. นครพนม พรรคเพื่อไทย แท้จริงแล้วผมก็เข้าใจว่าเรื่องของยาต้องมียาแล้ว เขาก็วิจัยมาอยู่แล้วนะครับท่านประธานตามกฎหมายเดิมไม่ใช่ไม่มีวิจัย ไม่มีการวิเคราะห์ ไม่มีการศึกษาเรื่องพันธุ์เรื่องอะไรทั้งหลายก็กฎหมายเดิมเขาทำได้อยู่แล้วแล้วข้อความที่เขียนมาก็ยังครอบคลุมอยู่ ก็แปลว่าจากนี้ไปจะวิจัยมากขึ้นใช้เงินเยอะขึ้น เงินการยาที่จะได้นี้ก็อภิปรายกันในการไม่ไว้วางใจว่ามันเก็บแพงขึ้น ๆ จะมีเงินเป็นหลายหมื่นล้านบาท ก็แปลว่าจะเอาไปใช้เพื่อการวิจัยมากขึ้น แล้วก็เลยต้องเขียนออกมาให้เป็นวรรคพิเศษ ความจริงตามที่ท่านวิรัตน์เสนอผมพอรับได้แล้วครับท่านประธานตามถ้อยคำที่ท่านวิรัตน์ ประมวลเอาความเห็นที่ได้ทักท้วงในที่ประชุมไปว่าถ้าต้องการใส่ก็ใส่เสียในวรรคต้นแล้วก็ตัดวงเล็บนี้ออกไป -----

๒๗

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นภา ๑๕/๑

แต่ถ้าไม่ใส่เลยก็พอที่จะทำได้ตามปกติอยู่แล้วครับ ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะให้มีการโหวตนะครับ เพื่อใกล้เคียงกันให้งานมันเดินไปได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิยมต่อเลย

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ผมเองคงไม่ขัดข้อง เพียงแต่ถ้าจะบอกว่าถ้า (๕) ไม่มีการวิจัยเลยไม่ถูกครับ เพราะสถาบันราชมนฑล ก็มาทำเรื่องวิจัยยาง ผมก็อ่านพบรายงานวิจัยเขาอยู่ในส่วนของเรื่องยางนี้ หลายท่าน มีปัญหาที่พยายามแก้ไขอยู่ ท่านวิรัตน์พูดเอามาใส่ชนิดเดียวไม่ขัดข้องนะครับ เพียงแต่ถ้าจะบอกว่า (๕/๑) เท่าที่เขียนไว้มันเฉพาะวิเคราะห์วิจัยอย่างเดียวคงไม่ถูกหลักการเขียนกฎหมายครับท่านประธานครับ เพราะมันไปฟิกซ์จนเดินไม่ออก ลักษณะนี้จะมาวิเคราะห์ วิจัยอย่างเดียวได้อย่างไร ถ้าจะถามว่า (๕) นี้ การจัดการพัฒนาบุคลากรในการบริการจัดการ เกี่ยวกับยางพารา นั่นก็คือการทำได้ทุกอย่างอยู่แล้วเกี่ยวกับยางพาราให้มันมีคุณภาพ ไม่ว่าจะ การวิจัย การแสวงหาข้อมูลอื่นใดก็ทำได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นท่าน ส.ส. วิรัตน์ จะเพิ่มเข้ามาในจุดประเด็นชนิดหนึ่งก็พอจะทำได้ แต่ว่าถ้าเขียนแบบ (๕/๑) เลย มันเป็นการฟิกซ์เกินไปในการเขียนกฎหมาย ในความคิดของผม เพราะว่า (๖) มันก็ซ้อนไว้อยู่ครับ ท่านประธาน ขอขอบคุณมาก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอจะไปกันได้ไหมครับ
เชิญครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ในฐานะกรรมาธิการครับ ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติม เล็กน้อยครับ เพราะว่าสมาชิกที่สงสัยจะได้กระจ่างมากขึ้น คืออย่างนี้ครับ ในอดีตเรื่องภารกิจ ในการวิจัยพัฒนานี้เป็นเรื่องของสถาบันวิจัยยาง กฎหมายบังคับไว้เลยนะครับว่าเก็บเงิน ค่าภาษียางมาแล้ว ๕ เปอร์เซ็นต์ต้องให้สถาบันวิจัยยางทำการวิจัย แล้วก็วิจัยด้วยตัวเอง เป็นหลัก แต่กฎหมายฉบับนี้กลับมาใหม่ว่าต่อไปนี้ภารกิจการวิจัยพัฒนานี้ องค์กร หน่วยงานนี้มีหน้าที่ในการวิจัยพัฒนาด้วย แล้วไม่ใช่วิจัยเองคนเดียว สามารถ จะอุดหนุนให้กับสถาบันการศึกษาทั้งหลายในประเทศไทยวิจัยร่วมด้วยก็ได้ เอกชนก็ได้ เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นเจตนารมณ์ที่แตกต่างนะครับ ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อให้ กว้างขวางมากขึ้น ก็ขอความกรุณาเท่านี้ครับท่านประธาน

๒๘

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

นภา ๑๕/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทางกรรมาธิการเขาก็จะเอาอย่างนี้ ไปได้ไหมครับคุณนิยม คุณไพจิต คงไปได้กระมังครับ ก็คงได้คิดพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ก็ไม่เสียหายอะไร เพิ่มให้ข้อความมันชัดเข้าไปอีกนะครับ พอผ่านได้ นะครับ ผ่านเถอะนะครับ เชิญต่อ

นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีการกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็คงไม่ติดใจ ผ่านเชิญคุณไพจิตติดใจอีกครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย มาตรา ๑๐ ว่าด้วยบทบาทอำนาจหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยนี้ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ที่มีการไปเพิ่มถ้อยคำใน (๑) จัดซื้อกรรมสิทธิ์มีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ นี้เป็นถ้อยคำเดิมนะครับ แล้วกรรมาธิการไปเพิ่มสร้าง ชื่อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจํานำ รับจํานอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ แล้วคณะกรรมาธิการก็ไปตัด (๒) (๒) ถ้อยคำที่บอกว่าก่อตั้งสิทธิ กระทำนิติกรรมทั้งในและนอกราชอาณาจักร ท่านประธานครับ การเขียนกฎหมายนี้ถ้าตัวเดิมมันทำได้มันชัดอยู่แล้วเรื่องกรรมสิทธิ์สิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ -----

ไม่มีความจำเป็นที่จะมาขยายความออกอีกเป็น ๓ บรรทัดเลย เขียนใส่ละเอียดหมดเลย ผมก็สงสัย เผอิญมาดูรายงาน คนขอเพิ่มกลายเป็นท่านประธานคณะกรรมการ คือท่านรัฐมนตรีสุชัย โพธิ์สุ ผมก็เลยสงสัยว่าภายในคนที่บริหารงานของการยาง ไม่ว่าจะ เป็นเงินที่จัดเก็บได้จะทำอะไร คิดอย่างไรจะไปทำอะไร จะไปเช่า ไปซื้อ ไปจัดซื้อ จัดหา รับจ้าง รับขน รับทำอะไรถึงต้องใส่ในรายละเอียดอันนี้ ผมขอคำอธิบาย เพราะถ้าไม่จำเป็น ก็กลับไปสู่ร่างเดิมก็จบแล้วนะครับท่านประธาน (๑) (๒) ก็ทำได้ตามที่จะต้องทำตาม เจตนารมณ์เดิมที่กฎหมายผ่านวาระหนึ่ง คณะกรรมการอย่าไปใส่อะไรมากมาทำให้เกิด ความสับสน ผมเกรงว่าถ้อยคำแต่ละคำที่เพิ่มเป็นวรรค ๆ นี้ ผมไม่ใช่กฎหมายที่จะต้อง ดีความแต่ละอันว่า จำนำ เช่าซื้อ ยืม ให้ยืมอะไรนี้ ยืมกับให้ยืมมันก็ต้องดู ขยายความไป แต่ละอัน ๆ ผมเกรงว่าจะผิดเจตนารมณ์ของสภาที่ให้ไปทำ ถ้าไม่มีข้ออธิบายอื่นใดก็กลับไปสู่ ร่างเดิมนะครับ (๑) (๒) ก็ไม่ต้องไปขีดทึบ ขอความชัดเจนครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมขอกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านไพจิต ศรีวรขาน ขออภัย ที่เอ่ยนามท่านว่าโดยเจตนาจริง ๆ แล้วเราเอา (๒) เข้ามาขยาย (๑) ให้เป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อความชัดเจน โดยภายใต้การแนะนำของผู้แทนกฤษฎีกา แต่ถ้าเกิดท่านเห็นว่าการเขียนแยกมันน่าจะชัดเจนกว่า ทางคณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง เพราะไม่ได้เสียเนื้อหา ตรงไหน ก็ไม่เป็นไร ตรงนี้รับได้ครับ ถ้าท่านเห็นว่าการเขียนแยก (๑) กับ (๒) มีความชัดเจน อยู่แล้วก็ไม่เป็นไร แต่ขอกราบเรียนว่าที่คณะกรรมการแก้ไขเราต้องการที่จะเอา (๒) เข้ามารวม (๑) แล้วขยายความชัดเจนให้มากยิ่งขึ้นเท่านั้นเอง ถ้าเขียนแบบ (๑) จะชัดเจนมาก แต่ถ้าเกิดเขียนแยก (๑) (๒) ก็ยังคลุมเครือนิดหน่อย แต่ถ้าท่านเห็นว่าจะกลับไป เดิม ทางคณะกรรมการผมได้หารือแล้วก็ไม่ขัดข้อง เพราะไม่เสียเนื้อหาเท่าไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กลับสู่ร่างเดิมนะคุณไพจิต ผ่าน ต่อครับ

นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ดัดใจมาตรา ๑๓ อีกหรือ
คุณไพจิต เขิญ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๐ ที่กรุณา
ได้ถอนออกนี้ผมขอบพระคุณครับ เผอญผมยังมีข้อที่ติดใจ (๘) นะครับ การกระทำการอื่นใด
ที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ท่านประธานครับ การเข้าร่วม
กิจการ การร่วมทุน (๔) การกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงินตาม (๕) ที่มีวงเงินเกินกว่า
ห้าสิบล้านบาทนี้ ไม่เกินห้าสิบล้านบาท แล้วกรรมการไปเพิ่มอีกว่า หรือมีวงเงินไม่เกินกว่า
ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๕ ผมสงสัยที่ไปเพิ่มถ้อยคำอันนี้เพื่อเจตนาอันใด
แปลว่าจะทำให้มีภาระผูกพันในการไปร่วมทุน ไปให้ยืม ไปยืม ได้มากขึ้นเกินกว่าที่กำหนดไว้
โดยในมาตรา ๖๕ นี้ก็สามารถที่จะไปทำได้ใช่ไหม แล้วเดิมเขาไม่ให้ทำ แต่ว่า
คณะกรรมการไปเพิ่มว่าสามารถที่จะทำในการไปร่วมทุน ไปกู้ยืม ไปให้ยืมที่มีวงเงิน
ไม่เกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ จะมีวรรคต่าง ๆ นะครับ
ที่กำหนดรายละเอียดเรื่องการทำข้อผูกพันในการกู้ การยืมกับต่างประเทศ มีรายละเอียด

เดิมนี่เขากำหนดไว้ว่าไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท แปลว่าเขียนใสนี้จะให้ไปเกินเท่าไรก็ได้ นะครับ ซึ่งมันเป็นการคุ้มครองการใช้เงินที่ได้จากหยาดเหงื่อแรงงานของคนที่ปลุกยาง ซึ่งเขาต้องการให้ใช้เงินเหล่านี้เพื่อที่จะส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาเรื่องของการที่จะทำให้เกิดชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสวนยางดีขึ้น นี่คือเรื่องหลักนะครับท่านประธาน ผมสงสัยว่าที่ไปเพิ่มในกรอบการขยายเงินในการที่จะทำภาระผูกพันกับการยางแห่งประเทศไทยนี้ที่ทำได้ เดิมเขาเขียนไว้เท่านี้แล้วมันก็เหมาะสมอยู่แล้ว ทำไมกรรมการถึงไปเพิ่มให้กรอบมันขยายเปิดปลายไว้เช่นนี้ ผมเกรงว่าจะไม่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารภาระของชาวสวนยาง กองทุนสงเคราะห์อะไรต่าง ๆ หรือการยางแห่งประเทศไทยจะไปบริหาร ผมขอความชัดเจนจากคณะกรรมการในประเด็นนี้ก่อนที่จะไปสู่มาตรา ๑๑ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญทางคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษชฐ์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษชฐ์ ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะคณะกรรมการนะครับ การเพิ่มเติมข้อความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๐ นี้ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นและเกิดความรอบคอบมากขึ้น เพียงแต่ว่ากรณีการที่จะมีการกั๊ยืมเงินมันมีอยู่ในมาตรา ๖๕ ว่าถ้าเกิดจะกั๊ยืมหรือให้กั๊ยืมเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยข้อเสนอของกระทรวงการคลังนั้น นอกจากจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วก็ต้องมีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการได้ประกาศกำหนดด้วย การเอาความในมาตรา ๖๕ มาไว้ในวรรคท้ายของมาตรา ๑๐ นี้ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนรอบคอบแล้วก็หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดนี้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งทำให้พี่น้องประชาชนนี้ก็สามารถตรวจสอบได้ว่ากรณีไหนบ้างที่คณะกรรมการจะกั๊ยืมเงินที่เกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนด แล้วมีหลักเกณฑ์อย่างไร ผมคิดว่าส่วนนี้จะทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอเข้าใจไปได้ นะครับ คุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ถ้าฟังคำอธิบายของท่านคณะกรรมการ อภิชาติ ศักดิ์เศรษชฐ์ นะครับ ก็แปลว่าถ้าเกินกว่า ๕๐ ล้านบาท แต่ไม่เกินวงเงิน

๓๒

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ชฎาภา ๑๗/๒

ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ในข้อ ๖๕ ผมไม่ทราบหรือกว่าคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้เท่าไร แต่ว่าเดิมกฎหมายที่ผ่านวาระที่หนึ่งนี้ เขาต้องการให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย คุณจะไปกู้ไปยืมได้ไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท มันเหมาะสมแล้วนะครับ เรื่องที่กู้เพียง ๕๐ ล้านบาท โดยคณะกรรมการ ถ้าเป็นเรื่องที่จะกู้เงินเยอะ ๆ นี่บางครั้งคณะรัฐมนตรียังต้องมาขอความเห็นชอบจากสภาเลย เพื่อให้เกิดความรอบคอบ ไม่ควรที่จะเปิดปลายไว้แล้วก็ให้ กยท. ไปบริหารกู้โดยเปิดปลายไปไว้ในวงเล็บอยู่ ๗-๘ วงเล็บที่เขียนไว้ในมาตรา ๖๕ ผมว่าอย่าเพิ่งเถอะครับ เอาแค่ ๕๐ ล้านบาท ท่านจะไปกู้ ไปยืม ไปร่วมทุนใครก็ไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท ให้การยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจทำเท่านี้ ท่านประธานครับ ผมนี่มีความวิตกว่าการเป็นหนี้ที่เปิดปลายที่ไม่มีที่สิ้นสุดมันจะเป็นภาระของประชาชน วันนี้เราเป็นหนี้เขาอยู่เยอะเยอะ นะครับ ๑ ล้านล้านบาท ๔๙๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นภาระของคนไทยที่ต้องใช้กันทั้งหมด นะครับ ไปกู้ไปยืม เพราะฉะนั้นถ้าเขียนไว้เท่านี้โดยกรอบเดิมนี่จะไม่สามารถพัฒนางาน การยางได้หรืออย่างไร ผมก็สงสัย ถ้าท่านมีความจำเป็นท่านก็มาเข้าอนุที่จะต้องขอความเห็นชอบมาทำกันเป็นตามกรอบ ตามวิธีการพิจารณา อย่างน้อยคณะรัฐมนตรีนี่ก็เป็น คณะบุคคลที่ทำหน้าที่แทนสภา สภาตั้งท่านนายกรัฐมนตรีตั้งคณะรัฐมนตรีมาบริหาร อย่างน้อยเราก็สามารถที่จะเข้าติดตามตรวจสอบ ควบคุม แทนที่จะให้คณะกรรมการ การยางซึ่งพอถึงวงเล็บเรื่ององค์ประกอบ ของคณะกรรมการการยางนี้ท่านจะเห็นเลยนะครับ ว่ามันจะเป็นอย่างไร -----

แต่ละอนุมาตราที่ผมทักท้วงไว้มันจะสะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการที่จะบริหารงาน การยางแห่งประเทศไทยไปสู่การพัฒนางานยางพาราได้แค่ไหน อย่างไร ผมก็อยากจะ ขออนุญาตว่าให้ไว้ตามเดิมเถอะครับ อย่าไปใส่ อย่าไปเพิ่มเติมเกินกว่าที่เขากำหนด ๕๐ ล้านบาทครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ต่อข้ออภิปรายของ ท่านสมาชิกผู้อาวุโสท่านไพจิต ด้วยความเคารพนะครับ กระผมไปดูมาตรา ๖๕ ของร่างนี้ ซึ่งไม่ได้มีการปรับแก้ไข มาตรา ๖๕ บัญญัติไว้แบบนี้ครับว่า กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ (๒) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเป็นจำนวน เกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวงการคลัง แปลว่าข้อที่ ท่านกรรมาธิการเพิ่มเติมเข้ามาในมาตรา ๑๐ วรรคท้ายนั้นะครับ ความจริงแล้วก็อยู่ใน มาตรา ๖๕ (๒) หรือใช้มาตรา ๖๕ (๒) ก็สามารถทำได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมค่อนข้าง เห็นด้วยกับท่านไพจิตว่าเป็นกรณีเขียนที่ซ้ำซ้อน หากตัดออกไปก็ไม่ทำให้กฎหมายนี้เสียไป แล้ว ครม. ก็ยังมีอำนาจเต็มอยู่นะครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านกรรมาธิการตัดได้ไหม ถ้าตัดมันจะได้ผ่านเร็วขึ้น

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ จริง ๆ ผมขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ถ้าดูให้ดี ใน (๘) นั้นเราทำ ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือวงเงิน ๕๐ ล้านบาทคือขั้นตอนที่ กฎหมายกำหนดตามปกติ แต่ว่าถ้าเหนือกว่านี้ ถ้าเหนือกว่า มากกว่าวงเงินเกิน ๕๐ ล้านบาท ก็ให้เขียนไปรองรับกับมาตรา ๖๕ (๒) หมายถึงว่าเป็นการเขียนเพื่อให้ กฎหมายมันดูง่ายและรองรับกัน ถ้ามองว่าซ้ำซ้อนก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าทางคณะกรรมการ เรามองว่ากฎหมายนี้มันสอดคล้องกัน คือเขียนเพื่อไปสอดคล้องกับมาตรา ๖๕ (๒) แต่ถ้าเกิดว่า ทางเพื่อนกรรมาธิการไม่สบายใจว่าการเขียนอย่างนี้มันเป็นการเปิดโอกาสให้ ครม. หรือเปล่า ที่จริงมันมีอำนาจอยู่แล้ว ไม่ใช่เป็นการเปิดโอกาส อำนาจตามมาตรา ๖๕ (๒) แล้วก็ในอนาคตนะครับ ผมได้หารือผู้ที่เกี่ยวข้องว่าในอนาคตถ้าเกิดเราตัดตรงนี้ออก

๓๔

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๑๘/๒

ท่านช่วยพิจารณาด้วยนะครับ ถ้าตัดอนุตรตรงนี้ออก ในอนาคตถ้าเกิดเราจะเพิ่มวงเงิน มันจะมีปัญหา ถ้าเกินกว่า ๕๐ ล้านบาทมันจะไปขัดกับมาตรา ๖๕ (๒) หรือไม่ แต่ถ้าสมมุติเขียนอย่างนี้มันล่อกันไปแล้ว มันก็ไปได้ดี ผมคิดว่ามันไม่น่าเสียหายตรงไหน ท่านช่วยดูหน่อยหนึ่งนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่ามันไม่ขัดตรงไหนเลย เพราะมันมีอยู่ในมาตรา ๖๕ ชัดอยู่แล้วครับ เชิญครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ผมก็พยายามติดตามอยู่ ท่านอาจารย์ประกอบบอกว่ามันจะมีปัญหา แต่ผมมองอีกมุมหนึ่งว่าไม่น่าจะมีปัญหาครับ เพราะว่า (๒) ของมาตรา ๖๕ ก็มารองรับ เพียงแต่ว่ามันไปคานกันนิดหน่อยครับ เพื่อการพิจารณาของคณะกรรมการ กยท. ไม่ใช่บีบไว้เลยว่าถ้าเกินก็รัฐมนตรี ครม. อะไรว่าไป ไม่ใช่ครับ ผมฟังแล้วก็ยังไม่เห็นด้วยกับท่าน ตรงประเด็นนี้ก็เขียนไว้อยู่แล้วครับ เกิน ๕๐ ล้านบาท แต่เราไม่ต้องมาย้ำอีกว่าให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ (๒) ก็เขียนไว้อยู่แล้ว มารองรับ เพียงแต่ว่าอาจจะคานกันนิดหน่อย ถ้ามีปัญหาก็ให้มาพิจารณากัน ไม่ใช่บังคับไว้เลยโดยเงื่อนไขวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๐ ผมว่าไม่น่าจะมีปัญหา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณประเกียรติ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา ส.ส. พรรคเพื่อไทย แบบสัดส่วนครับ -----

๓๕

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ปีทมา ๑๙/๑

คือความจริงมาตรา ๑๐ กับมาตรา ๙ พุดถึงเรื่องอำนาจของ กยท. ส่วนมาตรา ๖๕ เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี ทีนี้ในเรื่องอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ (๘) คือ คณะกรรมการการยางจะมีอำนาจให้กู้ยืม หรือเข้าร่วมลงทุน หรือจะกู้ยืมโดยอำนาจ กฎหมายกำหนดให้ชัดเจนว่าไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท ส่วนอำนาจของคณะรัฐมนตรีนั้น ตามมาตรา ๖๕ จะกำหนดเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่ที่กระทรวงการคลังที่จะเสนอไว้ด้วย มีขั้นตอน มากมาย คือคณะรัฐมนตรีอาจจะกำหนดวงเงินของคณะรัฐมนตรีในการที่จะดำเนินการ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการยางนี้ได้ อัตราที่คณะรัฐมนตรีอาจจะกำหนด เช่น ๑๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาทแล้วแต่ ซึ่งมันจะมีกระบวนการซับซ้อน ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติอย่างนั้นได้ ทีนี้เมื่ออนุมัติอย่างนั้นไว้แล้ว สมมุติว่าเป็นจำนวน เงิน ๕๐๐ ล้านบาท สมมุติคณะรัฐมนตรีอนุมัติว่า ๕๐๐ ล้านบาท เคยอนุมัติไว้แล้วในเรื่อง อื่น ๆ ถ้ากับมาเขียนไว้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ (๘) เช่นนี้ก็แสดงว่าคณะกรรมการการยางนี้ มีอำนาจเท่ากับ ๕๐๐ ล้านบาทเช่นเดียวกัน มันก็จะขัดกันในเรื่องของกฎหมาย ตรงนี้ ผมอยากจะชี้เป็นประเด็นให้ท่านประธานได้รับทราบ ถ้าอย่างนี้หมายความว่าคณะกรรมการ การยางไปใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรีได้เลย อันนี้ไม่ถูกต้องครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านกรรมาธิการไม่ตั้งใจ แล้วใช้ใหม่ครับ ตัดออก

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ จริง ๆ เหตุผลเหมือนที่ผมกราบเรียนครับ เราต้องการเขียนให้ล้อยกับมาตรา ๖๕ แต่ท่านเห็นว่ามันไม่มีความเหมาะสม ผมไม่มีปัญหาครับ ผมได้หารือกับคณะกรรมาธิการแล้ว ยินดีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ตัดไป คุณสุวโรชก็ไม่ต้อง พุดครับ ต่อเลยเลขาธิการครับ

นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณไพจิตรยังตั้งใจอะไรอีกครับ มีคำว่า จำเป็น เท่านั้นเอง

๓๖

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ปีทมา ๑๙/๒

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม เผอญมาตรา ๑๓ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมกรณีค่าใช้จ่ายของ กยท. ที่เพิ่มขึ้นเป็นเงินตามมาตรา ๑๔ เงินโบนัส เงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ เงินทุนสำรองเลี้ยงชีพ การสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงานลูกจ้างและครอบครัวตามมาตรา ๕๔ และเงินกองทุนตามงบลงทุน งบลงทุนก็แปลว่ารายละเอียดต่าง ๆ ที่ กยท. เอาไปทำน่ะครับ ให้ได้ลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนภาระต่าง ๆ เดิมเขาเขียนว่า ที่เหมาะสม นะครับเดิม แต่ว่าเหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมาธิการได้ไปเพิ่มคำว่า เหมาะสมและจำเป็น นะครับท่านประธาน คำว่า เหมาะสม และจำเป็น ไปเพิ่มใน ๒ วรรคใหญ่ ๆ ในมาตรา ๑๓ วรรคท้ายก็เช่นเดียวกัน กรณีรายได้ มีจำนวนไม่เพียงพอค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง นอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ เงินโบนัส เงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด อันเดิมเขาบอก เท่าจำนวนที่ขาด -----

- ๒๐/๑

๓๗

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สาริตา ๒๐/๑

ท่านไปเพิ่มบอก และจำเป็น ๒ พรรคนี่แปลว่าจะใช้จับจ่ายบริหารกองทุนแล้วมันไม่มีเงินพอ ก็บอกว่าเขาบอกเท่าที่เหมาะสมที่คณะกรรมการกำหนดนี้ชัดแล้วนะครับท่านประธาน เพื่อไม่ให้คุณสุรุษสุร่ายลงทุนเกินเนื้อเกินตัวจับจ่ายใช้เงินเกินความจำเป็นตามภาระเราเป็นหนี้สินล้นพ้นตัว ผมไม่อยากจะให้ใช้ภาษาอย่างนี้แต่ว่าฐานะแบบนี้ต้องรู้แน่ครับ คนมาบริหารรัฐวิสาหกิจ กยท. นี่เป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐที่เกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมการพัฒนา เพราะฉะนั้นถ้าคุณจะทำอะไรคุณจะทำค่าตอบแทนใคร โบนัสเท่าไร ๆ จะต้องพอเหมาะสมไม่ใช่เขียนจนจำเป็น ผมก็เลยบอกว่าถ้าเว้นตัวที่เดิมร่างเดิมน่าจะดี ผมเกรงว่าท่านจะเปิดช่องให้กับคณะกรรมการไปใช้จ่ายขาดความรอบคอบนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ความจริงมันก็เหมาะสมอยู่แล้ว เชิญ

นายเจือ ราชสีห์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ในนามคณะกรรมการจริง ๆ ต่อข้อห่วงใยของเพื่อนสมาชิกในสภาก็เป็นเรื่องที่คณะกรรมการได้ถกเถียงเรื่องนี้นักพอสมควร ต่อคำที่เพิ่มขึ้นมาอย่างดูในคำแรกนะครับเมื่อก่อนนี้มีคำว่า เหมาะสมแล้วก็เพิ่ม และจำเป็น คือคณะกรรมการก็ถกเถียงกันว่าถ้าเหมาะสมแต่ไม่มีความจำเป็นตรงนี้แหละที่ได้เพิ่มขึ้นมาว่าให้จ่ายเงินให้ประหยัดนะ อย่าไปจ่ายสุรุษสุร่าย นั่นคือสิ่งที่เราได้ถกเถียงกันมาก แล้วก็คำสุดท้ายนะครับท่านครับที่บรรทัดสุดท้าย กรณีที่เงินมีไม่พอจะไปขอให้ทางรัฐบาลสนับสนุนนั้นบอกว่า เมื่อก่อนขาดเท่าไรต้องสนับสนุนเท่านั้น คณะกรรมาธิการก็บอกว่าถ้ามันขาดแต่ยังไม่มีความจำเป็นก็ไม่ต้องสนับสนุน คราวนี้มันกลับจะเป็นประโยชน์ให้กับการประหยัดของเงินรัฐบาลมากไปด้วยซ้ำ นี่คือในมุมมองของคณะกรรมการ ก็เลยขอละยอนุญาตเรียนกับเพื่อนสมาชิกที่มีความห่วงใย ซึ่งท่านตั้งใจมาที่จะให้เงินของรัฐได้ใช้ประโยชน์สูงสุดซึ่งก็เห็นความที่ตรงกันนะครับระหว่างคณะกรรมการกับท่าน ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมาธิการก็ยังยืนยันหรือว่าจะตัดออกคำว่า จำเป็น คณะกรรมาธิการเขาอมแล้วไม่เพิ่มก็ได้ ผ่านแล้วไม่ต้องใส่หรือครับจำเป็นเพราะว่าเหมาะสมแล้วก็ขาดมันชัดอยู่แล้วครับ ข้อความชัดและกะทัดรัดด้วย เชิญต่อครับ ผ่านไปเถอะเดี่ยวโหวตแล้วยุ่ง

๓๘

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สาริตา ๒๐/๒

นายสุวิจักขณ์ นาควัชรชัย (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มีคณะกรรมการธิการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคณะกรรมการธิการไม่ติดใจ แต่คุณไพจิตยังติดใจอยู่ ติดใจอะไรครับคุณไพจิตเชิญครับ เพราะมันตั้ง ๗๐ กว่ามาตราครับ วันนี้มันจะไม่จบพระราชบัญญัตินี้ ผ่านนะครับหรือจะเอาอย่างไร

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. นครพนม พรรคเพื่อไทย มาตรา ๑๗ ไขใหม่ครับท่านประธาน มาตรา ๑๗ ว่าด้วยเรื่องของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ผมนี้ติดใจเนื่องจากคณะกรรมการได้ไปแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการ ผมสงสัยนะครับเพราะว่าเดิมคณะกรรมการ ในวาระที่หนึ่งเราพิจารณาให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์

- ๒๑/๑

ข้อ ๒ คณะกรรมการโดยตำแหน่ง ก็แปลว่ามีผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อันนี้แน่นอนครับ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นี้ แต่ว่าทางกรรมาธิการไปเพิ่มผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามา ๒ กระทรวง แล้วก็กรรมาธิการได้ไปตัดผู้แทนสำนักงบประมาณออกไป ไปเพิ่มกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็เพิ่มผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ๒ คน ตัดผู้แทนสำนักงบประมาณ แปลว่าเพิ่ม ๒ คน ตัดออก ๑ คน องค์กรประกอบส่วนที่เป็นข้าราชการประจำนี้จะมีอยู่จำนวนตัวเลขที่เห็น ๆ แต่ขณะเดียวกันผู้ทรงคุณวุฒิเดิมมี ๕ คน ทางกรรมาธิการไปขอแก้เพิ่มขึ้นเป็น ๘ คน ท่านประธานครับ ในจำนวน ๘ คนนั้นคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเกษตรกรสวนยาง ๔ คน ผู้ประกอบกิจการยาง ๑ คน ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ด้านการเกษตร ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริหารกฎหมาย และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นประโยชน์กับกิจการ กยท. อีกจำนวน ๓ คน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นบุคคลที่ไม่ใช่ข้าราชการที่มีเงินเดือน ผมสงสัยครับท่านประธาน ที่เพิ่มจำนวน ๔ คน ก็จะบวกโครงสร้างของผู้ที่เป็นเกษตรกรชาวสวนยาง ก็แปลว่าแท้จริงสวนยางนี้เขาจะมีระบบในการบริหารองค์กรเขาอยู่นะครับท่านประธาน ผมเข้าใจว่าเขามีนายกสมาคม มีอะไรทั้งหลายแบบนี้ และถามว่าทำไมพวกเหล่านี้ไม่ได้สิทธิในการที่จะมาเป็นตัวแทนของชาวสวนยางใน พ.ร.บ. นี้เสีย ผมมองภาพในการทำเรื่องของกฎหมายทางการเกษตรนี้ ผมคิดว่าคนที่ทำสวนยางแท้ ๆ เขาควรจะได้มีโอกาสได้มาเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุน แทนที่จะเขียนเปิดกว้างว่าเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะว่าเขาจะผ่านเป็นเขาเรียกนายกสมาคมในระดับจังหวัด ในระดับประเทศอะไรทั้งหลายนี้ พวกเหล่านี้มีไหม ทำไมกรรมาธิการไม่ใส่ หรือจะมีบทไหนที่เขียนไว้ อันนี้ให้อธิบายความเห็นว่าเป็นเมื่อเข้ามาประชุมบริหารเงินเป็นหลายหมื่นล้านบาทนี้ เขาจะมีบทบาทในการที่จะดูว่าอะไรที่จะเป็นประโยชน์เขาก็จะสามารถที่จะเป็นตัวแทนพวกนี้ ผมเคยทักท้วงเรื่อง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรที่ไปตัดตัวแทนของสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย ไปตัดตัวแทนของเกษตรกรแห่งประเทศไทยออก แล้วก็บอกเขียนเปิดปลายเอาไว้แบบนี้ ก็พอใจใครก็ไปแต่งตั้ง ที่สุดพวกพ่อค้าที่เข้าแถวมาที่เราอภิปรายไว้แต่ต้น ผมเกรงจะเข้ามาตรงนี้ ท่านไปเพิ่มจำนวน ๔ คน แล้วก็บวกผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะชาวเรื่องเกษตรนี้ ๑ คน แล้วก็อื่น ๆ อีก ๓ คน แปลว่าผมเข้าใจว่าคนที่เข้าใจเรื่องสวนยางนี้ควรจะเป็นนักวิชาการหรือควรที่จะมีสาขาที่เน้นในเรื่องที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิทางเรื่องการยางนี้จะเป็นประโยชน์มากกว่าแทนที่เปิดปลายไว้

แบบนี้ที่เขียนไว้ว่าต้องให้พาณิชย์ ต้องให้อุตสาหกรรมมาเป็นบอร์ดอยู่ด้วยนี้ เดิมไม่มี คราวนี้
จะเอาพาณิชย์มาทำอะไร เอาอุตสาหกรรมมาทำอะไร เป็นบอร์ดบริหารเงินกองทุนซึ่งเดิม
เก็บน้อย คราวนี้คณะรัฐมนตรีไปออกให้เก็บเยอะ ผมฟังการอภิปรายในสภานี้ไม่รู้เงิน
ไม่ใช่เงินพันล้านบาทแล้ว มันหลายหมื่นล้านบาทแล้ว คนบริหารควรจะเป็นคณะบุคคล
ที่รอบคอบ ผมก็สงสัยว่าทำไมต้องมีพาณิชย์ ทำไมเกษตรและสหกรณ์ ทำไมอุตสาหกรรม
แล้วก็ตัดสำนักงานประมาณไม่เกี่ยวข้อง ไม่ได้ของงบประมาณอะไรเลยให้กับส่วนนี้
จริงไหมครับ -----

แล้วบรรดาตัวแทนของเกษตรกรที่เขาเมืองครของเขา เป็นสมาคม เป็นนายกที่มีระดับจังหวัดมาระดับประเทศ จะเขียนไว้ที่ตรงไหนอย่างไร หรือเปิดปลายไว้แบบนี้ ถูกใจท่าน ท่านก็ตั้ง ไม่ถูกใจท่านก็ไม่ตั้ง ทำยที่สุดแล้วก็เป็นลูกไล่ แทนที่มาบริหารเงินกองทุนให้เป็นประโยชน์ต่อชาวสวนยาง ก็ไม่ใช่ซะครับ ผมสงสัย เพราะฉะนั้นคำชี้แจงจากคณะกรรมการครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมการชี้แจงครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ ต่อประเด็นที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านไพจิต ศรีวรขาน ขออภัยที่เอ่ยนามท่านนะครับ ได้ซักถามในเรื่องประเด็นแรกก่อนนะครับ ประเด็นที่ว่าทำไมคณะกรรมการตัดผู้แทนสำนักงบประมาณออก แล้วก็เพิ่มผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามา ที่จริงผมกราบเรียนว่า ประเด็นนี้ทางคณะกรรมการเราได้ถกกันอย่างหลากหลายและกว้างมาก โดยยึดหลักการอยู่ว่าคณะกรรมการไม่ควรมากเกินไป ประการที่ ๒ ถ้าเกิดคณะกรรมการตำแหน่งใดซ้ำซ้อนกัน ก็ควรที่จะเหลือไว้ ๑ ที่นี้ท่านครับ ใน (๒) ปรากฏว่ามีกระทรวงการคลังเป็นหลักอยู่แล้ว ก็เลยเห็นว่าถ้ามีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นหลักอยู่แล้ว ผู้แทนสำนักงบประมาณก็แทบจะไม่มีความเป็นเท่าไร ที่นี้ถามว่าทำไมเอาผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามา เพราะว่าในเรื่องของ กยท. ถ้าท่านไปดูในมาตรา ๒๒ อำนวยการและหน้าที่ จะเห็นว่าผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นมีความจำเป็นมากที่เข้ามาช่วยวางกรอบวงนโยบายในเรื่องของกองทุนนี้ เรื่องของคณะกรรมการของ กยท. เพราะฉะนั้นจะเห็นว่ากระทรวงพาณิชย์ซึ่งมีหน้าที่ในการค้าขาย กระทรวงอุตสาหกรรมมีหน้าที่ที่ดูแลในเรื่องของการแปรรูปผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ นะครับ น่าที่จะให้เขามีส่วนร่วมมาแสดงความคิดเห็นด้วย นี่ประเด็นที่ต้องเพิ่มผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และต้องตัดผู้แทนสำนักงบประมาณออก

ส่วนประเด็นที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าผู้ทรงคุณวุฒิทำไมไม่ระบุตำแหน่งที่มีความสำคัญของพี่น้องเกษตรกร แล้วก็ไม่ต้องเพิ่มจำนวนมากขึ้น ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่าผู้แทนชาวสวนยางจริง ๆ เราตั้งใจอย่างนี้ ถ้าท่านไปดูในมาตรา ๒๒ (๘) เกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ที่นี้ พ.ร.บ. ฉบับนี้เราเน้นตัวที่คุ้มครองสวนยางเป็นหลัก คือเจ้าของสวนยางเป็นหลัก เพราะฉะนั้นผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการเราเห็นว่าถ้าเกิดเอาผู้แทนเจ้าของสวนยางเข้ามาดูแล เข้ามาเป็นกรรมการชุดนี้ด้วยมันจะเพิ่มความรอบคอบ เพราะว่า เป็นกฎหมายของเขา ถ้ามว่าทำไม ๔ คน จริง ๆ เราคิดอย่างนี้ท่านครับ ว่า ๔ คนนี้ควรจะมาแต่ละภาคที่ปลูกยาง พี่น้องภาคอีสานก็น่าจะเป็นตัวแทนของท่านคนหนึ่ง พี่น้องภาคเหนือสักคนหนึ่ง ภาคใต้สักคนหนึ่ง ภาคตะวันออก ภาคกลางสักคนหนึ่ง แต่เราไม่ระบุไว้ในตัวกฎหมาย เพราะเป็นการเขียนมันละเอียดจนเกินไป แต่อย่างไรข้อสังเกตในชั้นกรรมการ เพื่อให้เขามาดูผลประโยชน์ของเขา เพราะกฎหมายนี้เป็นกฎหมายของชาวสวนยางเป็นหลัก ที่มาที่ไปที่ต้องเปลี่ยนแปลงในมาตรานี้ตามที่ท่านให้ข้อสังเกตนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานครับ ถึงแม้ผมจะไม่เคยทำสวนยาง แต่เมื่อวานเราก็ถกกันชัดเจน กฎหมายฉบับนี้ดูไปดูมาไปเอื้อประโยชน์ให้พ่อค้าระดับใหญ่ นี่ก็เอาอีกครับ มาตรา ๑๗ ก็เขียนบอกว่าต้องคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเกษตรกรชาวสวนยาง มันดูที่มาที่ไปมันไม่เข้าท่าเลย ท่านประธาน ผมว่าแบบเดิมก็ดีอยู่แล้ว ไปเพิ่มกระทรวงพาณิชย์ ไปเพิ่มกระทรวงอุตสาหกรรม ผมว่ามันไม่ใช่ไปค้าขาย มันเป็นกองทุนครับ -----

แล้วก็ไปเพิ่มอำนาจรัฐมนตรีมีสิทธิ คณะรัฐมนตรีมีสิทธิแต่งตั้งพวกตัวเอง ผมไม่เข้าใจครับ ทำไมไปทำแบบนี้ ผมอยากเรียนว่าผมไม่อยากให้มันเป็นเหมือนในอดีต ผู้ประสงค์อยากเป็นชาวนา นี้ผู้ประสงค์อยากเป็นชาวสวน ทำไมเราไม่ออกกฎหมายป้องกัน ชาวสวนของเราไม่ให้ถูกเอาเปรียบ นี่ปรากฏว่าแต่งตั้งจากรัฐมนตรีครับ คณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจะไปรู้จักชาวสวนยางหรือครับ คณะรัฐมนตรีก็รู้จักหัวแกนนำ พ่อค้าสวนยาง และชาวสวนยางจะได้รับความเป็นธรรมหรือท่านประธาน ผมดูแล้ววังเวงใจนะครับ ออกกฎหมายแต่ละฉบับออกเพื่อเอื้อประโยชน์ให้เศรษฐี นายทุน สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ดูแล้วมันชอบกล ชอบกลจริง ๆ ทำไมเราไม่ไว้ใจชาวสวนยางละครับ ต้องให้คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งอีก ๔ คน ต่อไปนี้รัฐมนตรีก็ยิ่งใหญ่ขึ้นกว่าเดิมละครับ วิ่งเข้าหารัฐมนตรีเท่านั้นครับ ถึงจะแต่งตั้ง แต่งตั้งจาก ครม. คุณก็เอาพวกคุณ ผมไม่อยากใช้อำนาจตรงนี้ ถ้าผมเป็น รัฐบาลผมก็ไม่อยากใช้อำนาจตรงนี้ อยากฝากท่านประธานเพื่อผ่านไปถึงประธาน ความจริง อันเก่าก็ดูดีอยู่แล้ว ไม่ทราบท่านจะไปเพิ่มทำไม ตอนนี้กฎหมายฉบับนี้ทุกคนก็พูดกัน ออกมาให้เศรษฐีสวนยาง ไม่ใช่ชาวสวนยาง อยากฝากท่านประธานครับ ผมขอยื่นให้กลับ ที่เดิมครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนิยมนครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมก็ฟังการชี้แจง ต้องขออนุญาตท่านอาจารย์ประกอบ คณะกรรมการ ผมก็ว่าเป็นเรื่องดีครับที่ท่านบอกว่า ๔ คนเป็นตัวแทนของเกษตรกรจากภาคต่าง ๆ บังเอิญ ผมก็พยายามมาอ่านใน (๓) ถ้าเขียนแบบนี้กลัวว่าจะไม่เข้าตามเจตนารมณ์ของท่าน ที่จริง เป็นเรื่องดีนะครับถ้าเกษตรกรมีโอกาส จากภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ จังหวัดละ ๑ คน แบบท่านว่า ให้ภาคละ ๑ คน เป็นเรื่องดี แต่การเขียนกฎหมายแบบนี้แบบใน (๓) ท่านเขียน ไว้ล้อย ๆ แบบนี้ บังเอิญประเทศไทยเรามักจะตีเข้าข้างตัวเอง มันจะไม่มีครับแบบที่ท่านว่า มันจะไม่เข้าตามเจตนารมณ์ของท่าน ทำไมท่านไม่ใส่ไปเลยทำให้ตัวแทนเกษตรกรภาคละ ๑ คนมา ผมก็เห็นด้วยนะครับ บังเอิญในนี้ไม่มีครับ เพราะท่านไปเขียนไว้ในบรรทัดสุดท้าย ของในหน้า ๖ บอกว่า เพื่อประโยชน์ของกิจการของ กยท. เท่านั้น เราไม่ได้เขียนเพื่อ ประโยชน์ของกิจการหรือเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรสวนยาง เพราะฉะนั้นในจุดนี้มองแล้ว

มันเป็นเพื่อประโยชน์ของคณะกรรมการเท่านั้น ผมเองเป็นผู้หนึ่งซึ่งดูแล้วมันก็แปลก ๆ อยู่ เห็นด้วยนะครับในกรณีถ้าเกิดบอกว่าภาคละ ๑ คน จะต้องเขียนกฎหมายแบบนี้มันไม่ใช่ ภาคละ ๑ คนครับ เขียนไว้ลอย ๆ ให้อำนาจรัฐมนตรีไป ก็คนจะเป็นกรรมการมันเลยต้อง วิจารณ์รัฐมนตรีไปครับ ในจุดนี้ ส่วนตัวแทนของกระทรวงพาณิชย์ก็ดี ตัวแทนของกระทรวง อุตสาหกรรมก็ดี ท่านเขียนไว้ใน (๒) ผมยังมองอีกมุมหนึ่งว่ากระทรวงเหล่านี้จริง ๆ แล้ว ในเรื่องนโยบาย เพราะมาตรา ๒๒ มันเป็นเรื่องของอำนาจของคณะกรรมการ ถ้าหากเป็นไปได้ ในส่วนของตัวแทนของกระทรวง ผมเองก็เป็นอดีตข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ เดียวนี้ก็ยัง กินเงินเดือนข้าราชการบำนาญของกระทรวงพาณิชย์อยู่ ก็เห็นว่าก็ยังไม่มีความเป็นอยู่ นะครับ เพราะว่่านโยบายแบบนี้ท่านจะเอามาเป็นที่ปรึกษาก็ทำได้ เพราะกระทรวง พณิชย์เองตัวเองก็ไม่อะไรมากหน้าในเรื่องในบทบาทตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ มีการปรับแต่งอยู่นะครับ เพราะว่ามันไม่เข้าเจตนารมณ์ของท่านพูดครับ แต่มันเป็นเรื่องดี ภาคละ ๑ คน แต่โดยเจตนารมณ์มันใช่ แต่ว่าอ่านดูตามกฎหมายตามตัวหนังสือแล้ว มันไม่ใช่ครับ อันนั้นก็ฝากเป็นที่สังเกตด้วยครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายเจือ ราชสีห์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมธิการครับ ผมขออนุญาตชี้แจงกับเพื่อนสมาชิกที่มีความห่วงใยอยู่ ๒-๓ ประเด็น ประเด็นแรกเรื่องคณะกรรมการคือกฎหมายมันมีกรอบในการตั้งคณะกรรมการได้จำนวนจำกัดก็เลยต้องคัดสรรเฉพาะคณะกรรมการที่มีความจำเป็นจริง ๆ ในส่วนที่ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงอุตสาหกรรมที่มาเพิ่มต้องขออนุญาตเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นมีความจำเป็นมากในเรื่องราคาอย่างที่เรามีความห่วงใยว่า ทำไมยางต้องขึ้นต้องลงไม่ค่อยแน่นอน คณะกรรมการหลายท่านก็เสนอว่าเราน่าจะมีตัวแทนกระทรวงพาณิชย์เพื่อจะมาช่วยเป็นคณะกรรมการในส่วนนี้เพื่อดูแลการค้าราคาของพี่น้องเกษตรกรให้มีราคา มีเสถียรภาพนั้นประการที่ ๑

ส่วนประการที่ ๒ กระทรวงอุตสาหกรรมนั้นอย่างที่พวกเราได้รับทราบกันว่าขณะนี้เวลาเราส่งน้ำยางไปขายต่างประเทศประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์เราไม่ได้แปรรูปอุตสาหกรรมยางเลยในบ้านเรา เหตุผลเพราะว่าทางการอุตสาหกรรมแปรรูปบ้านเรายังทำไม่ได้ดี กรรมธิการส่วนใหญ่ก็เลยบอกว่าต้องมีหน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามาอยู่ในส่วนนี้ ผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ผมเคยยื่นกระทู้ถามหลายรอบว่าเราจะทำอย่างไรนิคมอุตสาหกรรมที่ตำบลฉลุง จังหวัดสงขลา เราทำเป็นนิคมแปรรูปยางได้ไหมหรือว่าเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในจังหวัดอื่นเรามาทำแปรรูปกันได้ไหมเพื่อที่จะให้ราคาขายของเราได้ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศจริง ๆ นั่นคือความห่วงใยที่กรรมธิการได้เสนอประเด็นนี้ขึ้นมาแล้วก็มีความจำเป็นจะต้องตัดสำนักงานงบประมาณออกไปเพราะว่าเรามีกรอบจำกัด ส่วนที่ ๒ ที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายบอกว่าทำไม ครม. มีอำนาจมาก แต่งตั้งใครก็ไม่รู้ผมเองต้องขอบคุณท่านนิยมนเมื่อสักครู่ที่ท่านเห็นด้วย แต่ตัวแทนเกษตรกรจำนวน ๔ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิในตัวร่างเดิมถ้าเราดูนะครับ คณะรัฐมนตรีก็แต่งตั้งอยู่แล้วนะครับตัวร่างเดิมท่านรัฐมนตรีก็มีอำนาจอยู่แล้วไม่ใช่ว่าทางกรรมธิการชุดนี้จะไปเปลี่ยนกฎหมายใหม่ไม่ใช่แค่ปรับเพียงแต่จำนวนแค่นั้นละครับ ตัวร่างเดิม ๕ ท่านเราก็ขอแก้ เพิ่มอีก ๓ ท่านเป็น ๘ ท่าน เพราะเอาจากเกษตรกรมาเพิ่มเราไม่ได้ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมนะครับมันเป็นกฎหมายเดิมเพียงแต่จำนวนเท่านั้นเอาเกษตรกรขึ้นมาเพิ่มตามที่ท่านนิยมนเห็นด้วยแต่เราก็ยังเห็นด้วยกับท่านนิยมนว่าเราไม่ได้ระบุลงไปว่าแต่ละภาคละ ๑ คน แต่ว่าถ้าเราดูในวงเล็บสุดท้ายหลักเกณฑ์วิธีการสรรหามันก็มีหลักเกณฑ์วิธีการสรรหาที่ตามระเบียบ

ที่รัฐมนตรีกำหนดอันนี้ก็เป็นรายละเอียดแล้วก็เป็นข้อสังเกตที่ดีว่าเกษตรกรน่าจะมาจากหลากหลาย น่าจะมาแต่ละภาคตามที่สมาชิกในสภานี้มีความห่วงใยผมคิดว่าในประเด็นเหล่านี้กรรมการได้หยิบยกได้ถกเถียงกันมาก ก็เลยต้องขอเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่าในประเด็นเหล่านี้น่าจะมีประโยชน์ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าในมาตรา ๑๗ ต้องขออนุญาตขึ้นชมนคณะกรรมการที่ได้ปรับแก้ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญแล้วก็เกิดประโยชน์นะครับ

ประการแรกที่ผมต้องขึ้นชมรัฐบาลและคณะกรรมการร่างนะครับก็คือไม่ให้รัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ตรงนี้ถือว่าเป็นความก้าวหน้าครับเพราะว่ารัฐมนตรีแม้ว่าเก่งแต่เวลาไม่พอ คณะรัฐมนตรีก็จะเป็นผู้แต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์สูงทางการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมหรือบริการ ต้องเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า -----

ผมเองมีคดีเกี่ยวกับยางอยู่บ้างคดีสองคดี หาผู้เชี่ยวชาญมาก เพราะอะไรครับ เพราะว่า ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้มีน้อย เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ดำริที่จะให้ผู้มีความรู้ด้านเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมบริหารเข้ามาทำหน้าที่เป็นประธาน ถือเป็นความก้าวหน้าของกฎหมายที่มันนัยสำคัญนะครับ

ประการที่สอง ผมขออนุญาตเห็นด้วยกับท่านเจือ ราชสีห์ ขอประทานโทษ ที่เอ่ยนามก็คือ กรณีราคายางบางครั้งผมไปประเทศจีนครับ ประเทศจีนกิโลกรัมละ ๒๐๐ บาท แต่เมืองไทยนี่นะครับกิโลกรัมหนึ่งไม่ถึง ๑๐๐ บาท คือความต่างของราคามีมาก แต่ว่าในบางครั้งประเทศจีนแพงกว่าเราแค่ ๕ บาทต่อกิโลกรัม ตรงนั้นกระผมเห็นว่า กระทรวงพาณิชย์มีความจำเป็นที่จะเป็นผู้ดำเนินการด้านราคาให้มีเสถียรภาพแล้วก็ เป็นประโยชน์กับเกษตรกร เช่นเดียวกับกระทรวงอุตสาหกรรม กรณีในหลายประเทศเราผลิต เราอุตสาหกรรมเราแค่ผลิตไม้ยาง ไม้ยางแ่ชอบแล้วก็ส่งออก หรือน้ำยางก็แค่เอาไปใส่ สารเคมีแอมโมเนียแล้วก็ส่งออก ความจริงแล้วด้านยางมีอีกมากมายหลายประการ ที่ประเทศไทยน่าจะพัฒนาได้ ก็เหตุว่าประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยางอันดับหนึ่งของโลก ส่งออกอันดับหนึ่งของโลก แล้วมาปัจจุบันนี้ต้องเรียนว่าเกิดประโยชน์ทั่วประเทศ ฟัน้องภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ กล่าวโดยรวมก็คือมีเกษตรกรยางพารา ทั่วประเทศ แล้วสิ่งที่ผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการก็คือเพิ่มจำนวนเกษตรกรจาก ๑ คน เป็น ๔ คน ตรงนี้เองครับก็แสดงว่าคณะกรรมการได้เห็นความสำคัญของเกษตรกร ชาวสวนยาง ซึ่งรายละเอียดจะเป็นอย่างไรก็ได้เขียนไว้ในวรรคท้ายของมาตรา ๑๗ ก็คือ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นกรรมการก็ต้องเป็นไปตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ซึ่งข้ออภิปรายของเพื่อนสมาชิกผมเชื่อว่าคณะกรรมการก็ดี ผู้ที่เกี่ยวข้องก็ดีจะได้เอาไปเป็นข้อสังเกตที่จะคัดสรรหรือไปออกกฎเกณฑ์ที่จะเลือก คณะบุคคลเข้ามาเป็นกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับพี่น้อง คนไทยทั่วประเทศ ขอพระคุณท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนิยมมีอะไรติดใจอีกครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเองก็ไม่คัดค้านหรือไม่เห็นแตกต่าง เพียงแต่ว่าผมอยากให้เห็น

ในเรื่องยาง เนื่องจากพี่น้องบ้านผมวันนี้นอกจากเป็นชวานายังเป็นเจ้าของสวนยางมากมาย มหาศาล ผมอาจจะไม่มีสวนยางเหมือนท่านประธานคณะกรรมการ ท่านรัฐมนตรี แต่ว่าผมอยากเห็นพี่น้องผมเท่านั้นเองครับว่า บังเอิญผมดูใน (๓) ก็ดีมันเพิ่มขึ้นจาก ๑ เป็น ๔ คน ผมจะเขียนลึกลงไปแต่ไม่รู้จะใส่ไว้ตรงไหนนะครับ เพราะว่าเนื่องจากเราเขียน ไม่ได้ชัดเจนในข้อกฎหมายก็เป็นเรื่องของกรเขียนกฎหมาย ตัวแทนของเกษตรกร แบบท่านอาจารย์ประกอบบอกว่าภาคละ ๑ คน ตัวแทนตรงนี้ผมอยากจะมองให้ไปลึกลง ถ้าเป็นไปได้นายกสมาคมชาวสวนยางภาคละ ๑ คน คนใดคนหนึ่งมาอยู่เป็นคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒินี้มันเป็นเรื่องดีจริง ๆ ในส่วนกรรมการโดยตำแหน่งเป็นกระทรวงพาณิชย์ หรือกระทรวงอุตสาหกรรมก็เป็นเรื่องที่ดีครับ เพราะว่าได้ดูแลเรื่องราคาเรื่องการพัฒนา ของเกษตรกร เรื่องน้ำยางพารา แต่ตรงประเด็นที่ (๓) ทำอย่างไรครับถึงจะเห็นพี่น้อง เกษตรกรเข้ามามีบทบาทในคณะกรรมการชุดนี้จริง ๆ เพราะว่าถ้าเขียนไปแบบนี้รัฐมนตรี ยุคใดยุคหนึ่งอาจจะเอาพรรคพวกตัวเองมาเป็นก็ได้ครับ ผมเคยเห็นเกษตรกรจริง ๆ ที่มา มีบทบาทตรงนี้จะใส่ไว้ในคุณสมบัติหรือหลักเกณฑ์อย่างไร อันนี้ฝากทางผู้มีอำนาจ หมายถึงคณะกรรมการไปคิดว่านายกสมาคมชาวสวนยางแต่ละภาคนี้เข้ามาเป็นได้ไหม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เขาจะมีบทบาทในส่วนพิจารณา เพราะคนก่อนที่จะมาเป็นนายกสมาคม ชาวสวนยาง เขาต้องเป็นเจ้าของสวนยางด้วยหรือสมาชิกชาวสวนยางแต่ละภาคเลือกเข้ามา เขาต้องรู้ว่าสมาชิกเขามีบทบาทอย่างไร มีส่วนได้เสียอย่างไร -----

เพราะฉะนั้นผมดูอย่างไรมันก็ยังไม่มีส่วนเกษตรกรจริง ๆ ผมเกรงว่าจะไม่ได้เป็นไปตามเจตนารมณ์แบบท่านอาจารย์ประกอบพุดนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวัชระ แล้วก็ต่อด้วยท่านนายแพทย์ชลน่านะครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ในมาตรา ๑๗ (๓) ที่ท่านคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมานั้น ผมเห็นว่าคณะกรรมการของท่านได้เพิ่มเติมตัวแทนจากเกษตรกรชาวสวนยาง จาก ๑ คน เป็น ๔ คนนั้น เป็นเรื่องที่ดีมาก แล้วเป็นการที่ทำให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางได้มีโอกาสมาเป็นตัวแทนในระดับประเทศ ซึ่งแต่เดิมนั้นมีเพียงแค่คนเดียว ผมถือว่าคณะกรรมการได้มาถูกทางแล้ว และสืบเนื่องจากกรรมการในคณะของท่านได้มีโอกาสเดินทางไปดูงานถึงต่างประเทศโดยที่ว่าไม่ได้ใช้งบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรเลย ผมเห็นว่าเมื่อท่านกลับมาแล้วมาร่างกฎหมายในลักษณะที่เปิดกว้างให้กับเกษตรกรอย่างนี้ ก็นับว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดี ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหมอชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ในมาตรา ๑๗ ที่ว่าด้วยหมวด ๒ ของคณะกรรมการและผู้ว่ากร ท่านประธานครับ คณะกรรมการได้ไปแก้ไขในบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ใน (๒) ใน (๓) ที่เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เรียกว่าคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ท่านประธานครับ

ประการแรกสุด ผมเองมีคำถามว่าจากองค์ประกอบเดิมเพิ่มจำนวนขึ้นมาอีกใน (๒) เพิ่มมา ๑ เพราะท่านเพิ่มผู้แทนกระทรวงพาณิชย์กับผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม แต่ตัดผู้แทนสำนักงานประมงไป ก็เพิ่มมา ๑ คน ใน (๓) เพิ่มมาอีก ๓ คน คือเพิ่ม ๔ คน องค์ประกอบของคณะกรรมการทั้งหมดจากเดิมถ้ารวมผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นกรรมการและเลขานุการ เพิ่มใหม่จะเป็นทั้งหมด ๑๕ คน นั่นหมายความว่าเดิมเป็น ๑๑ คน ถ้ามาองค์ประกอบตรงนี้มีผลต่อการทำหน้าที่ของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติรองรับไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือไม่ ที่บัญญัติไว้รองรับนี้

องค์ประกอบและสัดส่วนอย่างนี้จะมีผลต่อการพิจารณาการทำหน้าที่หรือไม่ เพราะท่านเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นไป จากเดิมมี ๕ คน เพิ่มเป็น ๘ คน เดิมนี้เราพยายามรักษาสัดส่วนระหว่างภาคประจำใน (๑) และ (๒) นี้ ๖ คน (๒) มี ๕ คน (๑) รวมประธานก็เป็น ๖ คน (๓) เดิม ๕ คน ท่านเพิ่มเป็น ๘ คน ก็จะเป็น ๘ ต่อ ๖ หรือถ้าเป็นของผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย สัดส่วนตรงนี้เองก็ค่อนข้างใกล้เคียงเป็น ๗ ต่อ ๘ คำถามแรกที่ผมถามท่านประธานไปยังท่านประธานกรรมการและท่านกรรมการ คือว่าสัดส่วนตรงนี้มีผลต่อการทำหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่หรือไม่

ประการที่สอง ร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งกองทุน มีกองทุนพัฒนาการยางขึ้น พัฒนาการยางในมาตรา ๔๓ เรียกว่ากองทุนพัฒนาการยาง คำถามเกี่ยวเนื่องผมกับการแก้ไขของท่านก็คือว่าเจตนารมณ์เดิมมีการเสนอผู้แทนสำนักงบประมาณเข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยไว้ด้วย ตรงนี้ถ้าท่านตัดออกจะมีผลต่อการทำหน้าที่ในเรื่องของความเกี่ยวข้องเนื่องเกี่ยวกับการได้มาซึ่งเงินกองทุนหรือไม่อย่างไร กับปรับออกแล้วจะเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์อย่างไร -----

เพราะว่าสิ่งที่ท่านเขียนในเรื่องของเงินกองทุนนะครับ เขียนถึงที่มาของรายได้ของกองทุน ผมจะไม่ลงรายละเอียด ท่านประธาน เพราะว่าไม่มีการแก้ไข แต่ว่าจะเกี่ยวโยงให้เห็น ในมาตรา ๑๔ กองทุนประกอบด้วยเงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมา ตามมาตรา ๖๗ ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ค่าบำรุง ค่าตอบแทนเงินบริการหรือเงินรายได้จากการทำงานของกองทุน ดอกผล ตรงนี้ ถ้าท่านเห็นว่าที่มาของรายได้ตรงนี้ไม่เกี่ยวเนื่องกับสำนักงบประมาณ ท่านตัดออกก็น่าจะมี เหตุผล แต่ผมก็ถามว่าในมุมมองของกรรมการท่านกรรมการเห็นอย่างไร

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ การที่ท่านเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิโดยให้โอกาส ของตัวแทนของเกษตรกรผู้ทำสวนยาง ใช้คำว่า เกษตรกรชาวสวนยาง คำว่า เกษตรกร ชาวสวนยาง ตรงนี้ในมุมมองของกรรมการ ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านได้แสดงความคิดเห็น ไปนะครับ จะมีคุณสมบัติจำเพาะที่คณะกรรมการคาดหวังหรือไม่ มีข้อสังเกตหรือมี บทบัญญัติใดที่เขียนรองรับ แล้วถ้าท่านไปอ้างอิงวรรคท้ายให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนดในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา ก็เป็นไปตามระเบียบ ระเบียบนั้นจะพูดถึงเจตนาของเพื่อนสมาชิกหรือไม่ ถ้าท่านบอกว่าก็คงจะต้องพูด เพราะเจตนาของเพื่อนสมาชิกอภิปรายไว้ในสภานั้นย่อมถือเป็นเจตนาของเพื่อนสมาชิก ถ้าถามว่า มันมีอะไรที่จะสื่อไปให้เห็นผู้ที่จะออกระเบียบคือรัฐมนตรีได้ ก็ฝากเป็นประเด็น ๓ ประเด็น ครับ ขอให้ทางกรรมการได้ช่วยตอบข้อซักถามนะครับ ผมเองถ้าการแก้ไขเป็นประโยชน์ ไม่ได้ติดใจครับ ก็อยากสนับสนุน ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมการชี้แจงครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขออนุญาตชี้แจงท่านผู้ทรงเกียรติที่ยังข้องใจ ในการปรับปรุงแก้ไขในมาตรา ๑๗ ไม่ว่าจะ (๒) และ (๓) สำหรับ (๒) ผมเรียนว่า ท่านเจือ ราชสีห์ สมาชิกผู้ทรงเกียรติ สมาชิกผู้ทรงเกียรติเป็นกรรมการท่านได้ชี้แจง รายละเอียดค่อนข้างชัดเจนไปแล้ว แต่ผมขอเพิ่มเติมกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าอย่าลืมว่า การยางแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจที่ขึ้นกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นะครับ การยางแห่งประเทศไทยไม่ใช่องค์กรอิสระ ฉะนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของ

การยางแห่งประเทศไทยก็คือความสำเร็จและล้มเหลวของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉะนั้น รัฐมนตรียังมีความรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือต่อความล้มเหลว นี่คือนี่สิ่งทีผมอยากจะเรียน เป็นเบื้องต้น แต่ในขณะที่เดียวกันกรมการเราได้คำนึงถึงการยางแห่งประเทศไทย ต้องตอบสนองต่อผลประโยชน์ของเกษตรกรเป็นหลัก การพัฒนาองค์กรตรงนี้ การยางตรงนี้ เราจะขาดเสียซึ่งตัวแทนจากกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรมไม่ได้ เพราะขณะนี้รัฐบาลได้วางยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ยางพาราของประเทศไทยตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ทั้งระบบ ทั้งกระบวนการ ฉะนั้น ในการพัฒนากระบวนการยางพาราทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำมันต้องอาศัย ความร่วมมือของหน่วยงานของภาครัฐหลาย ๆ ส่วน ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ประเทศไทย ผลิตยางได้เป็นอันดับหนึ่งของโลกครับ ส่งยางไปขายยังต่างประเทศในรูปแบบของยางดิบ ๘๘ เปอร์เซนต์ แต่แปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์แล้วค่อยส่งออกไปขาย หรือขายภายในประเทศ แค่ ๑๒ เปอร์เซนต์ เราเสียโอกาสในการเพิ่มมูลค่าให้กับยางพาราซึ่งเป็นวัตถุดิบที่มี ในประเทศไทย ฉะนั้นรัฐบาลชุดนี้จึงกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ยางพารา ต้นน้ำ กลางน้ำ พวกท่านคงจะเข้าใจ แต่ปลายน้ำก็คือทำอย่างไรจะให้เอกชนไทย หรือเอกชน ต่างประเทศได้มาทำโรงงานแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ยางพารา แต่การที่จะแปรรูปให้เป็น ผลิตภัณฑ์ต้องอาศัยการศึกษา การวิจัยอะไรหลาย ๆ อย่างประกอบ และคำว่า อุตสาหกรรม มันก็เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย -----

๕๓

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ชญาภา ๒๘/๑

แล้วที่สำคัญนั้นเราเห็นว่าผู้แทนสำนักงบประมาณก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องดูแลเรื่องงบประมาณ แต่ที่จะมองดูในเรื่องงบประมาณทั้งภาพรวม เศรษฐกิจของประเทศ ในภาพรวมก็คือ กระทรวงการคลัง เมื่อเห็นว่าถ้าจำเป็นแล้วเราเลือกกระทรวงสำนักงบประมาณกับกระทรวงการคลัง กรรมการตัดสินใจเลือกเอาตัวแทนกระทรวงการคลังเข้ามา และเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยนี้ เราเอาผลประโยชน์ของเกษตรกรเป็นที่ตั้ง ร่างเดิมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เสนอมานี้มีตัวแทนเกษตรกรเพียง ๑ คน แต่กรรมการบอกว่าไม่พอนะครับ ร่างเดิมนี้อาจารย์ตัวแทนเกษตรกร ๑ คน ผู้ประกอบการ ๒ คนถ้าจำไม่ผิด แต่วันนี้เราเพิ่มตัวแทนเกษตรกรจาก ๑ เป็น ๔ ตัดโควตาผู้ประกอบการนี้จาก ๒ เหลือ ๑ นี่คือการที่เราให้ความสำคัญของเกษตรกรเป็นที่ตั้งและในเจตนารมณ์ที่กำหนดเป็น ๔ ก็คือต้องคำนึงถึงตัวแทนที่มาจากแต่ละภูมิภาคด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายเขียนไว้ชัดเจนครับ แต่ถ้าเราจะมาเขียนลงในรายละเอียดกฎหมายนี้มันคงยาวมากเกินไปก็เลยเขียนไว้ในเจตนารมณ์ของกฎหมายอยู่แล้วนะครับ และที่สำคัญที่สุดผมอยากจะเรียนว่า แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าเกษตรกรที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอเข้ามาโดยมีกฎเกณฑ์ หลักเกณฑ์ ตามที่คณะกรรมการกำหนดนี้ เรียนว่าใครจะเป็นเกษตรกรชาวสวนยางนั้นเขามีระเบียบในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรไว้รองรับอยู่แล้ว นอกจากการขึ้นทะเบียนเกษตรกรโดยทั่วไปแล้ว ยังมีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางโดยทะเบียนเดิมของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางขึ้นเอาไว้ครับ ฉะนั้นทะเบียนตัวนี้เกษตรกรนี้จะมาจากคนที่ไม่ใช่เกษตรกรไม่ได้โดยเด็ดขาดครับ ผมขอให้ท่านทั้งหลายได้เข้าใจเจตนารมณ์ตรงนี้ มองดูง่าย ๆ ว่าเราเพิ่มจาก ๑ มาเป็น ๔ ตัดผู้ประกอบการจาก ๒ เหลือ ๑ ท่านก็คงจะรู้แล้วครับว่าเจตนารมณ์ตรงนี้เพื่อเกษตรกรขอเรียนท่านผู้ทรงเกียรติได้ทราบดังนี้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตและประธานกรรมการก็ได้ยืนยันเจตนารมณ์ในข้อห้วงใยของท่านว่าตัวแทนเกษตรกรมีเจตนารมณ์อยากจะทำให้ตัวแทนของแต่ละภาคมามีส่วน ฉะนั้นก็สบายใจได้ครับ ขออนุญาตเดินต่อ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านไพจิตมีอะไร เชิญเลยครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ความจริงมาตรฐานนี้เป็นหัวใจของงานบริหาร ก็อย่าท้อเลยนะครับเรื่องคณะกรรมการนี้ ผมฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการที่บอกว่า เพิ่มตัวแทนของชาวสวนยางจาก ๑ คนเป็น ๔ คนนี้ต้องขอบคุณนะครับ แต่ว่าผมถามว่า ก็ขอให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกรรมาธิการว่า ให้นายกสมาคมชาวสวนยางที่มีอยู่แล้ว ภาคละ ๑ คน ท่านเขียนไว้เลยสิถ้าท่านกล้าหาญเด็ดเดี่ยว ท่านจะตอบไปแล้วก็ให้ไป ผีตกป่าช้าแล้วเขาไปว่ากันอยู่ในชั้นการเอาเข้ามา ลงทะเบียน ๗ ก็เป็นหลายล้านคน แต่ว่าองค์กรการบริหารชาวสวนยางนี้ผมทราบว่ามันมีขบวนการของเขาอยู่ คนแต่ละคนกว่า จะได้เป็นตัวแทนของนายกสมาคมชาวสวนยางในแต่ละจังหวัดนี้เขาก็หากัน หาเสียงละครับ ตัวแทนใครปลูกยางดี มีอัตราก้าว มีความรู้ ความสามารถเขาก็เลือกเข้ามา ก็ให้เขาเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องไปถูกใจท่านรัฐมนตรี ไม่ถูกใจท่านรัฐมนตรี ถ้าเขาเป็นแล้วเขาก็ไปหาเสียง เพื่อที่จะเป็นตัวแทน มันชัดเจนกว่า ท่านจะเพิ่มแล้วจะตัดส่วนที่เป็นพ่อค้ากลุ่มอุตสาหกรรม ทางการยางอะไรนี้ผมเห็นด้วยนะครับ ก็เขียนไว้อยู่เดิม ๑ คน ร่างเดิมเขียนไว้ ๑ คน แต่ว่า ไปเพิ่มเรื่องผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๓ คน หลาย ๆ สายด้วย ไม่ใช่เฉพาะเรื่องยางพารา เรื่องยาง แต่ว่าผมต้องการหลักประกันที่เพิ่มขึ้นนี้นะครับ ๓ คนนี้ให้เป็นภาคละ ๑ คนได้ไหมครับ แล้วก็บอกชัดเจนเป็นนายกสมาคมชาวสวนยาง จากตัวแทนของนายกสมาคมชาวสวนยาง ท่านเพิ่มแล้วนี้ครับ ท่านทำได้ -----

คณะกรรมการทำได้ ไม่อย่างนั้นผมก็ไม่เห็นด้วยนะครับที่จะไปเพิ่ม ไปเขียนอย่างนี้ เพราะท่านประธานทราบไหมครับว่าขณะนี้กิจการยางเป็นธุรกิจ ผมว่าเมื่อก่อนเราส่งข้าว ออกเป็นสินค้าอันดับหนึ่ง คราวนี้เป็นยางพารา มหาศาลนะครับ เราต้องจัดองค์ประกอบเหล่านี้ ให้มันเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องโดยทั่วถึง มีการขยาย มันจะเพิ่มแล้วผมก็ยังคงคิดว่า เป็นตัวแทนที่ออกไปตามสัดส่วนความเติบโตขององค์กรของเกษตรกรที่พัฒนากันมา ถ้าเขามี สหกรณ์ ผมให้พวกสหกรณ์ ตัวแทนสหกรณ์สวนยาง แต่ผมไม่ทราบว่า มีหรือไม่มีนะครับ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีเข้าใจดี ท่านประธานคณะกรรมการว่ากว่าที่เขาจะมาบริหารแบบนี้ ถ้าคนไม่ดี ไม่สามารถเขาไม่ให้ เป็นแล้วในแวดวงของภาคต่าง ๆ เขาก็มีอีกนะครับ มีอีกว่า ใครมันเบอร์หนึ่งของภาคนี้ที่เข้าใจ มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ท่านใส่ให้ชด ณะครับ ที่จริงผมไม่ค่อยเห็นด้วยเรื่องจะเอากระทรวงอุตสาหกรรมมาเป็นคณะกรรมการ ท่านทำไม่เอาสำนักงานอัยการมาเป็นกรรมการตามที่คุณเจริญ จรรย์โกมล เขาแปรญัตติไว้ เผิดใจเจ้าตัวไม่มา ผมดูบันทึก ท่านต้องไปลงทุน ไปทำสัญญาอะไรเยอะแยะ หมดนะครับ ไปร่วมทุนทั้งในและนอกประเทศ ต่อไปเงินเป็นแสน ๆ ล้าน ท่านไม่ใช่ สำนักงานอัยการสูงสุดหรือ ท่านปรึกษาทนายก็ได้ แต่ว่าถ้าเขามานั่งอยู่ด้วยนี้ ความรอบคอบในการทำสัญญา ในการพิจารณาต่าง ๆ ก็จะเป็นประโยชน์ แต่ว่า ผมทราบเรียนท่านนี้ครับเพื่อให้เกิดความรอบคอบในการบริหาร ก็ใส่เสียนะครับ ถ้าไม่ใส่ ผมไม่เห็นด้วย ก็ตัดอุตสาหกรรมออกเสีย ที่ท่านเพิ่มเข้ามา เอาแต่พาณิชย์นะครับ ค่าขาย อุตสาหกรรมที่จะมาช่วย ผมวิตกมากที่สุดคือภาคอื่นเขาจะมากลั่นงานเกษตร งานอาชีพ ที่เป็นหยาดเหงื่อและชีวิตของประชาชน อุตสาหกรรมเกษตรเหล่านี้มันว่าจะมาทำให้ เราเติบโต แต่ว่าการแชร์ (Share) ส่วนผลประโยชน์ทั้งหลายนี้ เขาคือเขาครับ ผมไม่อยากจะ ใครมาเสวยความสุขจากหยาดเหงื่อแรงงานของชาวสวนยาง ก็ทำเสียให้เกิดความรอบคอบ ไม่อยากให้มี องค์ประกอบที่ท่านเพิ่มขึ้นนี้ ถ้าท่านปรับแก้ไขเป็นนายกสมาคมชาวสวนยาง ภาคละ ๑ คน ไม่ได้ยื่นเยื่ออะไรนะครับ แต่ชัดเจนในทางปฏิบัติก็จะเป็นประโยชน์ ต่อไป คนเหล่านี้อาจจะ ๒ ภาค ๓ ภาค มันในจำนวน ๑๕ คน มีเสียง ๒ เสียงเขาก็คาน ถ่วงดุล อะไรได้พอสมควรในการบริหารจัดการการยางแห่งประเทศไทย ผมขอความกรุณาครับ ท่านประธาน เพราะเท่าที่ฟังมาทั้งหมดก็พอไปได้แล้ว เหลืออยู่ประเด็นนี้ครับ ถ้ายังจะยืนยัน เอาอุตสาหกรรมมาอยู่ด้วยก็แล้วแต่นะครับ แต่ว่าขอให้มันเป็นสัดส่วนของตัวแทนเกษตรกร ที่ชัดเจนเสีย ไม่ต้องไปร่ำรหากันอยู่ในช่วงการจะแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้ง แปลว่า

ถ้ารัฐมนตรีแต่งตั้งมันก็จะไปเรื่องเดิม ๆ ที่เราวิตก เราอภิปรายกันมาอยู่หลายรอบ เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการเกษตรนี้ วิตก ท่านไปดูมาตราหลัง ๆ นะครับ คนไม่มียางแม้แต่ต้นเดียวก็จะเป็นเกษตรกรเข้ามาอยู่ในกองทุนนี้เลย ท่านไปใส่เข้าไปไว้แล้ว ก็จะเหมือนคนที่เราจะเอาที่ดินไปแจกเมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อน ส.ป.ก. ๔-๐๑ ไม่ได้ยากไร้ยากจน แต่ว่าบทจะให้กันก็ให้ แต่ก็บทจะให้ไปเป็นชาวสวนยางก็เขียนใส่ไว้แล้ว ผมเปิดไปดู ไม่มียางสักต้น ก็จะเป็นผู้ได้รับเงินสงเคราะห์แล้ว ถ้าแบบนี้ก็เข้าอีกรอบเดิมนะครับ แก่กฎหมายเพื่อประโยชน์ของกลุ่มพ่อค้าทางการเกษตรที่จะเข้ามาเล่นแร่แปรธาตุในเงินที่เป็นภาษีจากหยาดเหงื่อแรงงานของชาวสวนยาง ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเกียรติอุดมแล้วเดี๋ยวท่านนิยม กรรมการจะได้ชี้แจงทีเดียว เชิญท่านเกียรติอุฒก่อนครับ

นายเกียรติอุฒ เมนะสวัสดิ์ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเกียรติอุฒ เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ผมดีใจครับที่มี พ.ร.บ. การยางนี้ขึ้นมา แต่ว่าขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านไพจิตรศิริวรรณ ผมอยากจะเสนอว่าทำไมให้คณะกรรมการ อยากจะให้ัยการสูงสุดเข้าไปเป็นกรรมการด้วยนะครับ เนื่องจากอะไร ผมประสบปัญหาว่าการแก้กฎหมายนี้ถ้าแก้ให้กับพี่น้องประชาชนจริง ๆ ไม่แก้ให้กับพวกพ้องนะครับ -----

ซึ่งได้เห็นมาแล้ว ปัจจุบันนี้การไปแจกพันธุ์ยาง ท่านประธานรู้ไหมครับ ในเขตเลือกตั้งของกรมไปแจกของที่บ้านว่าที่ผู้สมัคร ส.ส. พรรคภูมิใจไทยนะครับท่านประธาน อันนี้ผมก็ยังแปลกใจว่า ผมได้โทรศัพท์เรียนถามท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านบอกว่าท่านไม่รู้เรื่องถามนายอำเภอก็บอกไม่รู้เรื่อง บอกเป็นเรื่องของสหกรณ์ ท่านประธาน ผากไปถึงท่านกรรมการด้วย ผมอยากจะให้อัยการสูงสุดเข้ามาเป็นกรรมการด้วย เนื่องจากว่าถ้าทำอย่างนี้ไปมันจะผิดกฎหมายหรือไม่ เพราะฉะนั้นอันนี้คือปัญหา แล้วก็ประเด็นกรรมการ ผมอยากจะเสนอแนะว่าให้ทำให้กับพี่น้องประชาชนจริง ๆ ไม่ได้ทำเพื่อนายทุน ไม่ได้ทำเพื่อผู้ประกอบการที่มีธุรกิจ เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านประธานได้ผากไปถึงคณะกรรมการด้วยว่าการที่ทำให้พี่น้องประชาชนนั้นเขาจะได้รับผลประโยชน์

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอให้เข้าประเด็นในวาระที่สอง ที่กรรมการได้แก้ไขมา ท่านจะเสนอแนะอะไรให้ตรงประเด็นเพราะมันกำลังพิจารณา วาระที่สอง ที่คณะกรรมการกั้นะครับ

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (อุดรธานี) : ครับผม อยากจะผากว่าอยากจะเสนอแนะว่าให้นำเอาอัยการเข้ามาเป็นกรรมการด้วย เพื่อว่าทำอะไรไปแล้วมันจะถูกกฎหมายหรือไม่ถูกกฎหมายนะครับท่านประธาน ขอขอบคุณมากนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านนิยมเชิญ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเองก็ได้พูดอยู่หลายรอบแล้วว่าเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ จนวนนี้มันมีประโยชน์อย่างมหาศาลกับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วก็เป็นประโยชน์กับพี่น้องจริง ๆ แล้วผมฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ พูดแล้วผมเองก็ดีใจ แต่ว่าผมเองไม่มั่นใจในประเด็นที่ว่าท่านบอกว่าคนที่จะมาเป็นตัวแทนเกษตรกรในกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๓) ก็คือต้องเป็นเกษตรกรสวนยางจริง ๆ แต่ผเิญว่า ในมาตรา ๔ มันเปิดไว้กว้างครับ กว้างตรงคำว่า เกษตรกรสวนยาง หมายถึง ผู้ประกอบกิจการสวนยาง ผมไปเปิดดูแล้วในมาตรา ๔ ในหลายวงเล็บ บังเอิญมันเกี่ยวข้องกัน ถ้าเกิดว่าวันหนึ่งรัฐมนตรีผู้มาดูแลกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านเกิดไปมองอีกมุมหนึ่งแล้ว ผมเกรงว่า

เกษตรกรไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมจึงเสนอว่าในลักษณะของผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าจะใส่ผมไม่ทราบว่าจะใส่ได้อย่างไรหรือไม่ ในคณะกรรมการธิการของท่าน ผู้แทนขององค์กรในภูมิภาค ใส่เข้าไปเลยในจุดไหนก็ได้ ผู้แทนองค์กรภูมิภาค หมายถึง นายกสมาคมสวนยางอะไรก็แล้วแต่ ในลักษณะของภาคนี้ครับ ไปใส่ข้อความมันดีขึ้น เพราะในมาตรา ๔ มันเปิดโดยกว้างครับ ผมเกรงว่าจะไม่เป็นตามเจตนารมณ์ของท่านรัฐมนตรี ของประธานคณะกรรมการว่าตัวแทนของเกษตรกรจริง ๆ แบบท่านว่า เพราะมันกว้างที่ว่าในมาตรา ๔ เพราะฉะนั้นในหลักเกณฑ์ของการสรรหาหรือไปใส่ในประเด็นนั้นผมจะมั่นใจได้อย่างไรว่าตัวแทนของเกษตรกรจะเข้ามามีบทบาทในมาตรา ๑๗ จริง ๆ เพราะดูแล้วมันกว้างอยู่ ถ้าจะใส่ไปเลยว่า เพิ่มมา ๔ คนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้จะเป็นองค์กรในส่วนภูมิภาคเข้าไปได้ไหม หรืออย่างไร อันนี้ผมฝากเป็นประเด็นให้ท่านคิด ให้ท่านประธานคณะกรรมการคิดผมเองเป็นห่วงเป็นใยพี่น้องทั้งนั้นครับ ไม่มีอะไร เพราะผมไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในส่วนของผู้มีส่วนได้เสียของสวนยางจริง ๆ เพียงแต่ว่าคนหนึ่งเท่านั้นเองซึ่งตัวแทน ถึงถ้าจะใส่ในของกรรมการโดยตำแหน่ง ถ้าจะเอาของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมออก ใส่อัยการได้ไหม ลักษณะแบบท่านเจริญที่ท่านใส่ไว้ในความเห็นลักษณะนี้ -----

เพราะมันมีบทบาทมากเรื่องของการขอกฎหมาย ถ้าท่านไม่ผิอัยการมาผิอด้วยเสียจะได้ไหม เพราะว่าคุณธรรมนั้นก็สำคัญ ผมว่ามันก็สำคัญ เพียงแต่ว่าระดับความสำคัญอัยการจะสำคัญกว่าประเภทนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคณะกรรมการครับ

นายเจือ ราชสีห์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในนามคณะกรรมการครับ ผมขออนุญาตตอบเพื่อสมาชิกบางประเด็นนะครับ ต่อความห่วงใยของเพื่อนสมาชิกที่บอกว่าทำไมเราไม่ตั้งคณะกรรมการตัวแทนเกษตรกรระบุตำแหน่งลงไปเลยนะครับ ในนามนายกสมาคมไปเลย ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้นะครับ ถ้าเราไปดูร่างเดิมตัวร่างเดิมคณะรัฐมนตรีก็แต่งตั้งจากเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน ๑ คนเหมือนกัน ซึ่งเรารับหลักการไปจากสภาผู้แทนราษฎรของเราไปในวาระที่หนึ่ง เราก็ไม่ได้เขียนระบุว่ายกสมาคมเหมือนกัน อันนี้ก็กว้าง ๆ เอาไว้เพื่อให้ตัวแทนเกษตรกรเราเลือกกันเอง อันนั้นประเด็นที่ ๑ แล้วเราก็ไปเพิ่มให้กับเกษตรกรจาก ๑ คนเป็น ๔ คน อันนั้นก็อยากเรียนว่าเราก็ยึดตัวร่างของกฎหมายเดิมเป็นหลัก แล้วผมก็ไม่แน่ใจครับ ท่านผู้มีเกียรติครับว่าขณะนี้เรามีนายกสมาคมเกษตรกรชาวสวนยางครบทุกภาคหรือยัง อันนั้นเป็นข้อความห่วงใยของเพื่อนสมาชิกจริง ๆ ว่าเราอยากให้เห็นรูปแบบตรงนั้นก็ต้องขอบคุณ แต่ว่าเราก็เอาตัวร่างของกฎหมายตัวร่างมาเป็นหลักนะครับไปเพิ่มมาเป็น ๔ คน ส่วนของความห่วงใยในเรื่องตัวแทนกระทรวงแต่ละกระทรวงนั้นผมเข้าใจว่าไม่ว่าอัยการก็ดี เดิมเราก็อยากจะเขียนลงไปเหมือนกันนะครับ แต่ว่าเราไปดูกรอบคณะกรรมการแล้ว เดิมเรากำหนดไว้แค่ ๑๑ ท่านเท่านั้นแหละครับ แต่ว่าด้วยความห่วงใยของคณะกรรมการบอกว่าน่าจะมีหน่วยงานมากกว่านั้นเลยต้องเพิ่มมาเป็น ๑๕ ท่าน แล้วก็ต้องไปขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้กฎหมายฉบับนี้นะครับให้กองทุน กยท. ฉบับนี้เป็นรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่เพิ่มจาก ๑๑ ท่านมาเป็น ๑๕ ท่าน แม้ว่าอัยการมีความจำเป็นแต่ว่าด้วยความเห็นของคณะกรรมการว่าการทำสัญญาทุกฉบับของรัฐบาลหรือของส่วนรัฐวิสาหกิจนั้น เราต้องขอความเห็นชอบจากอัยการอยู่แล้ว ต้องขอขอบคุณท่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านนะครับ ที่มีความห่วงใยในกฎหมายนี้ แต่คิดว่าประเด็น ๒-๓ ประเด็นที่ผมได้ตอบก็น่าจะมีประโยชน์กับกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวท่านประธานคณะกรรมการพิงท่านประเกียรติอีกท่านใหม่ครับจะได้ชี้แจงทีเดียว
เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม ประเกียรติ นาสิมมา ส.ส. พรรคเพื่อไทย ระบบสัดส่วน ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า
ใน (๒) ของมาตรา ๑๗ ที่อุตสาหกรรมที่เพิ่มเข้ามา ผมคิดว่าคงไม่จำเป็น ความจำเป็นอยู่ที่
สำนักงานอัยการสูงสุดที่จะส่งตัวแทนเข้ามา น่าจะเหมาะสมกว่า ไม่ใช่เรื่องการทำสัญญา
แต่ในการบริหารราชการขององค์กรนี้น่าจะเกี่ยวข้องกับระเบียบกฎหมายแล้วก็มีมติ ครม.
ต่าง ๆ มากมายเกี่ยวข้อง ถ้าหากว่ามีอัยการตัวแทนของสำนักงานอัยการอยู่ด้วยน่าจะมี
ประโยชน์มากกว่าในการที่จะตัดสินใจในการประชุมแต่ละครั้ง ๆ ไป นั่นคือส่วนที่ ๑
ส่วนที่ ๒ ที่ตัดตัวแทนของสำนักงานงบประมาณออกไปนั้นผมเองยังคาใจอยู่ที่ท่านประธาน
ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า สำนักงานงบประมาณน่าจะดูภาพกว้าง ไม่จำเป็นที่จะต้องมาดูตรงนี้
แต่ถ้าหากว่าได้มีตัวแทนของสำนักงานงบประมาณอยู่ในคณะกรรมการนี้อยู่ด้วยแล้วการเสนอ
งบประมาณต่าง ๆ หรือการเสนอกรอบการทำงานนี้มันก็จะได้รับความคิดเห็นจาก
สำนักงานงบประมาณว่าเป็นไปได้หรือเป็นไปได้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นความคล่องตัวหรือความสะดวก
น่าจะมีมากกว่า -----

เพราะฉะนั้นในการแก้ไขที่เอากระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามา ผมคิดว่าไม่เหมาะสม ควรจะเอาตามที่ท่านเจริญ จรรย์โกมล ได้เสนอเอาไว้ว่าควรจะเป็นตัวแทนของสำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนตัดตัวแทนของสำนักงานประมาออกไปนี้ผมก็ไม่เห็นด้วย ผมขออยากจะให้ยื่นเอาไว้ ส่วนใน (๓) นั้นมีการอภิปรายในลักษณะว่าการตั้งตัวแทนของเกษตรกรจาก ๑ คน เปลี่ยนเป็น ๔ คนนี้เหมาะสมแล้ว ผมคิดว่าความเหมาะสมนี้ถูกต้อง มีมากก็ยิ่งดี แต่โดยทั่วไปถ้าเราจะพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับเกษตรกร ผมเห็นหลายองค์กรที่ทำมักจะเอาตัวแทนขององค์กรเกษตรกรเข้ามาเป็นตัวแทนในการเป็นกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าท่านจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขผมอาจจะขอเสนออย่างนี้ ใน (๓) ต่อจากคำว่า แต่งตั้งนี้ อาจจะเป็นผู้แทนองค์กรแล้วก็ต่อด้วยเกษตรกร หลังจาก ๔ คนนี้ก็เติมคำว่า โดยคำนึงถึงสัดส่วนตามภูมิภาค ถ้าท่านตามทัน ท่านลองพิจารณาดูว่าจะเปลี่ยนแปลงไหม คือผมรู้ว่าสมาคมชาวสวนยางแห่งประเทศไทยมีสมาคมเดียว แต่เขามีตัวแทนตามภูมิภาค ถ้าท่านได้ตัวแทนของเขาจากภูมิภาค ๔ ภาคนี้มาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กรของท่าน องค์กรตามพระราชบัญญัตินี้ ผมจึงขอกราบเรียน ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ประเด็นที่ผมอยากจะขอชี้แจงความห่วงใยของท่านนิยม เวชกามา ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน บอกว่าเกษตรกรไม่รู้จะมาจากไหนนะครับ มาตรา ๔ ก็กว้างเหลือเกิน ความจริงไม่ใช่ครับ มาตรา ๔ นี้คำว่า เกษตรกรชาวสวนยาง ท่านนิยมช่วยดูด้วยก็ได้ครับ เกษตรกรชาวสวนยาง หมายความว่าผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น ที่นี้สวนยางหมายความว่าอย่างไร สวนยาง หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ไร่ ๒ ไร่ครึ่ง คณะกรรมาธิการลดลงจาก ๒ ไร่ ให้เป็น ๑ ไร่ นี้อยู่ลงมาอีกนะครับ ต้องเป็นเกษตรกรรายย่อยลงมาอีกนะครับ และมีต้นยางปลูก ไร่ ๒ ไร่ นี้อยู่ลงมาอีกนะครับ ต้องเป็นเกษตรกรรายย่อยลดลงจาก ๒๕ ต้น มาเป็น ๒๐ ต้น นี่คือเจตนารมณ์ก็คือต้องการให้เป็นเกษตรกรรายย่อยจริง ๆ ขอเรียนว่าไม่กว้างครับ คำนิยามของคำว่า เกษตรกรชาวสวนยาง ชัดเจนอยู่แล้วครับ

ส่วนท่านประเกียรติ นาสิมมา ที่ท่านพูดถึงว่าตัวแทนอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรมไม่สำคัญ ขอเรียนว่าคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องนี้
อย่างรอบคอบแล้ว ในการส่งเสริมยุทธศาสตร์พัฒนายางพาราของประเทศไทยนั้น
เราจะต้องเน้นการไปส่งเสริมการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ การแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์
ไม่ว่าจะเป็นยางล้อรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ ถูยาง เครื่องมือแพทย์ ไม่ว่าจะเป็น
เฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ก็เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม แต่เราไม่ได้ไประบุนเอา
ภาคอุตสาหกรรมมา หมายความว่าเราเอาตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมที่เขาดูแลเรื่อง
การส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมมาเป็นบอร์ด (Board) ที่นี้ด้วย เพราะเราต้องการให้หน่วยงาน
กยท. นี้มีบทบาทในการที่จะส่งเสริมงานในด้านนี้ด้วย ฉะนั้นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรม
จึงจำเป็น ส่วนเรื่องว่าทำไมไม่เอาตัวแทนสำนักงานอัยการมาอย่างท่านเจือ ราชสีห์
อธิบายชี้แจงแล้ว ผมจะไม่อธิบายเพิ่มเติมอีก -----

แล้วก็มีท่านเกียรติคุณ เมนะสวัสดิ์ ซึ่งท่านถามแล้วท่านก็ออกไปแล้วนะครับ ไม่รู้ว่าท่านจะฟังอยู่หรือเปล่า ขออนุญาตเรียนชี้แจงครับว่าตั้งแต่ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มา ๑ ปี ๑๐ เดือน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ว่าหน่วยงานใด ๆ ก็ตามยังไม่เคยแจกกล้าเลย ยาง ๘๐๐,๐๐๐ ไร่ นี่ก็ยังไม่อยู่ในกระบวนการที่จะเตรียมการจัดซื้อจัดจ้าง ยังไม่เคยมีต้นกล้าแจกแม้แต่ต้นเดียว ฉะนั้นจะมีต้นกล้าแจกในพื้นที่ของพรรคภูมิใจไทย ไม่มีครับ ยืนยันได้ ถ้ามีเอามาครับผมจะดำเนินการ แต่ถ้าเป็นของหน่วยงานอื่น อบจ. สหกรณ์อะไร ไม่รู้จัก ไม่รู้ครับ มันไม่ใช่เรื่องของ สกย. ฉะนั้นยืนยันได้ครับ ไม่เคยมีการแจกกล้าแจกแม้แต่ต้นเดียวตั้งแต่ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มานะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิก ท่านนิยมพอแล้วครับ จะอะไรอีกครับ เชิญครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ผมนัดเดียวท่านประธานครับ บังเอิญท่านรัฐมนตรีท่านบอกว่าผมไม่ได้อ่านตรงนี้ แล้วผมเสียหายครับ คืออย่างนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีบอกว่าคำว่า เกษตรกร ตามคำนิยามในมาตรา ๔ แคบนิดเดียว ท่านบอก นั่นไม่ใช่ครับ ผมอ่านให้ฟังนิดหนึ่ง คำว่า เกษตรกรชาวสวนยาง หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น มันกว้างครับ บริษัทห้างร้านหรือเอกชนไปทำสวนยางนิดหนึ่งเขาก็มีบทบาทมาใช้คำนี้ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นท่านบอกแคบนิดเดียว ไม่ใช่หรอกครับ ผมอ่านเข้าใจอยู่ ท่านพูดตรงนี้คล้าย ๆ ผมอ่านไม่เข้าใจครับ ขอขอบคุณมาก

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเจริญ กรรมธิการสงวนความเห็น เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ที่ผมขอสงวนไว้ก็คือว่า การที่จะต้องใส่กฎหมายเข้าไปในคณะกรรมการซึ่งเราเรียกว่าบอร์ดนั้น คือคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งเราได้ระบุไว้เป็นคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่ากรรมการการยางแห่งประเทศไทย ส่วนองค์ประกอบจะเป็นอย่างไรก็ตาม แต่เรามาดูภารกิจ ดูวัตถุประสงค์ ดูกรอบอำนาจหน้าที่ และก็ดูตัวบุคคลที่จะเข้าไปนั่ง ก็ปรากฏว่า

บุคคลที่เข้าไปนั่งไม่มีนักกฎหมาย แต่ที่ผมเป็นห่วงก็คือว่าเวลาเราจะพิจารณากฎหมาย มันจะต้องดูตลอดทั้งมาตราต่าง ๆ ถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการด้วย ที่นี้คณะกรรมการมันก็วางกรอบไว้ว่าตามกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์อะไร พอวางวัตถุประสงค์แล้ว ก็มากำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ พอวางอำนาจหน้าที่ของกรรมการ มันก็ไปผูกพันว่ากรรมการมีภารกิจอะไรที่จะต้องไปผูกพันภายในและภายนอก ท่านประธานพอมองเห็นใช่ไหมครับ ภายในก็คือว่าในองค์กรภายใน หลังจากคุณจะต้องยุบบางหน่วยงาน ๓ องค์กรนี้มาเป็นองค์กรเดียว กฎหมายจะต้องเขียนไว้ บรรดาทรัพย์สิน บรรดาหนี้สิน บรรดาบุคลากรต่าง ๆ ต้องโอนมา ด้วยใจสมัคร ถ้าไม่ใจสมัครคุณก็ไปอยู่ที่เดิม

อันที่ ๒ ต่อมาก็คือว่า ในระหว่างที่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ มันจะต้องมาดำเนินการตามวัตถุประสงค์และกรอบอำนาจหน้าที่ก็คือว่าในมาตรา ๑๐ เขาก็เขียนไว้ในเรื่องของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ในเรื่องของสิทธิที่ดิน ในเรื่องของสัญญาซื้อขาย เช่าซื้อ เช่าให้อะไรต่าง ๆ เยอะแยะ ท่านดูในมาตรา ๑๐ ที่ผ่านมา เขาบอกว่าโดยเฉพาะ (๑) ก็คือกรรมสิทธิ์สิทธิครอบครอง ทรัพย์สินต่าง ๆ การสร้างซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย ให้เช่า เช่าซื้อ เช่ายืม ให้ยืม จำนำ จำนอง เปลี่ยนโอน รับโอน และดำเนินการใด คำว่า ดำเนินการใด ๆ มันอาจจะมีการซื้อขายสินค้าล่วงหน้าก็ดี ท่านเคยเห็นไหมครับ ซื้อขายสินค้าอย่างที่ตลาดผมไม่รู้ว่าจะต่อไปเขาจะไปซื้อตลาดที่นิวยอร์กก็ได้หรือตลาดที่ไหนก็ได้ ยกตัวอย่างอย่างเช่นน้ำตาลนั่นะครับ ขณะที่ยังไม่หีบในปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔ เขาสั่งซื้อขายที่ตลาดนิวยอร์ก หมายเลข ๘ อันนี้ก็เช่นเดียวกันนะครับ -----

ที่ผมต้องอธิบายความอย่างนี้ก็คือว่ามันมีความจำเป็นที่จะต้องให้นักกฎหมายเข้ามาดูกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ ภายในก่อนนะครับ เพราะการโอนแก้ไข เปลี่ยนแปลง มันเกี่ยวข้องกับระเบียบต่าง ๆ อะไรที่จะสอดคล้องกัน ไม่สอดคล้อง เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ไปยกเลิกบางหน่วยงาน แล้วก็ในหลายหน่วยงานก็ผูกพันกฎหมายฉบับอื่นซึ่งมีอยู่ลำดับเดียวกัน ฉะนั้นเวลาคณะกรรมการการยางไปดำเนินการต่าง ๆ โดยขาดผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการทางด้านกฎหมายพวกเหล่านี้มันจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำเนินงานเพื่อที่จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เพราะดำเนินการต่อไปก็ ผมยกตัวอย่างอย่างเช่น กสท. อย่างนี้นะครับ เวลาที่เราจะต้องให้คณะกรรมการเขาไปทำไม่จะต้องมีนักกฎหมาย ขนาดมีนักกฎหมายในวันนี้ยังดำเนินการไม่ได้ ต้องถูกฟ้องร้องกัน อันนี้เป็นประการหนึ่งซึ่งผมชี้ให้เห็นว่าอันนี้เป็นภายใน ภายในจะต้องมีกฎระเบียบเกี่ยวกับเรื่องการเงินโอนมา แล้วคุณก็เขียนไว้บอกว่าเรื่องการเงินถ้าขาดเหลืออย่างไรก็ต้องให้ทางรัฐบาลจัดให้ คือสำนักงานงบประมาณจะต้องจัดให้ ที่นี้มันก็ไปผูกพันว่าคุณก็เก็บค่าสิทธิพิเศษซึ่งเรียกว่าเงินเชสส์นี่นะครับเข้ามา มันก็มาเกี่ยวข้องกันอีก แล้วมันจะไปเกี่ยวข้องกับอัตราค่าจ้าง เกี่ยวข้องกับเรื่องของโบนัส ในเรื่องของอัตราเงินเดือนต่าง ๆ มันก็ไปอิงกับอะไรท่านประธานรัฐหรือเปล่าครับ ไปอิงกับระเบียบของกรมบัญชีกลางอีก ซึ่งมันไม่่ง่ายอย่างที่เราคิดว่าเวลาเราออกกฎหมาย พอมาดูรายละเอียดจริง ๆ นะครับ เพราะการโอนบุคลากรจากราชการมาเป็นองค์กรหนึ่งซึ่งมีกฎหมายนี้รองรับ มันก็ไปอิงระเบียบของกรมบัญชีกลางในเรื่องของการบุคลากรก็ดี เงินก็ดี ที่นี้ท่านก็บอกว่าในการกำหนดในเรื่องของคุณสมบัติในเรื่องของเงินโบนัสพิเศษต่าง ๆ ไม่ใช่ว่าส่วนราชการที่แยกออกไปตามกฎหมายจะคิดว่าจะตั้งโบนัสของตัวเองนี้ มันไม่ได้มันต้องไปอิงอยู่กับส่วนระเบียบของกระทรวงการคลังเช่นเดียวกันนะครับว่ากระทรวงการคลังเขาจะกำหนดอย่างไร แบบไหน อย่างไร อันนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งอันนี้เป็นประเด็นภายในก่อนนะครับ

ที่นี้มาเป็นประเด็นภายนอก ประเด็นภายนอกก็คือว่าเขาให้อำนาจของคณะกรรมการการยางโดยแต่งตั้งผู้ว่าเข้าไปแล้วก็มีการพิจารณาที่จะทำนิติสัมพันธ์ผูกพันอย่างที่ท่านเจี๊พุดนั้นมันถูก คือหมายความว่า การตรวจร่างสัญญา การตรวจร่างสัญญาเป็นรูปแบบสุดท้าย แต่ก่อนที่จะดำเนินการกรออำนาจหน้าที่ ประโยชน์ได้เสียต่าง ๆ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ ในเรื่องสำคัญเหล่านี้ครับที่ผมบอกว่าทำไมจะต้องมีนักกฎหมายของรัฐบาลเข้าไปด้วย ก็เพราะว่าต่อไปการที่จะผูกพัน เพราะต่อไปนี่เมื่อแยกออกไปแล้ว

การยางจะต้องผูกพันกับบุคคลภายนอกหรือองค์กรภายนอก หรือรัฐบาลอื่น ฉะนั้นการดูแลในเรื่องของนิติสัมพันธ์ต่าง ๆ อัยการคุณต้องเข้ามานั่งด้วยนะ แต่ถ้าเกิดความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้น คุณในฐานะเป็นทนายความของรัฐ คุณจะต้องรับผิดชอบด้วย แต่ไม่ใช่ว่าพอเกิดความเสียหายแล้วคุณเข้ามาในการว่าความให้กับหน่วยงานนี้นะครับ ท่านประธานเห็นไหมครับมันคนละส่วนกัน ฉะนั้นเราไม่ได้เขียนไว้ ผมเข้าใจว่าวิธีคิดของกรมการเสียงข้างมากเขาคิดอย่างนี้ว่า อย่างน้อยถึงแม้ไม่ได้เขียนไว้ก็ตาม กระทรวงการคลังก็ดี เขาน่าจะมีฝ่ายกฎหมายของเขา หรือบางครั้งอาจจะปรึกษาที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาลซึ่งมันก็ไม่มีกติกาเขียนไว้ในที่นี้ว่าถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นจะต้องปรึกษาฝ่ายที่ปรึกษาของรัฐบาลคือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วก็ไม่ได้เขียนไว้ด้วยว่าถ้ามีปัญหาในเรื่องเหล่านี้เวลาเกิดข้อพิพาทใด ๆ ขึ้นมาจะตั้งใครเป็นคนที่ความหรือว่าคดีให้ ฉะนั้นเพื่อความให้มันชัดเจนนะครับ แล้วก็ให้มันเกิดความรอบคอบ แล้วก็การบริหารงาน การจัดการต่าง ๆ เพื่อให้ยึดถือในรูปแบบของระเบียบ กฎ วิธีการต่าง ๆ ถ้าเอาสำนักงานอัยการสูงสุดมานั่งไว้ท่านจะส่งตำแหน่งไหนมานั่งก็อันนั้นคือความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน ฉะนั้นในเรื่องนี้ผมจึงบอกว่า เอ๊ะ น่าจะมีสำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนท่านจะส่งบุคคลใด บุคลากรใดก็สุดแล้วแต่แต่ทำไมแต่เกิดทางท่านประธานถามบอก ทำไมไม่เอาอัยการสูงสุดเข้ามา -----

คือผมไม่ต้องการให้อัยการสูงสุดเพราะว่ามันจะเป็นองค์ประกอบจึงเอาสำนักงานอัยการสูงสุดเข้ามา ส่วนท่านจะส่งระดับไหนมาอย่างไรนั้นมันเป็นกรอบมันเป็นภาระหน้าที่ของทางส่วนราชการด้วยซ้ำไป ฉะนั้นประเด็นนี้ผมจึงขอความกรุณาท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่าเพื่อที่จะให้การบริหารงาน การจัดการของคณะกรรมการการยางของกฎหมายฉบับนี้ออกไป แล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้มีความระมัดระวังในการจัดการและการบริหารทั้งภายนอกและภายในเพื่อที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าหากมีสำนักงานอัยการเข้ามานั่งเพื่อที่จะชี้แนะ แนะนำ แล้วท่านจะได้ประโยชน์ต่อเนื่องก็คือว่าถ้าหากมีนั่งในการปรึกษาต่าง ๆ นั้นท่านก็ใช้สำนักงานอัยการดำเนินการได้อยู่แล้ว แต่ถ้าท่านไม่ใส่มาเลยมันก็มีปัญหา ผมเชื่อว่าพอท่านไม่ใส่ ท่านจะตั้งองค์กรหนึ่งขึ้นมาคือสำนักงานกฎหมายของท่านด้วยซ้ำไป อันนี้มันไม่เป็นการประหยัดนะครับ ฉะนั้นเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน เรียนต่อคณะกรรมการการยางพอใส่ไปแล้วไม่ได้เสียหายแต่ประการใดมีแต่จะดีขึ้น ถ้ามันดีขึ้นเราทำไม่ใส่ ถ้าใส่ไปแล้วผมคิดว่าการบริหารการจัดการจะสะดวกรอบคอบละเอียดแล้วก็จะไม่ได้เสียหายใด ๆ เกิดขึ้น ฉะนั้นจึงขอท่านประธานและเพื่อนสมาชิก ถ้าหากเห็นในแนวทางของผมนะครับ ให้การสนับสนุนด้วย เพราะว่าผมเห็นว่าเรื่องนี้ผมไม่ได้ขัดแย้งหรืออะไร แต่ผมเห็นว่าเพื่อประโยชน์ของชาติและประโยชน์ขององค์กรต่อไป และประโยชน์ของผู้ที่มีส่วนได้เสียด้วยขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวก่อนกรรมาธิการจะชี้แจงนะครับ คือมาตรา ๑๗ เราใช้เวลามาพอสมควร ฟังเหตุผลของทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว เดี่ยวผมจะให้โอกาสคณะกรรมการการยางท่านได้ชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง แล้วจะถามท่านสมาชิก ถ้าท่านติดใจอยู่ก็จำเป็นจะต้องขอมตินะครับ แต่ก่อนที่จะชี้แจงใช้เวลานี้ต้อนรับผู้เข้าเยี่ยมชมนักก่อนนะครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับคณะชมรมผู้สูงอายุจากตำบลอ้อมน้อย อำเภอกะทู้มแบบ จังหวัดสมุทรสาคร นำโดยท่าน ส.ส. สุธรรม ระหงษ์ ๑๒๐ ท่านที่มาเยี่ยมสภา ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยในวาระที่สอง ท่านวิรัตน์ เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่ได้รับมอบจากท่านประธานวิปรัฐบาลครับ ตอนนี้ถ้านับจำนวนกรรมการตามที่คณะกรรมการการ

ได้ปรับมาก็เป็นเลขคู่อยู่นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ขัดข้องผมเห็นว่าถ้าจะเพิ่มก็ขอเพิ่ม ๒ ท่าน เพราะตอนนี้ ๑๖ ท่าน อาจจะเพิ่มอัยการสูงสุดหรือเพิ่มสำนักงบประมาณ อันนี้แล้วแต่คณะกรรมการน่ะครับ แต่ว่าถ้าจะเพิ่มก็ให้เป็นเลขคี่ ด้วยความเคารพครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านคณะกรรมการครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตต่อประเด็นข้อซักถามของท่านวิรัตน์และของท่านเจริญ น่ะครับ ประเด็นของท่านวิรัตน์เราไม่สามารถจะทำได้เพราะว่าในกฎหมายของรัฐวิสาหกิจ มีคณะกรรมการได้ระหว่าง ๑๑ ท่านถึง ๑๕ ท่าน ไม่เกินน่ะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเกิน ๑๕ ท่านไม่ได้แล้วน่ะครับมันผิดกฎหมาย ประเด็นของท่านเจริญที่ท่านเป็นห่วงว่า ในคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทยนั้นน่าจะมีผู้แทนฝ่ายอัยการมาเป็นสัดส่วนเพื่อได้ กลั่นกรองในหลายเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของกองทุน ของคณะกรรมการ ที่นี้ผมกราบเรียนว่า จริง ๆ คณะกรรมการเราทั้งหมดเห็นความสำคัญของนักกฎหมายว่านักกฎหมาย มีความสำคัญมากต่อประเด็นของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แต่สิ่งที่เราสามารถ คลายความกังวลของท่านเจริญไปได้ถึงแม้ว่าไม่มีผู้แทนอัยการในคณะกรรมการชุดนี้น่ะครับ ก็เหมือนที่ท่านเจือได้กรุณาตอบไปแล้วเพราะว่าเรามีนักกฎหมายอยู่ใน กยท. เรามี นักกฎหมายที่จะกลั่นกรอง ถ้าเป็นเรื่องใหญ่ก็ต้องส่งฝ่ายอัยการตรวจสอบอยู่แล้วน่ะครับ แต่ประเด็นที่สำคัญที่สุดท่านเจริญครับที่ไม่สามารถจะทำได้ ผมไปดูในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ -----

ในมาตรา ๖๗ บอกว่าข้าราชการอัยการต้องและ (๕) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติจาก กอ. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ กอ. กำหนด นั้นหมายถึงเจตนารมณ์เขาจะไม่ให้อัยการเข้ามายุ่งเกี่ยวกับ รัฐวิสาหกิจครับผม

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ ท่านเจริญไม่ติดใจใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย คือประเด็นนี้ครับ ผมก็เป็นคณะกรรมการวิสามัญในการพิจารณาเกี่ยวกับระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด แล้วกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอัยการทั้ง ๓ ฉบับของสภาที่ผ่านมา ต่อประเด็นที่ท่าน คณะกรรมการได้ตอบนั้นมันยังมีข้อที่จะสามารถดำเนินการได้ ผมเองก็เคยหารือในที่ คณะกรรมการวิสามัญของอัยการว่า ถ้าหากหน่วยงานอย่างหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งตามกฎหมายต่อไปก็คือกฎหมายนี้แหละสามารถดำเนินการได้ไหม เขาก็บอกว่า สามารถดำเนินการได้ถ้าหากว่ากฎหมายนี้บัญญัติไว้แล้ว เขาก็เอาเหตุผลของกฎหมายนี้ ไปพิจารณาใน กอ. ของเขามันก็สามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว แต่อันนี้เป็นข้อยกเว้นเมื่อที่ท่าน คณะกรรมการได้ตอบเป็นข้อยกเว้น ถามว่าดำเนินการได้ไหม ก็ดำเนินการได้อยู่ ถ้ามีกฎหมายบัญญัติไว้ ฉะนั้นผมอยากเห็นว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องสำคัญจริง ๆ ที่ว่าสำคัญมันเป็นสำคัญอย่างนี้ครับ มันไปผูกพันกับหลายองค์กร แล้วก็ผมเองเป็นห่วงเหมือนกันว่าสักวันหนึ่งเกิดราคายางขณะนี้เห็นไหมครับเมื่อกี้สวิง (Swing) ไปถึง ๑๗๐ บาท แล้วก็ตกลงมา ผมก็ยังเป็นห่วงเป็นใยในช่วงเราอภิปราย ไม่ไว้วางใจ ขณะที่ผมอภิปรายเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ขึ้นมา พี่น้องจังหวัดทางภาคใต้ ได้โทรศัพท์มาบอกขณะนี้ยางพารามันตกต่ำ ผมก็เลยเป็นห่วงว่าเกิดเงินที่เราเก็บค่าธรรมเนียม สิทธิพิเศษต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่าเงินเซสส์ที่ในการที่จะไปรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของ ยางเกิดมันไม่มีแล้วเราจะทำอย่างไรต่อไป อันนี้คือมันจะต้องมีความผูกพันในทางกฎหมาย กฎหมายในที่นี้ก็คือว่ามีอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องแรกก็คือว่าท่านจะตั้งงบประมาณไปชดเชย ไร่หรือไม่ ๒. ท่านจะให้องค์กรนี้องค์กรที่เรากำลังจะร่างนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับท่านประธาน องค์กรที่สภาเขาไปกู้เงินธนาคารใช้ไหม กู้เงินแบงก์ใช้ไหม การกู้เงินนี้มันจะต้องให้ กระทรวงการคลังหรือรัฐบาลเป็นคนค้ำ เห็นไหมครับท่านประธานครับ ฉะนั้นนักกฎหมาย

ที่จะต้องรับผิดชอบก็คือนักกฎหมายของรัฐ มันไม่ใช่ไปปรึกษา การไปปรึกษานี้จะรับกับการเข้ามานั่งรับผิดชอบด้วย บทบาทสถานะแล้วก็ความรับผิดชอบมันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ถ้าเราใส่ไว้ก็ทำเรื่องเข้าไปผมคิดว่ามันไม่เห็นมีปัญหา ผมเป็นห่วงในประเด็นที่จะเกิดในอนาคตภายภาคหน้าต่อไปอย่างนี้แหละครับว่ามันไม่มีอะไรแน่นอนวันนี้บางพารานี้จะครับอาจจะถูกต้องใจของชาวไร่ แต่สักวันหนึ่งมันก็ลดได้เพราะเป็นพืชผลทางการเกษตร แต่วัตถุประสงค์เขาต้องการรักษาเสถียรภาพ รักษาเสถียรภาพก็คือเกี่ยวกับความมั่นคงในเรื่องของราคา เห็นไหมครับมันจะไปผูกพันผมเป็นห่วงเหลือเกินว่าเรื่องนี้มันอันตรายแล้วไม่ใช่ยืมเงินน้อย ๆ นะครับ ผมยกตัวอย่าง ขณะนี้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายได้กู้เงิน ธนาคาร ธ.ก.ส. มาขณะนี้เกินหมื่นกว่าล้านบาท เห็นไหมครับถ้าหมื่นกว่าล้านบาทเกิดไม่สามารถเก็บเงินได้ใครจะต้องรับผิดชอบก็ตั้งงบประมาณแผ่นดินเห็นไหมครับอันนี้เหมือนกัน ฉะนั้นเราทำกฎหมายให้ละเอียดให้รอบคอบเสียนับแต่วันนี้ต่อไปแล้วก็จะไม่เป็นปัญหากับผู้ใช้และผู้ปฏิบัติต่อไป ผมขอคงไว้ นะครับ ท่านประธานขอบคุณมากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมสุทัศน์ เงินหมื่น แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไขและผมก็ได้ฟังท่านสมาชิกทุกฝ่ายรวมทั้งท่านคณะกรรมการและท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงผมขออนุญาตมีข้อสังเกตบางประการอย่างนี้ครับ กล่าวคือรัฐวิสาหกิจทั่วไปปกติกรรมการจะมีสำนักงบประมาณ ตัวแทนสำนักงบประมาณ สำนักงานอัยการสูงสุด และสภาพัฒน์เป็นประจำ-----

๗๑

สพ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

นภา ๓๓/๑

ปกติจะมี ๓ หน่วยงานนี้เป็นหลักสำคัญทีเดียว เพราะจะเกี่ยวทั้งเรื่องเงินและเรื่องกฎหมาย ส่วนกรณีกฎหมายฉบับนี้ไม่มีสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทน หรือสภาพพัฒน์มีแล้ว แต่ไม่มีสำนักงานประมาณ ผมก็ได้ฟังการชี้แจงแต่ก็ยังไม่ค่อยจะเป็นที่กระจ่างนัก กล่าวคือถ้ากรณีอัยการสูงสุดนั้นจะต้องขออนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอัยการ ซึ่งกฎหมายเขียนอย่างนั้น แต่ปกติทางสำนักงานอัยการเขาก็เห็นความจำเป็นก็จะอนุมัติมา ถ้าผมยกตัวอย่างหลายรัฐวิสาหกิจการทางพิเศษแห่งประเทศไทยหรืออื่น ๆ ก็มักจะมีตัวแทนของสำนักงานประมาณและของสำนักงานอัยการสูงสุดอยู่ด้วย ส่วนกรรมการจะพิจารณาอย่างไรนั้นก็แล้วแต่อำนาจกรรมการ ก็เป็นข้อสังเกตเท่านี้ และเข้าใจว่าถ้าเพิ่มมาสัก ๑ ที่นั่งหรือ ๑ ตำแหน่ง ก็ยังไม่เกินจำนวนตามกฎหมาย หรืออาจเห็นความสำคัญจะเพิ่มทั้ง ๒ สำนักงานที่ผมกล่าว ก็อาจจะตัดกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งที่เป็นผู้แทนมา แล้วเพิ่มเข้าไปก็น่าจะทำได้ แล้วแต่ท่านประธานจะพิจารณา ผมขอเป็นข้อสังเกตไว้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมการครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการนะครับ ต่อประเด็นเรื่องการสงวนความเห็นของท่านกรรมการเสียงข้างน้อยที่ให้เพิ่มผู้แทนของสำนักงานอัยการสูงสุดเข้าไป ผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมเล็กน้อย ซึ่งท่านประกอบ รัตนพันธ์ ในฐานะกรรมการก็ได้ชี้แจงไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่ว่านอกเหนือจากตามกฎหมายอัยการแล้วซึ่งออกตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญก็ระบุชัดเจนว่าพนักงานอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการอัยการ ประเด็นอยู่ตรงนี้ครับว่า ถ้าหากว่าเราระบุเป็นกฎหมายไว้ ถ้าหากว่ากรรมการไม่อนุญาตขึ้นมาก็ทำให้องค์ประกอบของกรรมการชุดนี้ก็ไม่ครบขึ้นมา ไม่ครบก็ทำงานไม่ได้ และเมื่อมาดูความจำเป็นของการมีผู้แทนของสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว เราก็ได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าเรามีหน่วยงานทางด้านกฎหมายที่ดูแลรัฐวิสาหกิจแห่งนี้อยู่แล้ว แล้วก็หากว่ามีข้อกังวลที่จะต้องปรึกษากับสำนักงานอัยการสูงสุดหรือสำนักงานกฤษฎีกา สำนักงานเหล่านั้นก็เป็นที่ปรึกษาทางกฎหมายได้อยู่แล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อเพื่อนสมาชิกได้มีความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่องนี้ ส่วนเรื่องจำนวนของคณะกรรมการรวมแล้วทั้งหมดมี ๑๕ คน ซึ่งก็เป็นไปตามกฎหมาย

๗๒

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

นภา ๓๗/๒

ว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นล็อก (Lock) สำคัญที่ทำให้เราไม่สามารถที่จะกำหนดคณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นไปมากกว่านี้ อีกประเด็นหนึ่งก็คือระหว่างสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงบประมาณกับผู้แทนกระทรวงการคลัง จริง ๆ แล้วผู้แทนกระทรวงการคลังก็สามารถที่จะเชื่อมโยงกับ คณะรัฐมนตรีที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายได้ และที่สำคัญก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. จะใช้เงินของรัฐเมื่อในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนจริง ๆ และก็ไม่ใช่เพียงพอจริง ๆ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการไปเชื่อมโยงกับ สำนักงบประมาณก็ไม่ใช่อุปสรรค แล้วก็การเอาผู้แทนจากสำนักงบประมาณเข้ามาาก็ไม่ได้ ทำให้การดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยนี้มีปัญหาหรือมีอุปสรรค หรือว่า ช่วยอำนวยความสะดวกแต่อย่างใดครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ ฟังกรรมาธิการแล้วท่านเจริญยังติดใจอะไรครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ก่อนที่จะลงมติเพื่อที่จะ
ทำความเข้าใจให้เพื่อนสมาชิกเหมือนอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้อธิบาย -----

ผมขอสั้น ๆ อย่างนี้ว่าเดี่ยวท่านจะเป็นห่วงว่ามันจะเป็นองค์ประกอบขององค์ประชุม
ใช่หรือไม่ ถ้ามีอัยการแล้วอัยการเขาไม่ส่งมา มันจะประชุมกันไม่ได้ แต่กฎหมายฉบับนี้
ในมาตรา ๒๓ กำลังจะพิจารณาต่อไป เขาบอกว่า ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ
คือคณะกรรมการชุดนี้ ที่มีอำนาจในการดำเนินการและพิจารณาโดยใช้วิธีพิจารณาในทาง
ปกครองว่าด้วยกฎหมายปกครองมาปฏิบัติในราชการทางการปกครองเกี่ยวกับองค์ประชุม
คือกฎหมายฉบับนี้เขาเขียนไว้เลยในมาตรา ๒๓ เขาไม่ได้เขียนไว้ทั้งหมดว่าวิธีการในการ
บริหารการจัดการในการประชุมก็ไปนำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีบริหารทาง
การปกครองมาใช้ ซึ่งเขาไม่ได้บอกว่าต้องครบองค์ประกอบ องค์ประชุม เพียงแต่มีจำนวน
อยู่เท่าไร อย่างไร เขาสามารถดำเนินการไปได้อยู่แล้ว ฉะนั้นในเรื่องขององค์ประกอบ
องค์ประชุมมันตัดออกไปได้ อันนี้ท่านเขียนไว้เองในมาตรา ๒๓ มาใช้โดยอนุโลม โดยเขียนไว้
อย่างนี้ครับท่านประธาน ในมาตรา ๒๓ หน้า ๙ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มี
อำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการปกครอง
มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม ทีนี้เราก็ไปดูกฎหมายว่าด้วย
วิธีบริหารราชการในทางปกครองมันก็เป็นแนวทางปฏิบัติไว้ซึ่งสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว
แต่ถ้าจะเอามาดูในห้องสภาแห่งนี้ผมก็ว่าจะต้องขอลมุนพอสมควร ฉะนั้นในประเด็นนี้ไม่น่า
เป็นห่วง ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมว่าจะตัดสินใจกันอย่างไร ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านถวิลอีกท่านหนึ่งครับ ถ้ายังยืนอย่างนี้ก็ต้องลงมตินะครับ เชิญท่านถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมเองมี
ข้อสังเกตนิดเดียวว่าการที่จะเอาอัยการสูงสุดเข้ามาเป็นตัวแทนตรงนี้ ผมค่อนข้างไม่เห็นด้วย
เพราะว่าถ้าบอร์ดนี้ถูกสอบสวนขึ้นมา ถูกคดีตัดสินไปแล้วมีคดีทุจริตเกิดขึ้นก็ต้องส่งให้
อัยการเป็นคนฟ้อง แล้วเราเคยมีตัวอย่างที่สนามบินสุวรรณภูมิครับ ซึ่งอัยการสูงสุดท่านหนึ่ง
อยู่ในบอร์ดของคณะกรรมการชุดนี้ เสร็จแล้วพอส่งเรื่องมาให้อัยการ อัยการก็เก็บเรื่องไว้
จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีคำสั่งฟ้อง ผมเป็นห่วงว่าถ้ากรรมการชุดนี้ถูกฟ้อง อัยการคนหนึ่งต้อง
ถูกฟ้องด้วย พอส่งเรื่องไปที่อัยการสูงสุดจะทำอย่างไรครับ เคยมีตัวอย่างอยู่ด้วยในขณะนี้
ขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเจริญยังดีใจไหมครับ ดีใจนะ ท่านคณะกรรมการก็ยืนตามที่กรรมการได้แก้ไขมา
ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม
ก่อนลงมติครับ

(นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมขอความกรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม
ก่อนลงมติในมาตรา ๑๗ เนื่องจากคณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มีผู้สงวนความเห็น
และสงวนคำแปรญัตติ ซึ่งก็จำเป็นต้องอาศัยมติของที่ประชุมตัดสินนะครับ เชิญท่านสมาชิก
เข้าห้องประชุมตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ ท่านคณะกรรมการที่ประชุมตามห้อง
ต่าง ๆ นะครับ ประธานได้ส่งสัญญาณไฟเตือนเรื่องการลงมติ ก็ขอให้ท่านพักการประชุมแล้ว
เชิญห้องประชุมใหญ่เพื่อตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เรารับหลักการ ส่งให้คณะกรรมการได้พิจารณานะครับ
ก็ขอความร่วมมือท่านสมาชิกทั้ง ๒ ฝ่ายช่วยกันแสดงตนตรวจสอบองค์ประชุมเพื่อลงมติ
ก็ยังมีอีกหลายมาตราครับ จะได้ช่วยกันเร่งรัดพิจารณาให้แล้วเสร็จเพื่อประโยชน์ของพี่น้อง
เกษตรกรผู้ทำสวนยางนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมครับ
ขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาแสดงตนครับ
เชิญท่านสมาชิก ท่านสุทัศน์มีอะไร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
สุทัศน์ เงินหมื่น ครับ เนื่องจากกรรมการที่ประชุมอยู่ที่กวุฒิสภา ชั้น ๓ จะไม่มีสัญญาณ
ให้ลงมติ แล้วจะไม่ทราบเลยครับว่ามีการลงมติ เหมือนเมื่อวานนี้ผมกับคุณรัชฎาภรณ์
แก้วสนิท ประชุมอยู่ชั้น ๓ ไม่ทราบว่ามีการลงมติ ไม่ทราบการกดออกและไม่มีการแจ้งมติ
เพราะฉะนั้นท่านประธานกรุณาดูในข้อนี้ด้วยครับ เพราะกรรมการประชุมชั้น ๓
ติงวุฒิสภา ไม่มีสัญญาณการลงกดออกเตรียมลงมติครับ เมื่อวานผมกับคุณรัชฎาภรณ์
มาไม่ทันครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ก็ปกติตามห้องประชุมกรรมการจะมีสัญญาณไฟเตือน ซึ่งประธานได้กดสัญญาณไฟ
เตือนไปแล้วนะครับ ฉะนั้นก็ขอให้วิปทั้ง ๒ ฝ่ายได้ประสานท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมด้วย
เชิญท่านสมาชิกครับ ให้เวลาที่ประชุมกรรมการอยู่ได้เดินทางเข้ามาห้องประชุม เพื่อจะ
ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมตินะครับ ก็ให้เวลาเพื่อนสมาชิกหลายท่านกำลังเดินทางมา
นะครับ อยู่ติงวุฒิสภาบ้าง ติงหลังบ้าง แสดงตนทุกท่านแล้วนะครับ ขอทราบผลครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๒๔๓ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ

ผมขอถามมติที่ประชุมครับ ในมาตรา ๑๗ กรรมการเสียงข้างมาก ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ ฉะนั้นจะถามมติและมีผู้สงวนไม่เห็นด้วยนะครับ จะถามว่า ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากกรุณาจุดมูม เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วยจุดมูมไม่เห็นด้วย ถ้างดออกเสียงจุดมูม งดออกเสียง เชิญลงมติได้ครับ ลงมติครบทุกท่านหรือยัง เดี่ยวนะครับมีอีก ๒-๓ ท่าน

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและจุดมูมลงคะแนน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ลงมติครบทุกท่านผมปิดการลงมติ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๒๙๙ ท่านนะครับ เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากที่มีการแก้ไข ๒๖๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๐ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๗ ท่าน

๗๗

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ชญาภา ๓๙/๓

ก็เป็นอันว่าในมาตรา ๑๗ ให้เป็นไปตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้แก้ไข
มานะครับ เชิญต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘
มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวน
ความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ตั้งใจไหมครับ ไม่ตั้งใจนะครับ ผ่านครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่ตั้งใจผ่านครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีผู้ติดใจ ผ่านครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมการผู้สงวนความเห็น ท่านเจือ ราชสีห์ เชิญครับ

นายเจือ ราชสีห์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ ประเด็นที่ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๓๙ นี้
ถ้าท่านประธานจะได้ดูว่าการสนับสนุนให้กับผู้ปลูกยางใหม่มีเงินอุดหนุนได้ ๓ ทาง
ในตัวอย่างเดิมนั้นะครับ ในตัวอย่างเดิมมีได้ ๓ ทางก็คืองบประมาณประจำปีที่รัฐบาล
จัดให้ ถ้าเงินงบประมาณประจำปีไม่พอจะใช้เงินกู้ที่รัฐบาลกู้มา ส่วนที่ ๓ ก็คือเงินกองทุน
ตามมาตรา ๔๙ ก็คือว่าเงินกองทุนหรือที่พวกเราได้ทราบกันโดยทั่วไปว่ากองทุนเงินเชสส์
ที่เก็บจากสมาชิกชาวสวนยางซึ่งขายยางเอาไว้วันละครั้ง ซึ่งผมเองที่สงวนความเห็นเอาไว้
ในประเด็นนี้ว่าในกรณีที่เงินอุดหนุนจากรัฐบาลประจำปีเห็นด้วย เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้
เห็นด้วย แต่ว่าในกรณีที่เงินเชสส์ที่จะจัดให้กับผู้ปลูกใหม่ ผมต้องขออนุญาตเรียนอย่างนี้ว่า
เดิมเรื่องยงนี้ผู้ปลูกยางครั้งแรกที่เดียวปลูกยางเราได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลส่วนหนึ่ง
แต่อีกส่วนหนึ่งพี่น้องเกษตรกรใช้ทุนของตัวเอง เพราะว่าในขณะนั้นยังไม่มีเงินเชสส์เลย
ปลูกกันมาจนกระทั่งครบ ๗ ปีขายยางได้จึงจะเก็บเงินได้เข้ากองทุน ซึ่งอย่างน้อย ๆ พี่น้อง
ทางภาคใต้เขาเองได้เสียสละ ได้ช่วยเหลือตัวเองกันมาตลอด แต่ว่าเมื่อเงินเชสส์ได้มาเป็น
กองทุนอยู่ และก็มีเงินอยู่พอสมควร ผมคิดว่ารัฐบาลเราก็น่าจะใช้มาตรฐานเดียวกัน
เราไม่น่าจะใช้ ๒ มาตรฐาน ก็คือว่าน่าจะใช้ให้กับผู้ปลูกยางรายใหม่ นอกจากรัฐบาลใช้เงิน
งบประมาณแล้ว หรือกู้มาให้แล้ว เงินเชสส์นี้ถ้าผู้ปลูกใหม่ต้องการจริง ๆ ก็อาจจะให้กู้
ในรูปแบบที่ไม่ต้องใช้ดอกเบี้ยก็ได้ อาจจะให้กู้ในระยะยาวมาก ๆ เพื่อจะให้มีการปลูกยาง
นั่นคือความตั้งใจของผมและก็ได้ขอสงวนความเห็นไว้เพื่อจะได้เรียนกับเพื่อนสมาชิก
ผมขออนุญาตท่านประธานแค่นี้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ต่อไปเชิญท่านสมบурณ์ อุทัยเวียนกุล กรรมการเสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็นครับ

๓๙

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๔๐/๒

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๓๙ กระผมและคณะได้ขอสงวน
คำแปรญัตติโดยเฉพาะในวรรคสองครับ เนื่องจากเนื้อหาของกฎหมายในมาตรา ๓๙ ก็คือ
ในกรณีที่ผู้ใดมีที่ดินเป็นของตัวเองไม่น้อยกว่า ๑ ไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริม
และสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่นั้น ทาง กยท. จะต้องจัดหาจากงบประมาณเงินกู้หรือเงิน
ที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙ ท่านประธานครับ ถ้าพูดง่าย ๆ ก็คือ ขณะนี้รัฐสามารถ
ที่จะนำเงินกองทุนไปส่งเสริมในการปลูกใหม่ได้ ท่านประธานครับ เงินกองทุนนั้น หรือเรียก
ง่าย ๆ ว่าเงินเซสสนั้น โดยจริง ๆ ก็คือในอดีตเก็บจากการส่งออกยางพาราแล้วนำมาให้
ในการวิจัย นำมาให้กับการบริหารของ สกย. และส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๘๕ ก็คือไว้สำหรับ
การปลูกแทน -----

- ๔๑/๑

ครบถ้วนประธาน ก็คือการที่ สกย. นำเงินให้กับเกษตรกรเพื่อไปโค่นยาง การโค่นยาง เกษตรกรจะได้รับเงินจาก สกย. หรือเงินเชสส์ จำนวนไร่ละ ๑๑,๐๐๐ บาท เอาไว้สำหรับทำอะไรครบถ้วนประธาน ก็คือไว้สำหรับเป็นค่าพันธุ์ ไว้สำหรับเป็นค่าปุ๋ย ไว้สำหรับเป็นค่าแรงงาน ในการที่จะปลูกยางขึ้นมาใหม่ เงิน ๑๑,๐๐๐ บาทนี้ครับ ส่วนสำคัญก็คือ ปริมาณยางที่ออกสู่ท้องตลาดครบถ้วนประธาน ในปีหนึ่งทาง สกย. จะอนุมัติเงินไว้สำหรับการโค่นยางเพื่อการปลูกแทน ปีละประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ เงินดังกล่าวให้กับเกษตรกร แล้วก็สวนยางจะไม่ได้รับการกรีด นั่นคือการไม่เพิ่มผลผลิตในจำนวน ๕ ปีหรือ ๖ ปี สวนยางของเกษตรกรดังกล่าวก็จะมีผลผลิต พอไม่มีผลผลิตมันจะส่งผลกระทบต่อราคายางโดยรวม เนื่องจากถ้าเกิดกรณียางออกสู่ท้องตลาดมากแน่นอนครับ เมื่อปริมาณยางมาก ราคาก็จะลดลง วิธีที่จะแก้ปัญหาในการสร้างเสถียรภาพทางราคา ก็คือ

๑. รัฐอาจจะต้องมีการควบคุมสต็อก (Stock) นั่นคือถ้าเกิดปริมาณยางมาก ก็เก็บสต็อกไว้ ในปีที่แล้วราคายางตกเหลืออยู่ประมาณกิโลกรัมละ ๓๐-๔๐ บาท รัฐส่งเสริม โดยการให้สหกรณ์ต่าง ๆ ทั่วประเทศครับ ด้วยเงิน ๘,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้เกษตรกร นำเงินไปซื้อยางแล้วมาเก็บสต็อกเพื่อไม่ให้ยางออกสู่ตลาด วันใดที่ราคายางสูงขึ้น ค่อยเอามาขาย นั่นเป็นวิธีหนึ่ง

๒. ก็คือรัฐส่งผู้บริหารของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ดูแลเรื่องแบบนี้ ไปคุยกับประเทศผู้ผลิตยาง ไม่ว่าจะเป็นประเทศมาเลเซีย ไม่ว่าจะเป็นประเทศอินโดนีเซีย เดิมในสมัยรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ส่งรัฐมนตรีอาคมไป ในสมัยรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ก็ส่งท่านรองนายกรัฐมนตรีสุเทพ เทือกสุบรรณ แล้วก็ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการเกษตรและสหกรณ์ ศุภชัย โพธิ์สุ ไปต่างประเทศครับ คุยกันว่า เราจะคุมสต็อกอย่างไร เราจะคุมปริมาณการผลิตอย่างไร ประเทศไทยได้รับการยอมรับมาก ก็คือ เราไปส่งเสริมการปลูกแทน ส่งเสริมการปลูกแทนก็คือให้มีการโค่นยาง แล้วก็ให้เงินเชสส์นี้ไป แต่ ณ วันนี้ท่านประธานครับ กองทุนดังกล่าวไปเน้นก็คือจะไปส่งเสริมในการปลูกใหม่ ท่านประธานครับตอนนี้ประเทศไทยมีสวนยางอยู่ทั้งหมด ๑๗ ล้านไร่เศษนะครับแน่นอนปริมาณราคายางสูงขึ้น พี่น้องเกษตรกรก็เริ่มที่จะปลูกยางพารามากขึ้น ทั่วโลกกำลังเริ่มปลูกยางมากขึ้น ที่ประเทศจีนขยายพื้นที่ปลูก ที่ประเทศเวียดนามขยายพื้นที่ปลูก ที่ประเทศลาวขยายพื้นที่ปลูก ประเทศกัมพูชาขยายพื้นที่ปลูก ท่านครับวันใดที่ปริมาณยางออกสู่ท้องตลาดมากแน่นอนราคายางก็จะลดลง วันนี้ผมเลยคิดว่าไม่ควรที่จะส่งเสริมโดยการ

เอาเงินจากกองทุน ถ้าวันใดก็แล้วแต่ที่ทางรัฐบาลคิดว่าน่าจะส่งเสริมให้เกษตรกรรายใหม่ มีการปลูกยางในพื้นที่เพิ่มขึ้น เพื่อเราจะเป็นประเทศที่มีการผลิตยางพารามากที่สุดก็ส่งเสริมได้ แต่เอาจากไหนครับ ควรจะเอาจากเงินงบประมาณหรือเอาจากเงินกู้ ไม่ควรที่จะไปแตะเงินจากกองทุนพัฒนาที่เรากำลังจะตั้งขึ้น เพราะว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินที่เก็บจากเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อไว้สำหรับตอบแทนเขากลับในกรณีที่เขาคัดแปลง เขาโค่นยาง ๕ ปี ๖ ปี ไม่มีรายได้ครบถ้วนประธาน เพราะฉะนั้นเอาเงินดังกล่าวนี้ไปปรับให้กับพี่น้องชาวสวนยางในการโค่นยางปลูกแทน ไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท ยังดีกว่าที่จะส่งเสริมในการปลูกใหม่ แต่ถ้าท่านจะปลูกใหม่เหมือนที่ผมบอกแล้วก็เอาจากเงินงบประมาณหรือรัฐบาลจะไปกู้ เสร็จแล้วค่อยเก็บจากเกษตรกรมาชดใช้เงินกู้นั้นก็เป็นไปได้ แต่ว่าผมไม่เห็นด้วยที่จะเอาเงินจากกองทุน เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนในวรรคสองหรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙ ออกครบถ้วนประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีท่านสมาชิกผู้สงวนคำแปรญัตติหรือคณะกรรมการธิการสงวนความเห็นท่านใดยังตั้งใจอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถ้าไม่มี เชิญประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงที่ได้มีการแก้ไขในมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ที่ตัดคำว่า ไม่มีสวนยางมาก่อน และ ตัดออกมาเป็นคำว่า ผู้ใดมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่า ตัดคำว่า ๒ เป็นเหลือ ๑ ไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอและการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ท่านประธานที่เคารพครับก็ขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านกรรมการเสียงข้างน้อยกว่า รัฐบาลได้มองเห็นว่าการปลูกยางพาราเป็นการสร้างรายได้ สร้างความมั่นคงให้กับพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาที่รัฐบาลได้แก้ไขปัญหาเรื่องราคารายางพารา จาก ๓๕ บาท ๔๐ บาท พุ่งขึ้นไปทะลุถึง ๑๘๐ บาท ทำให้เกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรที่มีฐานะยากจนที่มีสวนยางพาราเป็นของตนเองมีรายได้ที่มั่นคงและฐานะดีขึ้น หลุดพ้นจากหนี้สินฉะนั้นรัฐบาลจึงคิดว่าถ้าคราใดที่มีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมการปลูกใหม่ ท่านสมบุรณ์ ก็รู้แน่ครับท่าน ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ว่าการปลูกยางพาราคนจนจริง ๆ นี้ไม่มีโอกาสที่จะปลูกได้ เพราะใช้เวลานานถึง ๗ ปีถึงจะได้กรี๊ด ลงทุนไร่หนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท ถึงจะมีโอกาสได้กรี๊ดยางแล้วก็มีรายได้ ฉะนั้นเมื่อรัฐบาลคิดว่าต้องการเอาเรื่องยางพาราไปแก้ปัญหาคความยากจนของคนจนจริง ๆ ที่ไม่มีโอกาสที่จะมีสวนยางเป็นของตนเองได้ด้วยตนเองได้ รัฐบาลก็เลยคิดว่าในขณะนี้รัฐบาลได้ปรับอัตราการจัดเก็บเงินเชสส์หรือเงินภาษีส่งออกยางพาราในอัตราใหม่ที่สูงขึ้น ยางพารา กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท เก็บกิโลกรัมละ ๕ บาท ฉะนั้นในปีนี้อายืนกิโลกรัมละ ๑๐๐ กว่าบาทมานี้ปีเศษ ๆ เกือบ ๒ ปีแล้วครับ จะทำให้กองทุนไม่ว่าจะเป็นกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือต่อไปเปลี่ยนมาเป็น กยท. ก็ตาม การยางแห่งประเทศไทยก็ตาม จะมีเงินที่ได้จากการเก็บภาษีส่งออกยางพาราเนี่ยมากมายครับ ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ฉะนั้นรัฐบาลจึงมีความเห็นว่ามอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปดำเนินการว่า ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมการปลูกยางเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะแก้ปัญหาคความยากจนให้กับพี่น้องคนยากคนจนจริง ๆ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ กยท. ที่จะเป็นกฎหมายใหม่เป็น กยท. ควรจะได้รับการขัดชอบด้วยตัวเอง ไม่ใช่เงินกองทุนมีมากมายมหาศาลปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่เวลาจะส่งเสริมการปลูกใหม่ โดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคอีสาน หรือแม้แต่ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกก็ตามที่เขาไม่มีโอกาสจะมีสวนยาง

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือ กยท. ที่จะเป็นกฎหมายใหม่ควรจะต้องรับผิดชอบในส่วนนี้บ้าง แต่แน่นอนครับวัตถุประสงค์หลักของเงินกองทุนนี้เราจะใช้เพื่อการส่งเสริมการปลูกทดแทนให้กับชาวสวนยางที่ได้ขายยางและส่งออกต่างประเทศเราเก็บเงินภาษีเขาไว้แล้ว ส่งเสริมการปลูกใหม่ ปลูกทดแทนใหม่นี้เป็นประเด็นหลัก แต่ถ้าคณะกรรมการ กยท. คำนึงถึงว่าขณะนี้ผลผลิตยางพาราภายในประเทศเราไม่เพียงพอ จำเป็นต้องเพิ่ม เพราะเป็นรายได้ที่ดีก็ค่อยขยายการปลูกใหม่เพิ่มขึ้น แต่จะต้องขยายด้วยความระมัดระวัง และการนำเงินตัวนี้ไปส่งเสริมการปลูกใหม่ต้องทำด้วยความระมัดระวังแล้วยังไม่พอครับ เราได้คำนึงถึงชาวสวนยางที่มีสวนยางอยู่เก่าก่อน แต่มีคนละไม่มากอาจจะมีคนละ ๓ ไร่ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ไม่เพียงพอต้องการที่จะปลูก เห็นไหมครับ เราแก้ตรงนี้ ผู้ใดตัดคำว่า ไม่มีสวนยางมาก่อน ออกไปแล้วแต่ว่า ผู้ใดมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่า ๑ ไร่ ย่อยลงมาอีก ให้มีโอกาสยื่นคำขอต่อ กยท. ส่วนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอาจจะวิตกกังวลว่าอย่างนั้นก็เอาไปให้คนที่สวนยางอยู่แล้ว ก็เอาไปให้สิ เราให้เฉพาะรายย่อยรายหนึ่งไม่เกิน ๑-๑๕ ไร่ เท่านั้นครับ ที่วิตกกังวลว่าจะมีนายทุน จะมีคนรวยคนที่มีสวนยางเยอะ ๆ แล้วมาเอาท่านที่เคารพครับ ๑ ถึง ๑๕ ไร่ผมคิดว่าคนรวยหรือนายทุนจริง ๆ เขาคงไม่มาเบียดบังพี่น้องเกษตรกรที่มีฐานะยากจน -----

แล้วเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็ชัดเจน ฉะนั้นคณะกรรมการ กยท. หรือฝ่ายปฏิบัติ ต้องเอาเจตนารมณ์ของกฎหมายตัวนี้ไปปฏิบัติ ฉะนั้นกรรมการขอยื่นนะครับ เพื่อผลประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะเพื่อช่วยเหลือคนยากคนจนถ้ามันมีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องขยายพื้นที่การปลูกใหม่ แต่ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ เราก็ไม่ขยาย ภารกิจหลักของเราก็คือดูแลพี่น้องสวนยางรายเก่าที่เขาเสียเงินเซสส์ เสียเงินภาษี ส่งออกในการส่งเสริมการปลูกทดแทนยางเก่าที่โละทิ้ง ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติดังนี้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านที่ประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการที่เราจะส่งเสริมให้พี่น้อง โดยเฉพาะพี่น้องที่มีที่ดินเพียงแค่ว่า ๑-๑๕ ไร่ ได้มีโอกาสได้ปลูกยางพาราเพื่อเป็นรายได้หลักของครอบครัว แต่สิ่งที่เราเป็นห่วงก็คือ เรื่องเงินกองทุนขณะนี้เป็นที่ทราบว่าเป็นที่ทราบว่าเงินกองทุนหรือเงินเซสส์เดิมเก็บอัตราที่โลละ ๑.๔๐ บาท ตอนนี่เปลี่ยนมาเป็น ๕ บาท ต่อโลกรัม นะครับ ซึ่งก็ถือว่าเป็นอัตราที่พี่น้องเกษตรกรก็ฟังใจ เพราะเป็นโลกรัมละ ๑๐๐ บาทขึ้นไป จึงจะเก็บค่าเซสส์ ๕ บาท ท่านครับ เดิมที่เราเก็บกัน ๑.๔๐ บาท พี่น้องเกษตรกรที่ขอสงเคราะห์การทำสวนยางนี้ ก็คือขอปลูกแทนนี้ในแต่ละปีรัฐมีเงินกันไม่เพียงพอ วันนี้พอมีการขยายขึ้นมาเป็น ๕ บาท เก็บขึ้นมาเป็น ๕ บาทนี้ อัตราการเก็บเงินเซสส์นี้มันก็สูงขึ้น ๓ เท่า แต่ว่าแน่นอนครับ ความต้องการในการไปขอโค่นยางพาราก็ยังมีอัตราที่สูงอยู่ แต่ว่าเมื่อท่านมาเปิดการขยายโดยการปลูกใหม่ ผมเพียงแต่อยากจะขอความมั่นใจจากคณะกรรมการเสียงข้างมากว่า ท่านควรจะมีหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง ถ้าเกิดกรณีเราไม่ควบคุมการขอการสนับสนุน เช่นตัวอย่าง ขณะนี้ที่รัฐมีโครงการจะปลูกยาง ๘๐๐,๐๐๐ ไร่ ผมทราบว่าพี่น้องเกษตรกรที่เดิมมีหลักเกณฑ์ว่าที่มีสวนยางนี้ไม่สามารถมาขอได้แค่คนที่ไม่มีสวนยางตอนนี้มาขอกัน ตอนนี้ผมคาดว่าเป็นล้านไร่แล้ว และ ณ วันนี้เมื่อคณะกรรมการใดเปลี่ยนหลักเกณฑ์ก็คือใครที่มีสวนยางอยู่แล้วก็สามารถที่จะมาขอได้ เหตุผลเพราะว่าเราก็ให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องชาวเกษตรกรชาวสวนยางทางภาคใต้ด้วย บางท่านอาจจะมีสวนยางอยู่แล้ว แต่ยังมีพื้นที่เหลืออยู่ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ก็สามารถที่จะมาขอ

โครงการได้ แต่ผมทราบว่าขณะนี้การขอโครงการดังกล่าวมันปิดรายการไปแล้ว โอกาสที่พี่น้องชาวภาคใต้หรือพี่น้องที่มีสวนยางอยู่แล้ว ซึ่งเขาเสียเงินเซสส์อยู่เนี่ย เขามีโอกาสจะตอบแทนกลับมาได้อย่างไร ผมก็กังวลถึงหลักเกณฑ์ครับ ท่านจะมีหลักเกณฑ์ในการควบคุมหรือตอบสนองต่อพี่น้องเกษตรกรที่มีสวนยางอยู่แล้วอย่างไรบ้าง เป็นการขอความมั่นใจ แล้วก็เชื่อมั่นว่าคณะกรรมการแล้วก็ทางรัฐบาลคงดำเนินนโยบายดังกล่าวด้วยความเป็นธรรมให้กับพี่น้องเกษตรกรอยู่แล้ว แต่ขอความมั่นใจรับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
หลักการไม่ติดใจแล้ว ติดใจเรื่องหลักเกณฑ์ให้ความมั่นใจหน่อยก็แล้วกันนะครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการครับ ขอเรียนยืนยันกับท่านสมบรูณ์ครับ เรื่องนี้เรามีการอภิปรายกันมาก โดยเฉพาะท่านกรรมการสมบรูณ์นี้ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน และไม่ใช้เฉพาะท่านสมบรูณ์หรือครับ ท่านเจือ และอีกหลาย ๆ ท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้เป็นห่วงเป็นใย เพราะว่าพี่น้องชาวภาคใต้นี้มีสวนยางเยอะก็จริงแต่ว่ารายย่อยเป็นส่วนมาก เป็นความห่วงใยของพี่น้องของสมาชิกจากทางภาคใต้ห่วงใยมาก เพราะว่าสวนยางอาจจะมียก ๒ ไร่ ๓ ไร่ ฉะนั้นตามหลักเกณฑ์ที่เราส่งเสริมการปลูกยางพาราแม้แต่ ๘๐๐,๐๐๐ ไร่เนี่ย เราทำตาม พ.ร.บ. ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมาตรา ๒๑ ทวิ เขาให้เฉพาะคนที่ไม่เคยมีสวนยางมาก่อน นั่นคือ พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แต่พอการยางแห่งประเทศไทยประกาศออกใช้ พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนี้ถูกยกเลิกด้วยกฎหมายฉบับนี้ -----

ฉะนั้นพี่น้องเกษตรกรที่อาจจะมีสวนยางรายเล็กรายน้อย แต่ว่ามีที่เพิ่มขึ้นอีก ๑-๑๕ ไร่ ไม่เกินนี้ เราให้ไม่เกิน ๑๕ ไร่ ในกฎหมายฉบับนี้ ก็มีสิทธิที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมจากการยางแห่งประเทศไทยต่อไปได้ตามเจตนารมณ์ที่ท่านสมบุรณ์และท่านเจือ ขอภัยที่เอ่ยนามท่านที่เป็นคณะกรรมการเสียงข้างน้อย ได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการมาโดยตลอด ฉะนั้นเจตนารมณ์ตรงนี้ขอยืนยันครับว่ากฎหมายฉบับนี้ดูแล้วอย่างดียิ่งเลยครับ เพราะเราต้องการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรคนยากคนจนที่ไม่มีสวนยางมาก่อนเลย และมีสวนยางแต่ไม่เพียงพอแก่การดำรงชีพ ส่วนเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการคณะกรรมการจะไปกำหนดอีกทีหนึ่ง ผมเชื่อว่าคณะกรรมการคงกำหนดให้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรนะครับ ขอเรียนยืนยันท่านประธานถึงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่ตั้งใจแล้วนะครับ เชิญต่อมาตรา ๔๐ ครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มีคณะกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผู้สงวนตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่ตั้งใจ ต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ กองทุนพัฒนาช่างพารา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มีคณะกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผู้สงวนไม่ตั้งใจนะครับ ต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มีคณะกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ติดใจไหมครับ ไม่ติดใจเชิญต่อครับ เชิญท่านจุลพันธ์ มีการแก้ไขเชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์
อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ต่อมาตรา ๔๙
ของพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยนี้ นะครับ มีการแก้ไขในเรื่องของโครงสร้าง
การจัดสรรเงินจากกองทุน ซึ่งแน่นอนครับ ในหลายส่วนวัตถุประสงค์ก็เพื่อที่จะนำ
เงินกองทุนตัวนี้ไปช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรโดยเฉพาะรายย่อย ในเบื้องต้นเลยก่อนที่จะมี
การปรับแก้ไขโดยชั้นกรรมาธิการ มีเพียงแต่ ๒ หัวข้อเท่านั้น หัวข้อแรกบอกว่าไม่เกิน
ร้อยละ ๑๕ ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท. นั่นคือการบริหารจัดการทั่วไป
ภายในกองทุนเอง ส่วนที่ ๒ จำนวนเงินอีกที่เหลือทั้งหมดนี้นะครับ ให้เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
เช่น ค่าใช้จ่ายส่งเสริมสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางผู้ประกอบการ
ด้านการเงิน การผลิต การแปรรูปต่าง ๆ ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่าในเบื้องต้น
ในวาระที่หนึ่ง ผมจำได้ว่าผมเป็นคนหนึ่งที่อภิปรายในมาตรานี้ ได้พูดถึงมาตรา ๔๙ ไว้
ฝากคณะกรรมการไปดู ผมบอกว่าท่านทราบหรือไม่ว่ากองทุนสวนยางปัจจุบันมีเงินเท่าไร
มีประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าหากมีการปรับโครงสร้างเป็น กยท. แล้ว แน่นอนครับ
เงินตัวนี้จะมากขึ้น ในอนาคตมีแต่จะเติบโตขึ้นทุกวัน ๆ ยิ่งวันนี้เราเก็บเงินเสสส์จาก
๑.๔๐ บาท เป็น ๕ บาทแน่นอนเงินตัวนี้มันพอกพูนมหาศาล ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
ไม่หนี ดีไม่ดีจะถึงเกือบ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่คืองบกองทุนในอนาคตข้างหน้า และวันนี้
ผมบอกว่าปรับโครงสร้างไว้ในเบื้องต้นเลย ตอนที่เขียนมาครั้งแรกไม่เกินร้อยละ ๑๕
เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของ กยท. ๑๕ เปอร์เซ็นต์ท่านรู้หรือไม่ว่ามันเงินเท่าไร
ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ ล้านบาท นะครับ เงินจำนวนนี้มากเกินไปหรือไม่สำหรับบริหาร
จัดการองค์กรหนึ่งองค์กร ผมฝากไว้ว่าให้ไปปรับลดให้มีความเหมาะสม ที่เหลือเอาไปช่วย
พี่น้องเกษตรกร

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจุลพันธ์ครับ ก็คงอภิปรายได้เฉพาะประเด็นที่คณะกรรมการเขาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
ส่วน (๑) เขาไม่ได้ไปแตะเลยนะครับ ก็เป็นไปตามเดิม ฉะนั้นเอาเฉพาะที่คณะกรรมการ
แก้ไขเพิ่มเติม นะครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียน
ก่อนว่าเจตนาarmiในวาระที่หนึ่งที่ฝากไปนี่คืออะไร แล้ววันนี้เขาปรับแก้มานี้ไปกันใหญ่
เพราะว่าในเบื้องต้นเลยบอกว่า ๑๕ เปอร์เซนต์ให้ลงไว้กับการบริหารจัดการ อีก ๘๕ เปอร์เซนต์
ให้ไปลงกับพี่น้องเกษตรกรกับเรื่องของการวิเคราะห์วิจัยอะไรต่าง ๆ วันนี้ไปปรับใหม่เพิ่มอีก
๒ วงเล็บ ไปอีก (๑/๑) บอกว่าไม่เกินร้อยละ ๑๐ ให้ไปเป็นค่าใช้จ่ายในการวิจัยพัฒนา
ไม่เกินร้อยละ ๑๐ เป็นอีกหลายสิ่งหลายอย่าง เหลือเพียงแค่อ้อยละ ๖๕ เท่านั้นที่เอาไป
ช่วยเหลือเกษตรกรในปลูกทดแทนในการปลูกใหม่จริง ๆ -----

จากตัวเงินที่เมื่อก่อนนี้เรามองว่า ๘๕ เปอร์เซ็นต์เกือบทั้งหมดของมันก็คงจะลงไปเพื่อ
การปลูกทดแทนและปลูกใหม่ เพื่อเอาไปช่วยพี่น้องเกษตรกรรายย่อย มันกลับกลายเป็นว่า
วัตถุประสงค์ที่เราเคยทำกันไว้มันเหลือเพียงแค่ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วเงินที่ไปลงในแต่ละส่วน
อย่างที่ได้อธิบายไปแล้วว่าวันนี้เงินกองทุนมหาศาล ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไปวิเคราะห์วิจัย ทำนรู้ใหม่
เท่าไร หลายพันล้านบาท วิเคราะห์วิจัยอะไรกันขนาดนั้น งบประมาณของกระทรวง
บางกระทรวงยังมีไม่ถึงเลย เพราะฉะนั้นมันไม่มีความจำเป็นจะต้องปรับแก้อย่างที่
กรมการได้ทำมา ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าเงินเหล่านี้เป็นเงินที่เราเก็บจาก
พี่น้องประชาชนนะครับ เก็บจากการส่งออกก็คือเซสส์ วันนี้ต่างประเทศเขาไม่ได้เก็บ
เท่าเรานะครับ เราเก็บ ๕ บาท ประเทศมาเลเซียยังอยู่ที่ ๑.๔๐ บาท ประเทศอินโดนีเซีย
ประเทศลาว เขาไม่เก็บสักบาทหนึ่ง แน่นอนครับเงินที่เก็บส่วนหนึ่งก็เอามาช่วยเหลือพี่น้อง
เกษตรกร แต่เก็บมาแล้วท่านเอามาปรับโครงสร้างแบบนี้ เงินที่ไปลงถึงพี่น้องเกษตรกรจริง ๆ
ผมบอกเลยว่าไม่ถึงครับ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่ท่านล็อกไว้ให้เป็นการศึกษาวิเคราะห์วิจัย
ใครได้ครับ สถาบันการศึกษาที่ล็อกกันไว้เอามาทำการศึกษา เสร็จแล้วปีหนึ่งออกมา
มีรายงานมาให้ ๑ เล่ม ใช้ได้บ้างไม่ได้บ้าง เงินตั้งเป็นหลายพันล้านบาทเอาไปทำอย่างนี้ครับ
ไม่ถูกครับ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพ เงินที่ท่านจะเอาไปทำในเรื่องอื่น ๆ ไม่ว่าจะ
เรื่องของกิจการยางพารา เกี่ยวเนื่องอุตสาหกรรมแปรรูปอะไรต่าง ๆ อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์
เหล่านี้ในที่สุด อย่างที่ได้อธิบายด้วยความเคารพว่าวันนี้เราก็ปรับแก้มาตรา ๔
เป็นแบบร่างเก่าแล้วนะครับ วันนี้เงินตัวนี้ที่เอาไปลงอีกร้อยละ ๑๐ ก็อีกหลายพันล้านบาท
ที่จะเอาไปลงให้กับผู้ประกอบการ ในที่สุดคนที่จะได้รับประโยชน์กลายเป็นเอกชนครับ
รายใหญ่แน่นอน มีกำลังอำนาจ มีพลังผลักดันมากกว่าเอกชนรายย่อยด้วย ในที่สุดมันก็จะ
ไปลงเจ้าใหญ่ ๆ นั่นละครับ ไปทำโครงการอย่างปลูกยางอย่างเมื่อก่อนที่มีปัญหา
เราไม่อยากจะให้เห็นเหตุการณ์มันซ้ำรอยเดิม เราต้องการให้เห็นเงินที่เราเก็บมาลงไป
เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนรายย่อยจริง ๆ ในการที่เขาจะปลูกทดแทน การที่เขาจะ
ปลูกใหม่ ผมว่าคงไว้ตามร่างเดิมอย่างน้อยยังได้ ๘๕ เปอร์เซ็นต์เป็นกรอบเพื่อที่จะเอาไว้
ใช้ประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แทนที่จะต้องเอามาลงไปบังคับหรือว่าต้องเอาไปทำ
ศึกษาวิจัยตั้งเป็นหลายพันล้านบาทนี้ไม่ถูกต้อง ผมก็กราบเรียนด้วยความเคารพครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านสถาพร

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สถาพร มณีรัตน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ต่อข้อห่วงใยในการบริหารจัดการกองทุน
 ตามมาตรา ๔๙ ซึ่งทางคณะกรรมการได้แก้ไข สิ่งที่ยากจะให้ ท่านประธานกรรมการ
 ช่วยตอบให้ชัดว่าการบริหารจัดการกองทุน ยกตัวอย่างเช่น ที่เขียนไว้ใน (๒) ว่า
 การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยางและแรงงานชาวสวนยาง รวมทั้ง
 กิจกรรมอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยาง ซึ่งตาม (๒)
 ก็อยากจะให้ชัดว่าถ้าเรามีเงินกองทุนเข้าไปบริหารจัดการอย่างนี้ ท่านมีแนวคิดที่จะให้
 สภาแห่งนี้รับรู้รับทราบเพื่อเพิ่มเติมเข้าไปนี้ท่านจะทำอย่างไร ซึ่งมันชัดก็คือการใช้จ่าย
 ส่งเสริม สนับสนุนการทำวิจัยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เราเป็นที่รับรู้ว่าการทำวิจัย การปลูก
 ทดแทนนี้มันชัด แต่การทำสวัสดิการชาวสวนยาง แรงงานชาวสวนยางต่อไปนี้ชาวสวนยาง
 จะต้องมีสวัสดิการอย่างไรบ้าง คิดกรอบหรือว่าจะเอาเงินไปให้เป็นครอบครัว หรือจะเอา
 เงินไปอย่างไร อยากจะให้ความชัดเจนเพื่อสอบถามประเด็นนี้ครับท่านประธานครับ
 ขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 เชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต
 ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในมาตรา ๔๙
 ท่านประธานครับ เดิมตามร่างที่ผ่านสภามีความประสงค์ไว้ ๒ ประการ จำนวนไม่เกิน
 ร้อยละ ๕๐ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร ร้อยละ ๑๕ เป็นการบริการ กยท. ก็เงินเยอะ
 อันนี้ไม่อภิปรายหรอกครับ เพราะว่าเขียนไว้แต่ร่างเดิม คงอภิปรายในวาระที่หนึ่งแล้ว
 และอันที่ ๒ ก็เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนครับเพื่อที่จะให้มีการช่วยเหลือการปลูกทดแทน
 ปลูกใหม่ -----

เป็นการส่งเสริมอาชีพคนทำสวนยางแล้วในจำนวนที่ชัดเจนมี ๒ ประเด็นเท่านั้น คราวนี้มีการไปปรับ แล้วก็ไปเพิ่ม ที่ต้องถามกันชัด ๆ ก็ตั้งแต่ไปเพิ่มในเรื่องของการวิจัยในชั้น การพิจารณาในมาตราต้น ๆ ซึ่งก็ได้ปรับออกแล้วนะครับ เห็นเจตนาชัดว่าต้องใช้เงิน ประมาณไม่เกินร้อยละ ๑๐ ตีว่าจะให้กัน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเงิน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ในการวิจัยเรื่องยาง เรื่องอะไร สามารถที่จะให้ตามช่องทางนี้ได้เลยซึ่งเงินจำนวนนี้เป็นหยาดเหงื่อแรงงานของชาวสวนยางที่เขาได้ขายยางได้ในราคาที่คุณคณะกรรมการกำหนดแล้วก็จ่ายออกมา มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจว่านำเงินจำนวนนี้มาเพิ่มขึ้นจาก ๑.๔๐ บาท เป็น ๕ บาท แพงที่สุดในเอเชียก็แปลว่าต่อจากนี้ไปเงิน ๓๐,๐๐๐ มันจะมีอีกเป็นแสน ๆ ล้านบาท ท่านประธานครับ ถ้า ๑๐ เปอร์เซ็นต์มันเพิ่มขึ้นเยอะนะครับ ถ้ามี ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทครับที่จะใช้เพื่อการวิจัย ผมก็เลยสงสัยว่าเดิมเจตนารมณ์เป็นแบบนี้ แล้ว (๒.๑) ที่เพิ่มขึ้นจำนวนเงินนอกจาก (๑.๑) และ (๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกยางทดแทนก็เขียนสอดเข้ามาเพื่อที่จะทำให้เห็นว่าภาระทั้งหมดทั้งหมด ท่านประธานครับต้องสำนึกว่าเงินทุกบาททุกสตางค์เกิดจากชาวสวนยาง เพราะฉะนั้นกิจการใดก็ตามที่จะมาทำในจำนวนนี้จะต้องไม่ไปทำให้เขาเสียสิทธิ เสียประโยชน์ที่เขาควรจะได้จริง ๆ จัง ๆ ปัญหาก็คือว่า ผมเข้าใจว่าเมื่อเขียนสอดใส่เข้ามาแบบนี้แล้วจำนวนพื้นที่ยางของชาวสวนยางที่จะต้องปลูกทดแทนและได้รับการเยียวยาที่จะเข้ามาทำพื้นที่ทดแทนเพื่อทำให้อาชีพของเขาสมบูรณ์ขึ้นมันจะลดลงแล้วเอาไปทำอย่างอื่นนะครับ ทำอย่างอื่นตามเจตนาของคุณคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยซึ่งผมก็วิเคราะห์ให้เห็นแล้วว่าต่อไปมันเป็นใครบ้างเสียงส่วนใหญ่อยู่ที่ใคร คนแต่งตั้งที่จะมาเป็นกรรมการการยางคือรัฐมนตรี ผมมองภาพไปข้างหน้าแล้ว เมื่อก่อนเรามีอาชีพทำนา ทำสวน เป็นของคนยากคนจนต่อไปไม่มีแล้วครับทั้งหมดพวกนี้จะมาบริหารทั้งหมดแล้วความที่บอกว่าเป็นเสาหลักในการทำอาชีพเกษตรชาวสวนยางก็จะลดลง ผมเป็นห่วงว่าที่เพิ่มขึ้นมันสมประโยชน์อะไรนักหนานะครับ ถ้าไม่มีความจำเป็นก็เอาแบบเก่าเขาก็พัฒนาได้อยู่แล้ว เหมือนอย่างในเรื่องวิจัยผมก็ปรับออกแล้วคราวนี้จะให้เท่าไรก็เป็นไปตามวิธีการบริหาร อย่าไปเขียนใส่ไว้ในนี้ให้ชัด เหมือนจะมองเห็นว่าจะใช้ใครจะใช้เอกชนส่วนไหนมาทำวิเคราะห์วิจัย ตั้ง nomine (Nominee) ขึ้นมาแล้วก็มาทำกันเสียหายนะครับ สมมุติมันมี ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ต่อไปเป็น ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธาน เสียหายไปหมด ผมไม่เชื่อว่า

๙๒

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๔๖/๒

องค์กรต่าง ๆ ที่จะตั้งขึ้นมามันจะไม่ได้ทำให้งบประมาณเราเสียไป ฉะนั้นควรเขียนไว้ให้ชัด ชาวสวนก็สวน ยางก็ยาง รายเล็กรายน้อยมันเห็นชัดอยู่แล้วขอให้มันเป็นเงินของเขาเพื่อเขา เพื่อการพัฒนาอาชีพเถอะครับ ผมไม่เห็นด้วยที่จะไปเพิ่มขึ้น ไปขีดออกแล้วเขียนเพิ่ม แปลเจตจำนงในการส่งเสริมสนับสนุนเป็นอย่างอื่น ควรที่จะกลับมาใช้อันเดิมครับ ท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ก่อนกรรมาธิการจะชี้แจงนะครับ สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะชมรมผู้เข้าร่วมอบรม
หลักสูตรของกรมการปกครองนะครับ -----

- ๔๗/๑

โครงการต่อยอดขยายผลการประกวดหมู่บ้านที่มีผลปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านดีระดับจังหวัด ประจำปี ๒๕๕๔ ของกรมการปกครอง จำนวน ๓๐๐ ท่านที่เข้าเยี่ยมชมสภาผู้แทนราษฎร ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยในวาระที่สอง เชิญท่านคณะกรรมการชี้แจงครับ เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะคณะกรรมการเสียงข้างมากนะครับ ต่อประเด็นที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านไพจิต ศรีวรขาน ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านนะครับ ท่านกรุณาเป็นห่วงว่าการปรับแก้ในมาตรา ๔๙ นั้นทำให้พี่น้องชาวสวนยางเสียประโยชน์ เพราะว่ามีเงินช่วยเหลือน้อยลง แต่ผมกราบเรียนว่าจริง ๆ คณะกรรมการของเราจะคิดเหมือนท่านเลยครับว่าจะปรับปรุงกฎหมายจะแก้ไขอย่างไร รักษาสิทธิประโยชน์ของพี่น้องชาวสวนยางให้มากที่สุด ท่านลองดูนะครับว่าเดิมที่ร่างเดิมเงินแบ่งเป็น ๒ ส่วน

ส่วนที่ ๑ คือใช้ในกิจการของ กยท. ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ส่วนที่ ๒ ที่เหลือประมาณร้อยละ ๘๕ นี้ใช้ปนกันหลายเรื่องครับ คือใช้ในเรื่องเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ทั้งในด้านวิชาการ งานวิจัย การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน การปลูกใหม่รวมทั้งแรงงานชาวสวนยางที่เราเพิ่มเติมขึ้นมา เพราะฉะนั้นร่างเดิมจะเขียนกว้างมาก เงินจะยืดหยุ่นกันมาก ทีนี้เราจึงเกรงไปว่าถ้าเขียนอย่างนี้นะครับในบางโอกาสจะจ่ายเงินก้อนนี้ไปดูแลผู้ประกอบกิจการยางมากเกินไปทำให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางนี้เสียโอกาส เพราะฉะนั้นก็ล๊อคใหม่ ล๊อคใหม่นี้ผมคิดว่าเป็นการเขียนที่รองรับความเป็นธรรมก็คือ (๑) ค่าใช้จ่ายในเรื่องการบริหารนี้เหมือนเดิมไม่แก้ไข

ในส่วนที่ ๒ เรื่องของงานวิเคราะห์ วิจัย พัฒนา ผมกราบเรียนว่าเดิมที่มันอยู่ปนกัน กฎหมายกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนี้ไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ ๕ แต่หลังจากที่เราได้รับฟังวันนี้จะเห็นว่างานวิจัยการยางของประเทศเรานี้ล้าหลังมาก ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านคือประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย เหตุผลที่สำคัญที่สุดครับเพราะว่า ๕ เปอร์เซ็นต์นั้นไม่เพียงพอต่องานวิจัยในการยาง ประเทศมาเลเซียเขาได้ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์

สำหรับงานวิจัย แต่ของเราไม่ได้มีน้อยมาก เพราะฉะนั้นเราก็เขียนกรอบว่าถ้างานวิจัยเราให้ความสำคัญ งานวิจัยมันส่งผลต่อพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรง คือวิจัยเรื่องพันธุ์เรื่องปุ๋ย เรื่องการบริหารจัดการเกี่ยวกับยาง ก็เพิ่มงานวิจัยว่าไม่เกินร้อยละ ๑๐

ในส่วนที่ ๓ ครบที่เหลือทั้งหมดเรื่องแรงงาน เรื่องช่วยเหลือผู้ประกอบการ เพราะกฎหมายใหม่นี้เราเก็บเงินจากผู้ประกอบการด้วยนะครับ เอาผู้ประกอบการมาอยู่ภายใต้กฎหมายเพราะฉะนั้นต้องดูแลเขาด้วย เราให้เงินก้อนนี้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ นอกนั้นส่งให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางทั้งสงเคราะห์ ทั้งในเรื่องของการปลูกใหม่ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่ากรณีที่คณะกรรมการได้ขยายรายละเอียดเป็น ๔ อนุมาตราเป็นการป้องกันไม่ให้พี่น้องเกษตรกรนี้เสียเปรียบ เป็นการได้เปรียบด้วยซ้ำไป ผมขอความกรุณาให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกดูแลอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมคิดว่าเป็นประโยชน์มากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่ติดใจนะครับท่านสมาชิก ท่านไพจิต เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดู (๑/๑) สมมุติเงิน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับท่านประธาน ต้องจ่ายเพื่อการศึกษาวิเคราะห์วิจัยพัฒนาเกี่ยวกับยางพารา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ คือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จะวิเคราะห์อะไรหนักหนา ผมไม่เห็นด้วยนะครับที่ไปเขียนเปิดช่องไว้แบบนี้ แล้วในเจตจำนงใน (๕/๑) ก็ขีดทิ้งแล้วไม่มีแล้วนะครับ ก็ให้มันเป็นเรื่องสมประโยชน์ที่ควรจะให้แต่อย่าไปเขียนไว้ขนาดนี้มันเป็นการเขียนในกฎหมายเพื่อย้ำให้เห็นว่าเจตนารมณ์กฎหมายต้องการใช้เงินอย่างนี้เป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท สมมุติเงินมัน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

เพราะมันเพิ่มขึ้นจาก ๑.๕๐ บาท เป็น ๕ บาท มันจะต้องเพิ่มขึ้นเยอะครบท่านประธาน จาก ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทที่มีปัจจุบัน ผมฟังตามท่านจุฬพันธ์บอกระยะครับ มันก็จะไปเยอะเลย ถ้าเป็น ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท เขียนไว้เลยแบบนี้ เจตจำนงอย่างอื่นผมเห็นแล้วไปศึกษา เรื่องยาง ไปศึกษาอะไรเวลาใครไปทำอะไรที่ไหนมันไม่สมประโยชน์ ผมว่าที่จำเป็นจริง ๆ คือชาวสวนที่เขาจะต้องปลูกยาง จะต้องใช้ทุน จะต้องใช้ทำอะไรทั้งหลาย ผมเกรงจะไปเอา ส่วนนั้นของเขามาใส่ส่วนนี้ไป ทำให้เขาขาดในส่วนที่ควรจะได้ เพราะทั้งหมดทั้งหมดของเงินนี้มันมาจากร่างกายแรงใจที่เขาทุ่มเทปลูกยางอยู่ ๗ ปี ๘ ปี กว่าจะได้ขายยาง และได้เงินนี้เข้ามา ขาย ๑ กิโลกรัม ราคาที่ดีก็ ๕ บาท จ่ายให้กองทุนนี้ก็จะมียะเยอะ เพราะฉะนั้นผมขอวงเล็บเดี่ยวเถอะครับ ถ้าจะกรุณาก็เอาออกเสีย แล้วก็อยู่ในประโยชน์ อย่างอื่นที่คณะกรรมการ กยท. ยังมีความเห็นได้อยู่ ส่วนที่จะปรับเปลี่ยน (๒) ซีดออกแล้ว เหลือเท่าไรถึงมาเขียนเป็น (๒/๑) ที่ท่านเขียนไว้แบบนี้ครับ ก็แปลว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ยังเห็นเป็นเกณฑ์อยู่ ก็จะไปจ่าย ซึ่งเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นที่ต้องไปเขียนถึงขนาดนั้นครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (ประธานคณะกรรมการ) : ประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะประธาน คณะกรรมการ ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติม ความจริงแล้วท่านกรรมการประกอบ ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ก็ได้ชี้แจงค่อนข้างชัดเจนแล้ว แต่ว่าผมอยากจะพูดในแง่ของงานวิจัย ยุทธศาสตร์การพัฒนายางพาราของประเทศไทยกำหนดเอาไว้ที่จะพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ปลายน้ำนี้ก็คือน่าจะพัฒนาการแปรรูปหรือว่าพัฒนาอุตสาหกรรม ยางพาราไทยเป็นอย่างไร อย่างที่ผมได้เรียนไปเบื้องต้นแล้วว่าอย่างที่เราส่งออกไป ต่างประเทศ ๘๘ เปอร์เซ็นต์ ส่งออกในรูปของยางดิบ ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายครับ ถ้าเราแปรรูป ให้เป็นผลิตภัณฑ์ยาง ไม่ว่าจะเป็นยางล้อรถยนต์ ยางอนามัย เครื่องมือแพทย์ เฟอร์นิเจอร์ ต่าง ๆ แล้วค่อยส่งออก มันจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับวัตถุดิบ ซึ่งยางพาราเป็นวัตถุดิบ ที่มีในประเทศเรานี้มากมายมหาศาล ฉะนั้นการวิจัยที่ผ่านมามีวิจัยว่ายางพารา จะปลูกพันธุ์อะไร จะดูแลรักษาอย่างไร แต่การวิจัยจากวันนี้เป็นต้นไปที่เป็นยุทธศาสตร์ พัฒนายางพารา นี้ เราจะไม่วิจัยแค่พันธุ์อะไร จะปลูกรักษาอย่างไร จะใส่ปุ๋ยอะไร ดินอย่างไร ไม่เพียงเท่านั้นครับ แต่เราจะมาวิจัยว่าจะมีการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ พัฒนาเพิ่มมูลค่า

ของยางที่เป็นวัตถุดิบในประเทศไทยได้อย่างไร นี่คือหัวใจครับ การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม การพัฒนาทางด้านแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ก็เป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางครับท่าน เพราะถ้าหากว่าเราแปรรูปภายในประเทศเราได้เอง มันก็เพิ่มมูลค่าขึ้น ชาวสวนยางก็ได้ขายยางในราคาที่สูงขึ้น แต่ถ้าหากการแปรรูปภายในประเทศเราเป็นอยู่อย่างในปัจจุบันนี้ ถ้าต่างประเทศเขากดราคาเมื่อไร อย่างคราวที่แล้วตอนที่เกิดสู้รบกันในประเทศลิเบีย ตอนที่เกิดสึนามิที่ประเทศญี่ปุ่น โรงงานใหญ่ในประเทศจีนหยุดชะงัก โรงงานผลิตชิ้นส่วนยางรถยนต์ของประเทศญี่ปุ่นปิดไป ๓ โรงงานใหญ่ มันก็มีผลกระทบมาถึงราคายางที่พุ่งสูงอยู่กิโลกรัมละ ๑๘๐ บาท วูบลงมาเป็นกิโลกรัมละ ๙๐ บาทเลยครับ ครึ่งต่อครึ่งเลย ฉะนั้นวันนี้ถ้าเรามีอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราภายในประเทศเราที่มีมาตรฐานจากผู้ประกอบการของเรา หรือผู้ประกอบการจากต่างประเทศก็ตาม เราจะสร้างเสถียรภาพเรื่องราคารายางพาราได้อย่างดียิ่งเลย และนอกจากนั้นเงินส่วนกองทุนนี้ยืนยันว่ามันไม่ใช่ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดครับ ปีหนึ่งเราส่งออกยางประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ตัน ถ้ายางพาราอยู่ในกิโลกรัมละ ๑๐๐ บาทขึ้นไป เราเก็บกิโลกรัมละ ๕ บาท ปีหนึ่งประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ๒ ปีถึงจะเป็น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ฉะนั้น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ เราจัดสัดส่วนให้ ความสำคัญของการส่งเสริมการปลูกทดแทนยางเก่าเป็นภารกิจหลัก แต่ว่าส่งเสริมปลูกใหม่ตามความจำเป็นของความต้องการของตลาดยางพาราภายในประเทศและต่างประเทศ ส่วนการศึกษาวิจัยเราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนา -----

ผมยกตัวอย่าง ผมกับคณะไปดูงานที่ประเทศจีน เมืองชิงเต่า มหาวิทยาลัยชิงเต่า เป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่องยางพาราโดยเฉพาะ ปีหนึ่งเขาผลิตบัณฑิตจบทางด้านยางพาราโดยเฉพาะนะครับ ปีหนึ่งประมาณ ๓,๐๐๐ คน ฉะนั้น อย่างเช่น ประเทศมาเลเซียที่เขาพัฒนาการแปรรูปยางพาราไปไกลก็เพราะเขามีงานวิจัยที่ทันสมัย งานวิจัยที่มีงบประมาณอย่างเพียงพอ ฉะนั้นการศึกษาวิจัยเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น ร้างเดิมก็ยังมี ฉะนั้นจึงอยากจะเรียนท่านที่เคารพครับว่ากรมการได้พิจารณาเรื่องนี้ อย่างรอบคอบแล้ว ถ้าเขียนไว้แบบเดิมะครับ เขียนไว้แค่ มาตรา ๔๙ (๑) จำนวนไม่เกิน ร้อยละ ๑๕ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท. แล้วมา (๒) เลยครับ จำนวน นอกจาก (๑) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุน หลายอย่างเลยครับ เราก็ไม่รู้ว่าเขาจะ เอาไปทำอะไรบ้าง ท่านประกอบชี้แจงแล้วครับ ตัวนี้ชัดเจนแล้ว แต่เราเขียนเอาไว้ เรื่องงานวิจัยเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศครับ ไม่เฉพาะการพัฒนาทางพาราเท่านั้น ยิ่งประเทศไทยเราผลิตยางพาราได้เป็นอันดับหนึ่งของโลก งานวิจัยเรื่องยางพาราจะต้อง เป็นที่หนึ่งครับ เป็นหัวใจของการพัฒนา ฉะนั้นอย่าไปเสียดายเลยครับที่เราจะให้เงินสำหรับ การวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการยางพาราทั้งกระบวนการทั้งระบบ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ผมอยากจะเรียนท่านสมาชิกครับว่ากรมการได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ แล้วว่าควรจัดสัดส่วนออกมาให้ชัดเจนอย่างนี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านจุลพันธ์

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่จากพรรคเพื่อไทย ต้องกราบ ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการที่ได้ชี้แจงนะครับ ทุกท่านเข้าใจ ดีครับ ผมเอง รวมถึงเพื่อนสมาชิกที่นั่งในสภานี้ว่าเรื่องของกรวิจัยเป็นเรื่องของอนาคต มีความสำคัญ ไม่ได้ติดใจในประเด็นนั้น แต่เราติดใจเรื่องของตัวเงิน ที่ผมอภิปรายใน วาระที่หนึ่งที่ได้เล่าให้ฟังนี้อยากจะให้ไปตัด (๑) ให้มันน้อยลงเสียด้วยซ้ำ เพราะเราบอกว่า วันนี้ที่บอก ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทคือเงินมันกองอยู่ ยังไม่ได้ใช้ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วท่าน นั้นแหละชี้แจงบอกว่าปีหนึ่งจะมีไหลเข้ามา ณ ปัจจุบันประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ถ้าเอาแค่ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทที่ท่านตั้งเป็นโจทย์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เอาไปทำวิจัยก็ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ๑,๕๐๐ ล้านบาทที่ท่านคิดว่ามันเป็นเงินจำนวนมหาศาลขนาดไหน

ถ้าเงินจำนวนนี้จะสามารถไปใช้ประโยชน์ทางอื่น เช่น เอาไปให้พี่น้องเกษตรกรไปปลูกเพิ่ม ปลูกแทนหรืออะไรก็ตามเพื่อสร้างความเข้มแข็งกับตลาดการยางของประเทศไทย มันจะช่วย เกษตรกรได้ก็ราย เงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาทท่านคิดหรือไม่ ท่านต้องเอาตัวเงินเป็นโจทย์ก่อนว่า เงินมันมีจำนวนเท่าไร ไม่ใช่เขียนว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเขียน ๑๐ เปอร์เซ็นต์คร่าว ๆ มา อย่างนี้ กลม ๆ ในอนาคตท่านก็ทราบดีว่าเงินของกองทุนนี้มันจะเพิ่มเป็นเท่าตัว ท่านบอก ปีหนึ่ง ๑,๕๐๐ ล้านบาท ก็ ๑,๕๐๐ ล้านบาท กลายเป็นปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เงิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่ามันมหาศาล เหลือเกินถ้าเทียบกับเงินที่พี่น้องเกษตรกร นึกสภาพบ้านของพวกเราที่เป็น ส.ส. ต่างจังหวัด เงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาทจะทำประโยชน์ได้มากมายมหาศาลเพียงไร มันเป็นการลือกวงเงินไว้ให้ เขาเยอะเกินกว่าความจำเป็นหรือไม่ แล้วการที่เราเขียนอย่างนี้มันกลายเป็นว่าพอผมไปอ่าน ถ้าผมเป็นกรรมการ กยท. ในอนาคต มานั่งอ่าน พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่กำลังจะออกจากสภา ผมอ่านดู ผมบอกเขากันให้เราตั้งเยอะ แสดงว่าเขาต้องการให้เราถล่มกับการวิจัยเลย มันมี วงเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ลดให้หน่อยหนึ่ง ผมลงไป ๒,๕๐๐ ล้านบาทเลย ถล่มไปกับการวิจัย แน่นอนครับ เอาเงินลงไปมันก็เกิดเม็ดผลที่เป็นประโยชน์อยู่แล้ว แต่มันมากเกินไปหรือไม่ ถ้ามานั่งคิดดู การวิจัยยางจริง ๆ ๑๐๐ ล้านบาทก็เหลือเฟือแล้วครับ ๑๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาทนี้มหาศาลเลยครับสำหรับการวิจัยในเรื่องของยางใด ๆ สักอย่างหนึ่ง มันมหาศาลแล้ว ต่อปีนะครับที่เราพูดถึงนี้ ถ้าเราจะปล่อยไว้แบบเก่า คือ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วไม่ได้เขียนลือกวงเงินให้เขา ถ้าลือกไว้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์นี่คนมาอ่านเขาก็บอกว่าตู่ประสงค์ แสดงว่าเงินตัวนี้อาจจะให้มาทำอย่างนี้เลย มันจะมี ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านบาท ๔,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาทก็ลงไป มันกลายเป็นเงินที่สูญเปล่าไป ถ้าเรายื่นร่างเก่าที่ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ หรือเอาแบบที่ท่านไพจิตเสนอ กราบเรียนด้วยความเคารพ คือไม่เขียนไว้ ตรงจุดนี้การวิจัยก็จะไปรวมอยู่กับ (๒) ซึ่ง (๒) ท่านก็กันไว้ตั้ง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เอาไปทำหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งผมดูแล้วด้วยจำนวนเงินก้อนนี้มันเพียงพอทุกอย่างละครับ ถ้าเราเอากันไว้ตรงนั้นปึบ -----

การวิจัยพอถึงเวลาเขาก็บอกถ้อยคำอย่างนั้นก็เอาแต่เพียงที่เหมาะสมเท่านั้น มันจะ ๕๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาทก็ว่ากันไปก็ตามความเหมาะสม แต่ไม่ใช่ว่าเห็นเงินแล้วตาลุกวาวว่ามี ๓,๐๐๐ คราวนี้ไปจ้างสถาบันการศึกษาทั่วประเทศมาวิจัยเรื่องอย่างกันทั่วไปหมดนี้มันก็จะเป็นการสูญเงินที่สิ้นเปล่านะครับ ผมก็กราบเรียนฝากท่านคณะกรรมการธิการและก็ยังอยากจะยืนยันว่าอยากจะให้ปรับแก้อย่างน้อย (๑/๑) ครับ ท่านช่วยพิจารณาแล้วกันครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสถาพรครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมสถาพร มณีรัตน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน สิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตกับเพื่อนสมาชิก ที่จริงไม่อยากจะบอกรวณเวลาสภาแห่งนี้หรอกครับ แต่มันมีประสบการณ์ตรงจากกองทุนประกันสังคมที่เขียนลักษณะอย่างนี้ครับ ล้ออย่างนี้ละครับ เอาเงินบริหารจัดการของกองทุนประกันสังคมกันจากงบ ๑๐ เปอร์เซนต์ เขียนวัตถุประสงค์อย่างนี้ แต่ปรากฏว่าวิจัยก็ไม่ค่อยให้เท่าไร คุณภาพผู้ใช้แรงงานก็ไม่เหมือนเดิม ขอก็ไม่ได้ กลายเป็นว่าเอาไปสร้างตึก เอาไปซื้อคอมพิวเตอร์ เอาไปทำอย่างอื่นหมดเลยครับ แต่วัตถุประสงค์พระราชบัญญัติกองทุนประกันสังคมเขียนไว้อย่างนี้เหมือนกัน วิเคราะห์ วิจัย ทำแรงงาน ทำสวยหรูครับ แต่พอเอาไปทำจริง ๆ ปรากฏว่าคณะกรรมการนี้เอาไปสร้างตึก เอาไปซื้อคอมพิวเตอร์เป็นหมื่น ๆ ล้าน เอาไปให้กรรมการดูงานวันละ ๓ เวลาครับ เงินจำนวนนี้ มันอย่างนั้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นด้วยความหวังใยครับว่าวัตถุประสงค์ในการเขียนกฎหมายนี้มันดี แต่เราไม่ได้ล็อกตัวเลขไว้ เขียนลอย ๆ ไว้แบบนี้ กองทุนประกันสังคมนี้ท่านไปตรวจสอบเถอะครับ ให้รัฐมนตรี ให้คณะกรรมการกองทุนไปดูงานไปประเทศสวีเดนแลนด์ปีละ ๓ รอบ ไม่รู้ไปดูอะไรซ้ำซาก วนเวียนซ้ำซากอยู่นั้นแหละ ไม่ดูงานก็ไปสร้างตึก ไม่สร้างตึกก็ทำคอมพิวเตอร์ แทนที่จะเอามาวิจัย แทนที่จะมากำหนดกฎเกณฑ์อย่างนี้ละครับ มันไม่มีเพราะท่านนี้ถ้าอ่านไม่ผิดนี้ท่านเหมือนกับล้อมาจากกองทุนประกันสังคม เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ต้องฝากไว้ว่าเราจะทำอย่างไร งานวิจัยล็อกได้ไหมว่าเอาละปีนี้มวลหมู่มหาประชาชนที่ต้องการทำวิจัยอย่างพาราให้เป็นทองคำขาวจะมีเงินเท่าไร เขียนให้ชัด ไม่ใช่ว่าอยู่ในอำนาจบอร์ด บอร์ดก็เอาไปดูงาน ๑๐ เปอร์เซนต์ เอาไปสร้างตึก อีกหน่อยคอยดูเถอะเงินจำนวนนี้จะต้องเอาไปสร้างที่ทำการ สกย. ที่ทำการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จะมีภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้่างทุกอย่าง คอยดูก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้

ให้บันทึกไว้ในสภาเลย ถ้ากฎหมายนี้เสร็จมีเงินกองทุน โดยเฉพาะกองทุนนี้เป็นเงินนอกงบประมาณตรวจสอบไม่ได้ ถึงเวลามานี้เราจะตรวจสอบกองทุน สภานี้ตรวจสอบยากครับ ท่านเคยตรวจสอบกองทุนประกันสังคมไหมครับ รายงานเหมือนกัน รายงานประกอบกลางสภาเหมือนกัน แต่เป็นภาพรวมครับ เพราะฉะนั้นนำเรียนด้วยความเคารพว่าการกำหนดหัวข้อเป็นสิ่งที่ดี แต่เราจะทำอย่างไรที่มีแผนรองรับ แผนงาน แผนเงิน แผนคน ให้มันชัดเจน แทนที่เราจะเปิดกว้าง แล้วถ้าเป็นรัฐมนตรีศุภชัยไม่มีปัญหาหรือครับ ผมเชื่อว่าท่านบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีปัญหา แต่ถ้าเป็นรัฐมนตรีคนอื่นผมไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นก็นำเรียนตรงนี้ละครับ วันนี้ท่านอยู่อย่างนี้ผมเชื่อท่านศุภชัย โปธิ์สุ เพราะว่าท่านมีส่วนคลุกคลีอยู่กับอันนี้ท่านเห็นประโยชน์ ผมเชื่อ แต่คนอื่นผมไม่เชื่อแล้วจะอย่างไร ถ้าไม่มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน งานวิจัยไม่ชัดเจน งานสงเคราะห์ไม่ชัดเจน งานจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้ใช้แรงงานของสวนยางไม่ชัดเจน สวัสดิการสังคมกับผู้ปลูกยางไม่ชัดเจน พันธุ์ยางไม่ชัดเจน ตัดต่อไม่ชัดเจน โรงงานยางไม่ชัดเจนเราจะทำอย่างไร อันนี้ฝากนะครับ เพราะว่าห่วงใยการใช้เงินกองทุนซึ่งอย่าให้ซ้ำรอยกับกองทุนประกันสังคมที่กึ่งงบบริหารจัดการ ๑๐ เปอร์เซนต์เอามาปู้ปู้ยำครับ กราบขอบคุณครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ยมอีครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานครับ วันที่คณะกรรมการได้แก้ไขการอุตสาหกรรมไม้ยาง ตัดทิ้งไปจากมาตรา ๔๙ (๒) นี่นะครับ -----

ผมไม่เข้าใจว่าทำไมคณะกรรมการมาถึงได้ตัด การอุตสาหกรรมไม้ยาง ออกไป วันนี้ไม้ยาง หรือต้นยางปลูกเป็นจำนวนมาก ถึงเวลาที่ต้องตัดไม้ยางทิ้งนะครับ ถ้าไม่มีอุตสาหกรรม ไม้ยางขึ้นมารองรับเลย ผมว่าเราสูญเปล่า บังเอิญเพื่อนผมนี้ ส.ส. ประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ เป็นคนจังหวัดยะลา ท่านเคยมีโรงงานผลิตเตี้ยงไม้ยาง เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางส่งออก ไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ตอนหลังนี้บังเอิญมีภาวะความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ทำให้ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางได้รับผลกระทบ แต่วันนี้ไม่ว่ากันละครับ เพราะว่าในพื้นที่ ภาคเหนือ อย่าง ส.ส. พะเยาของผมก็มีการปลูกยางเป็นจำนวนมาก ภาคอีสานที่ประธาน คณะกรรมการเป็นคนอีสานก็ปลูกต้นยางเป็นจำนวนมาก อีกหน่อยผมเชื่อว่าไม้ยาง ที่ถูกตัดน่าจะทำประโยชน์ ทำรายได้เข้ากับประเทศได้ อุตสาหกรรมไม้ยางจะทำรายได้ ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก เราสามารถแข่งขันกับประเทศใหญ่ ๆ ได้ ไม่ว่าจะ เป็น ประเทศจีน แต่ว่าท่านกรรมการไปตัด คำว่า อุตสาหกรรมไม้ยาง ออกทิ้งไป ผมไม่เห็นด้วย นะครับ อยากจะให้กรรมการชี้แจงให้ชัดเจน เพราะว่าโอกาสที่เราจะทำเงินเข้าประเทศ มันมีสูงมาก และเพื่อนผมนะครับ สมัยที่ไปประเทศมาเลเซียด้วยกันก็ไปดูไม้ยางที่ถูกตัด ในประเทศเพื่อนบ้านของเรามากองทิ้งไว้ มีอุตสาหกรรมบางอุตสาหกรรมก็ไปซื้อ มาเข้ามา มาผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์ มีคุณภาพดี แล้วยุโรปต้องการเป็นจำนวนมาก แม้กระทั่ง ญี่ปุ่นก็ต้องการ และอย่างวันนี้ประเทศญี่ปุ่นเจอสึนามิ เขาก็ต้องการเฟอร์นิเจอร์จำนวนมากด้วย รัฐบาลนี้ต้องหัดคิดครับ วันนี้ต้องเร่งเลย ไม้ยางตรงไหนที่ตัดได้ต้องมาทำการสร้างหรือว่า ประกอบให้มาเป็นเฟอร์นิเจอร์ไปขายญี่ปุ่น เพราะบ้านเมืองเขาถูกทำลายเขาต้องซื้อไม้ เป็นจำนวนมาก ก็อยากจะฝากไว้ ต้องใช้สมองครับเวลาทำงาน กรรมการเดี่ยวชี้แจงผมด้วย ทำไมไปตัดทิ้ง แล้วก็เมื่อก่อนนี้นะครับท่านประธาน ภาคเหนือ ภาคอีสาน ตอนผมเป็นเด็ก ๆ เวลาเรียนหนังสือเขาบอกว่าภาคเหนือต้องปลูกไม้สัก ภาคใต้ไม้ยาง ดีบุก ตะกั่ว ผมว่า ผมถูกหลอกให้เรียนผิด ๆ มาโดยตลอดนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เอาเฉพาะประเด็นที่กรรมการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ เดี่ยวมันจะกลายเป็นวาระแรก
เลยครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : เรื่องไม้ยางนี้ท่านประธาน
ผมกำลังจะยกเปรียบเปรยให้ฟัง อย่าให้โดนเขาหลอกอีกต่อไปครับ ทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ยาง
โดยมี คำว่า อุตสาหกรรมไม้ยาง ไว้ในนี้ด้วย ขอขอบคุณท่านประธาน

๑๐๒

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๕๑/๒

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญกรรมการชี้แจง

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการนะครับ ท่านประธานครับ ก็ขออนุญาตตอบคำถามแรกนะครับ เรื่องที่คณะกรรมาธิการได้ตัด การอุตสาหกรรมไม้ยาง ออกเนื่องจากถ้าท่านสมาชิกไปดูที่มาตรา ๔ นะครับ มีการตัดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องไม้ยางออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นมาตราต่อเนื่องเลยจึงต้องตัดนะครับ

ส่วนที่ ๒ ที่อยากจะชี้แจงก็คือเรื่องการใช้เงินของกองทุนครับ เดิมกองทุนพัฒนายางเรามาจัดสรรเอาเป็น ๓ ส่วนด้วยกัน ก็คือเรื่องการวิจัยร้อยละ ๕ เรื่องการบริหารราชการของ สกย. ร้อยละ ๑๐ และส่วนที่เหลือก็คือร้อยละ ๘๕ ไว้สำหรับการปลูกแทนอย่างเดียว วันนี้กฎหมายการยางแห่งประเทศไทยนำเข้าสู่สภาหลังจากที่มีการร่างตั้งแต่วาระที่หนึ่ง ตามมาตรา ๔๙ นะครับ เขาก็แบ่งเงินออกเป็น ๒ หมวด หมวดแรกก็คือร้อยละ ๑๕ เป็นค่าใช้จ่ายการบริหารกิจการของ กยท. -----

- ๕๒/๑

แล้วก็มี (๒) เลยกี่คือส่วนที่เหลือ ก็คือร้อยละ ๘๕ มันก็ประกอบไปด้วยหลายอย่าง อย่างที่ท่านกรรมาธิการประกอบได้พูดถึงแล้ว แต่ในส่วนของคณะกรรมการเราเป็นห่วงว่า พอมันอยู่มากอย่างนี้ไม่รู้ว่าคุณะกรรมการจะเอาเงินดังกล่าวไปใช้ตรงจุดไหนเน้นหนักมากที่สุด แต่คณะกรรมการของเรามองว่าเรื่องของเกษตรกรต้องเป็นเรื่องสำคัญคือ เรื่องการปลูกแทน พอเราคิดว่าเรื่องการปลูกแทนเป็นเรื่องสำคัญเราก็เลยยกออกมาเป็นอีกวงเล็บหนึ่ง ก็คือเป็น (๒/๑) ก็คือเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและปลูกใหม่ ตรงนี้ได้เกษตรกรถ้วน ๆ เลยครับ ถ้านับตอนนี้ก็คือร้อยละ ๖๕ ในขณะที่เดียวกันเราก็มองว่าทำไมประเทศของเราถึงขายได้เฉพาะยางพารา ยางดิบ เป็นวัตถุดิบไปขายให้กับต่างประเทศแค่นั้น เหมือนที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง เราน่าจะใส่ปัญญาเข้าไปบ้าง สิ่งสำคัญของการสร้างปัญญาก็คือการวิจัย เดิมไปอยู่เฉพาะสถาบันวิจัยยาง ก็วิจัยเฉพาะต้นยางพาราว่าให้น้ำอย่างมากแค่ไหน ทำอย่างไรจึงจะได้ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อปี ซึ่งขณะนี้เราได้ ๒๕๐ กิโลกรัมต่อปี ซึ่งเดิมอาจจะได้แค่ ๑๐๐ กิโลกรัมต่อปี แต่ในวันนี้มันก็พัฒนา แต่ในขณะเดียวกันเรื่องอื่นไม่รู้เลย เราพัฒนาแต่ต้นยาง เราก็ขายแต่น้ำยาง ออกไปสู่ต่างประเทศ วันนี้เราต้องการใส่ปัญญาเข้าไป ก็เลยยกออกมาเป็นการเฉพาะว่าไม่เกินร้อยละ ๑๐ นี้ไปทำเรื่องการวิจัยและการพัฒนายาง ท่านเห็นไปไหมครับ ขณะนี้ถนนลาดยางหลังจากมีการวิจัยของมหาวิทยาลัยก็คือถ้าเกิดใส่ยางชั้นลงไปร้อยละ ๕ จะทำให้สภาพถนนมีคุณภาพมาก ลดการสูญเสียของยางล้อรถยนต์ ซึ่งอันนี้เป็นองค์ความรู้ที่มันเกิดจากการพัฒนายาง คณะกรรมาธิการก็เลยแบ่งออกมาเป็นหมวดหมู่ ๑. ก็คือการบริหารของ กยท. ๒. ก็คือการวิจัยและการพัฒนาการยาง และที่ (๒) จะสังเกตว่า คณะกรรมาธิการเป็นห่วงมาก ก็คือเป็นห่วงเรื่องแรงงานของชาวสวนยาง ไม่มีใครมองเห็นหรอกครับ ทุกคนก็ไปมองที่เจ้าของสวนยาง ทุกคนก็ไปมองที่เจ้าของกิจการการแปรรูปยางพารา แต่หลายคนลืมถึงคนสำคัญคนหนึ่งก็คือลูกจ้างกรีดยางครับ ก็คือพูดง่าย ๆ คือแรงงานของชาวสวนยาง คณะกรรมาธิการก็เลยมองว่าต่อไปนี้ควรจะมีสวัสดิการดูแลในเรื่องของการรักษาพยาบาล ดูแลในเรื่องความเป็นอยู่ของพี่น้องชาวแรงงานให้ดีขึ้น แล้วก็ส่วนที่ ๓ ก็คือเงินส่วนที่เหลือเอามาไว้เกษตรกรเต็ม ๆ เลยครับ ร้อยละ ๖๕ โดยประมาณไว้สำหรับการปลูกแทนแล้วก็การปลูกใหม่ นี่คืออัตราของการใช้เงินในการจัดสรรของกองทุนครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประธานคณะกรรมการเพิ่มเติมครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมขอ
อนุญาตใช้เวลาสักนิตในการชี้แจง บางทีผมชี้แจงตรงนี้แล้วท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอาจจะ
ไม่ขี้ใจก็ได้ นะครับ ผมอยากจะเรียนประเด็นแรกนิตหนึ่ง เพราะท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ท่าน
กรุณาให้เกียรติว่ารัฐบาลต้องคิดในเรื่องนี้ รัฐบาลคิดครับ รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์เสนอ ร่างเดิมก็คือเราเอาคำว่า ไม้ยาง อยู่ในคำนิยามเลย เพราะเราต้องการพัฒนา
ยางทั้งระบบ แต่ว่าบังเอิญในช่วงการพิจารณาตั้งแต่เริ่มต้นเลย ตั้งแต่ประชุมประชาพิจารณ์
ผู้ประกอบการทั่วประเทศมานี้คัดค้านครับ ไม่เห็นด้วยในการที่จะเอาไม้ยางมาบรรจุใน
พ.ร.บ. ฉบับนี้ เขาบอกว่ามันจะมีปัญหาเรื่องการเสียภาษี การเก็บเงินเชสส์ การจ่ายเงินเชสส์
อะไรต่าง ๆ เพราะว่าไม้ยางเพิ่งล้มลุกคลุกคลานมา เพิ่งพัฒนา เพิ่งปรับปรุงด้วยตัวเองได้
ในความรู้สึกของผม ผมรู้สึกไม่ต่างจากท่านดอกเตอร์ครับว่าอยากจะเอามาอยู่ใน พ.ร.บ.
ฉบับเดียวกัน เราจะได้พัฒนาทั้งกระบวนการ เพราะไม้ยางพัฒนาให้ดีขึ้นได้มันก็ส่งผลให้
เกษตรกรมีรายได้ ผมก็เข้าใจครับ ก็มีสมองพอคิดได้อยู่ตรงนี้ -----

แต่ว่าปัญหาว่าผู้ประกอบการ สมาคมอุตสาหกรรมไม่อย่างพาราเขาทำหนังสือคัดค้านมาแล้วมาขอคัดค้านในที่ประชุมทุกนัดเลยครับ เขาไม่เห็นด้วยครับ ประชุมประชาพิจารณ์ส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วย ฉะนั้นเมื่อส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย คณะกรรมการส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วย ผมนี่ลากเรื่องนี้ตั้งแต่วันแรกที่พิจารณามาตรา ๔ คำนิยาม จนกระทั่งถึงวันสุดท้ายจึงได้ตัดสินใจครับ ที่ซ้ำเพราะประเด็นนี้แหละครับก็เลยทำให้การพิจารณาในชั้นคณะกรรมการช้าลง ขอเรียนท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ครับ ท่านคิดกับผมไม่ต่างกัน แต่เมื่อเสียงส่วนใหญ่เขามันไม่ควรเอามาเกี่ยวข้องกัน เป็นคนละส่วน มันขอให้ทางกระทรวงอุตสาหกรรมเขาดูแลไป ผมก็ยอมรับในเหตุผลนะครับท่าน นี่เรียนเบื้องต้น

อีกเรื่องหนึ่งครับในการกำหนดการจ่ายเงินเซสส์ขอเรียนว่าถึงแม้จะมีบทบัญญัติในมาตรา ๙ ไว้ว่า กำหนดตามมาตรการหรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น แต่ยืนยันว่าคณะกรรมการ กยท. จะใช้จ่ายกำหนดขึ้นโดยผลการไม่ได้ว่าจะใช้เงินเซสส์จำนวนเท่าไรทำอะไรอย่างไรต้องขอความเห็นชอบจากทางคณะรัฐมนตรีด้วยครับท่านครับ นี่คือประเด็นหนึ่งว่ามันไม่ได้เฉพาะคณะกรรมการ กนย. กำหนดว่าจะใช้อะไรแล้วก็ใช้ไปเลย แต่ว่าตามลิมิต (Limit) ตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ แต่ว่าในอัตราส่วนที่กำหนดไว้จะใช้อะไรต้องเสนอขอความเห็นชอบของ ครม. เห็นชอบในระเบียบในหลักการนั้นด้วย ทีนี้เพื่อไม่ให้ท่านวิตกมากกว่ากลัวว่าเงินส่วนนี้เก็บมาจากเกษตรกรน้ำพักน้ำแรงของเกษตรกร ท่านไพจิต ศรีวรขาน ขอภัยที่เอียนามท่าน ท่านเป็นห่วงเป็นใยพี่น้องเกษตรกร ผมก็เป็นห่วงเป็นใยเหมือนกันครับ ยืนยันอย่างนี้ครับว่า ผมยกตัวอย่างนะครับ ปริมาณยางที่ส่งออก ผมขอภัยเมื่อที่ผมพูดเร็วไป ประเทศไทยส่งยางได้ปีละประมาณ ผลิตยางได้ปีละประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตันไม่ใช่ ๓๐๐,๐๐๐ ผมขอภัยผมพูดตัวเลขผิด ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตัน ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตันถ้าราคายางกิโลกรัมละ ๑๐๐ บาทขึ้นเราจะเก็บกิโลกรัมละ ๕ บาทครับ แต่ถ้ามันต่ำกว่า ๑๐๐ บาทมันก็จะลดลงมาเรื่อย ๆ อันนี้เล่าให้ท่านฟัง ทีนี้พอถ้า ๑๐๐ บาทขึ้นมันกิโลกรัมละ ๕ บาทมันจะได้เงินทั้งหมดเงินเซสส์นี้ครับปีละประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทถ้าจัดสรรตามอัตราส่วนที่เราเขียนไว้ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้มาตรา ๔๙ นี้ นะครับ บริหารงบบริหารจัดการของ กยท. ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็จะมีเงินประมาณ ๒,๒๕๐ ล้านบาท ตรงนี้อยากจะเรียนท่านผู้ทรงเกียรติว่า มันไม่ใช่ สกย. บริหารแค่หน่วยงานเดียว วันนี้ กยท. รวม ๓ หน่วยงานเข้ามามี ทั้งสถาบันวิจัยยาง ทั้งองค์การสวนยาง ทั้งกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ๓ หน่วยงานมาเป็น กยท. ครับ ถ้าเราคิดในภาพเดิมที่เป็นการใช้จ่าย

งบประมาณบริหารแค่ สกย. อย่างเดียวโอเคอาจจะมองว่าค่อนข้างสูง แต่เรา ๓ หน่วยงานที่เข้ามาอยู่ในส่วนนี้ ที่นี้วิจัย ๑๐ เพอร์เซ็นต์ก็ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ส่งเสริม ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ส่งเสริมก็คือส่งเสริมในการบริหารจัดการ ๑๐ เพอร์เซ็นต์คือ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ปลุกแทน ปลุกใหม่ ๖๕ เพอร์เซ็นต์ ๖๕ เพอร์เซ็นต์เป็นเงิน ๙,๗๕๐ ล้านบาท ๙,๗๕๐ ล้านบาทนี้ท่านผู้ทรงเกียรติครับ ปกติ สกย. ส่งเสริมการปลุกแทนนี่นะครับ คือตัดโค่นยางเก่าทิ้งแล้วปลุกแทนปีหนึ่งไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ ไร่เมื่อปีหนึ่งไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ อัตราการส่งเสริมปลุกใหม่ในปัจจุบันนี้ปลุกทดแทนในปัจจุบันนี้ไร่ละ ๑๑,๐๐๐ บาท ก็เป็นเงินทั้งหมด ๓,๓๐๐ ล้านบาท ที่นี้เอาละ ๑๑,๐๐๐ บาท ส.ส. ทางภาคใต้ก็บอกว่าไม่พอ ถ้าจะปรับเพิ่มขึ้นจาก ๑๑,๐๐๐ บาทต่อไร่เอาไปเลยครับ ๑๗,๐๐๐ บาทเลยกระโดดขึ้นไปเลยเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางที่ว่าปลุกทดแทนนี่นะครับ ไร่ละ ๑๗,๐๐๐ บาท ก็จะใช้เงินประมาณ ๕,๑๐๐ ล้านบาทครับ เพราะฉะนั้นเราส่งเสริมปลุกแทน ๓๐๐,๐๐๐ ไร่เอาไปเลย ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ต่อปีกระโดดขึ้นไปเพราะสวนมันเพิ่มขึ้นเอาปีหนึ่ง ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ ไร่ละ ๑๗.๑๑๑ บาทก็ใช้เงินเพียงแค่นี้ละ ๖,๘๐๐ ล้านบาท เงินในส่วนสงเคราะห์การปลุกทดแทนและปลุกใหม่นั้น ปีหนึ่ง ๙,๗๕๐ ล้านบาท ใช้ไม่ได้หมดครับ ฉะนั้นรัฐบาลจึงพยายามส่งเสริมเรื่องการศึกษา การวิจัยในการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น เพื่อที่จะเสถียรภาพเรื่องราคายางพารา และส่วนหนึ่งที่เหลือจากตรงนี้เราจะเอาไปเป็นเงินกองทุนเพื่อสร้างเสถียรภาพเรื่องราคายางพาราครับ -----

เวลาราคายางตกต่ำ กยท. ก็มีหน้าที่ในการที่จะใช้เงินจำนวนนี้ในการที่จะรับซื้อ เก็บสต็อก ไม่ส่งยางออกต่างประเทศร่วมกับสถาบันเกษตรกรต่อไป ตรงนี้ก็คงเป็นเรื่องของ คณะกรรมการ กยท. จะกำหนดมาตรการขึ้นมาโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีด้วย ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกแค่นี้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพงษ์ แล้วก็มาท่านจุลพันธ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ ผมก็ขอบคุณกรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานกรรมการที่ได้พูดถึงเรื่องการผลิตไม้ยาง หรือผลิตภัณฑ์ยางนี้ และท่านก็บอกว่ามีคนคัดค้าน โดยมีการร้องเรียนเข้ามาพวกที่อยู่ใน อุตสาหกรรมผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผมเชื่ออย่างนั้น แต่ที่นี้ท่านประธาน ประเทศเราส่งออก น้ำยางนี้เยอะมาก เพราะฉะนั้นแสดงว่าเราปลูกต้นยางเป็นจำนวนมาก ไม้ยางมีมูลค่า มหาศาลมันอาจจะไปทำให้ผู้ประกอบการเสียหายได้หรือเสียผลประโยชน์ก็เป็นได้ แต่เฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้ยาง ท่านประธานเคยเห็นไหมครับ มีคุณค่ามหาศาล เพื่อนผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ร่ำรวยมาได้ก็เพราะเฟอร์นิเจอร์ยาง ทำได้ดีมาก คุณภาพ สุดยอด ท่านประธาน ส่งไปขายอังกฤษ ฝรั่งเศส แถวยุโรปซื้อจากท่านประเสริฐทั้งนั้น วันนี้ ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่าน เพราะท่านทำผลประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ แต่วันนี้ถ้าเรา ไม่พูดถึงอุตสาหกรรมไม้ยางไว้ เราเสียหายแน่นอนในอนาคต ผมอยากจะถามท่านประธาน ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า จะเอาเรื่องไม้ยางไปบรรจุ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเอาให้มันชัดเจน เพราะว่าอุตสาหกรรมนี้สร้างรายได้ ท่านประธาน วันนี้ประเทศลาวก็เริ่มมีการปลูกยาง ประเทศเวียดนามก็เริ่มปลูก เขมรก็เริ่ม ปลูกบ้าง แต่เราเป็นผู้นำทางด้านนี้ไม้ยางมีมูลค่าครับ ดีกว่าไม้สักในบางกรณีด้วยซ้ำ น้ำหนัก ก็เบากว่า ทำเฟอร์นิเจอร์ได้เรียบร้อยกว่าผมเห็นฝีมือมาแล้ว บ้านผมอยู่จังหวัดเชียงใหม่ มีไม้สักเยอะ ทำเฟอร์นิเจอร์ด้วยความเรียบร้อยนี้ยังสู้ไม้ยางไม่ได้ ท่านประธาน เพราะฉะนั้น ผมอยากจะให้ท่านประธานคณะกรรมการในฐานะรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นี้ลองชี้แจงให้ผมอีกสักนิดหนึ่งว่า ท่านจะเอาไปบรรจุไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติใด เพราะว่าถ้าท่านเอาออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันเสียหาย และเมื่ออีกเพื่อนกรรมการก็บอกว่าไม้ยางนี้ได้ตัดออกจากค่านิยาม ท่านจะใส่เข้าไปก็ได้

เมื่อก็ผมคิดคำพูดใหม่ว่า การอุตสาหกรรมไม้ยาง เนื่องจากไม้ยางโดนตัดทิ้งไป เราเปลี่ยนเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับ การอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากไม้แปรรูปจากต้นยาง ผมจะคิดให้เลย เขียนไว้อย่างนี้อย่างน้อยเราไม่ทิ้งมัน ไม้ยางมีมูลค่าครับท่านประธาน อย่าเอาไปทำเป็นฟืน หรือมีการลักลอบส่งออกไปให้ประเทศอื่นผลิตหรือส่งไปประเทศจีน ให้ประเทศจีนสามารถผลิตเฟอร์นิเจอร์ไปขายในตลาดโลก เรามีฝีมือในการผลิตเฟอร์นิเจอร์อยู่แล้ว โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ผมก็มี หมู่บ้านถวาย อำเภอหางดง มีฝีมืออยู่แล้ว เอาไม้เหล่านี้ไปทำเฟอร์นิเจอร์ขายก็ได้ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านจุลพันธ์ และเด็ยวรรณาธิการชี้แจงแล้วผมจะถามถ้าตั้งใจจะขอมติ เราใช้เวลานานแล้วเชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ต้องกราบขอบพระคุณอีกครั้งสำหรับคำตอบจากท่านประธานกรรมาธิการ แต่อย่างไรก็ตามนี้ผมก็ยังคงความเห็นเดิม ผมต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับ กลายเป็นว่าเรารวม ๓ องค์กรเก่านี้มาเป็น ๑ องค์กรใหม่ คือ กยท. นี้ถ้าเป็นต่างประเทศนี้เขาจะเรียกว่าการรวมอย่างนี้มันคือการเมิร์จ (Merge) มันต้องเกิดความประหยัดต่อขนาด หมายความว่ามันจะต้องดีขึ้นในการบริหารจัดการ มันจะต้องถูกลงในค่าใช้จ่าย ปรากฏนี้หิวกระเตงกันมารวมกันไปหมด กลายเป็นเอาเค้กมาโปะ ๆ ๓ ก้อน กลายเป็นก้อนเบ้อเร่อเหมือนเดิม อย่างนี้ผมมองว่าไม่ใช่วิธีการบริหารที่จะไปข้างหน้า ผมก็หวังว่าในอนาคตมันจะพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นนะครับ ประเด็นนี้ไม่ว่ากันในส่วน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของ (๑) แต่ในวง (๒) นี้ก็ยังคงตั้งใจเช่นเดิม -----

ผมก็กราบเรียนด้วยความเคารพ เงินอย่างไรต่อปี ณ ปัจจุบัน ๑,๕๐๐ ล้านบาท ในอนาคต ผมยืนยันว่าต่อปีมันจะมากกว่านี้อีกมหาศาล ท่านบอกว่าการกำกับดูแลควบคุมนี้มันจะต้องผ่าน ทาง ครม. จริง ๆ ผมกราบเรียนท่านด้วยความเคารพครับ ท่านไปอ่านมาตรา ๖๕ ของท่านให้ดี มาตรา ๖๕ นะครับท่านประธาน เป็นเรื่องของ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ครม. จึงจะดำเนินการใด ๆ ได้บ้าง จะเขียนเรื่องของการเพิ่มหรือลดทุน แต่ประเด็นสำคัญคือ ข้อ ๒ และข้อ ๓ คือการกู้ยืมหรือให้ยืมเงินเกินกว่าที่ ครม. กำหนด ๓. การจำหน่าย อสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาเกินกว่าที่ ครม. กำหนด เราเห็นแบบนี้มาหลายพระราชบัญญัติแล้ว ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพ ตัวเลข รับประกันอะไรที่ออกในที่สุดมันจะหย่อนออกเลข ๑๐๐ ล้านบาท ประมาณ หมายความว่าถ้าเกิดเกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาทมาขอ ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาทไม่ต้อง นั่นก็คือความหละหลวมของ พ.ร.บ. ที่ผ่านมาหลาย ๆ ฉบับเลยนะครับ วันนี้ฉบับนี้กำลังจะเจอแบบเดียวกัน ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท โครงการทำได้มหาศาล ในที่สุดเขาก็จะทำ ๆ ผ่านมาแล้วส่งเข้า ครม. ครม. ไม่มีอะไรเลยครับ มาตรา ๖๓ ท่านตรวจ รายงานอย่างเดียว ทำแล้วมาตรวจรายงาน ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพ ในที่สุด เงินจำนวนนี้พอถึงเวลา ถ้ามีใครที่เขา มีวัตถุประสงค์และเขามีอำนาจหน้าที่อยู่ใน กยท. เขาก็สามารถที่จะไปเล่นแร่แปรธาตุกับงบประมาณตัวนี้เอาไปใช้ในวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่อาจจะไม่ใช่เป็นวัตถุประสงค์ที่เราออก พ.ร.บ. ฉบับนี้มาให้เขา และในที่สุด ครม. ก็ได้แต่ทำตาปริบ ๆ หลังจากที่เขายื่นมา ถ้ามาตรา ๖๓ ท่านอภิชาติไม่ยื่น คือท่านเป็นผู้สงวนไว้ว่าจะให้มีการปรับแก้ให้มารายงานสภาผู้แทนราษฎรนี้ สภาผู้แทนราษฎรไม่ต้องมาฟังหรือครับ ต่อไปนี้ไม่เห็นอะไรอีกแล้วครับ เงินจำนวนนี้เราจะไม่เห็นอีกเลย ครม. ก็ได้แต่มาตรวจรายงานประจำปีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนด้วยความเคารพ มันจะต้องมีการเขียนให้มันดีกว่านี้ อย่างปัจจุบันถ้าเกิดไป ๑๐ เพอร์เซ็นต์เป็นการวิเคราะห์วิจัย ปีหนึ่ง ๑,๕๐๐ ล้านบาท ทุกปี ๑,๕๐๐ ล้านบาทมันมหาศาลนะครับ ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นแบบเก่า บอกว่า ๘๕ เพอร์เซ็นต์ หรือเป็นแบบที่ท่านไพจิต ศรีวรขาน เสนอ กราบเรียนด้วยความเคารพ คือตัด (๑) แล้วเอาวิเคราะห์วิจัยไปอยู่ใน (๒) เสีย มันก็ยังมี ๑๐ เพอร์เซ็นต์ คือ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ไว้ทำได้หลายสิ่งหลายอย่าง รวมถึงวิเคราะห์วิจัยด้วย ซึ่งผมมองว่า มันเพียงพอแล้ว ๑,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี รวมถึงในอนาคตมันจะเป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๓,๐๐๐ ล้านบาท เหลือเพื่อครับ เหลือจากการที่จะใช้ได้อีกมหาศาล ซึ่งเงินจำนวนนี้ ในส่วนที่เหลือก็จะกลายเป็น ๗๕ เพอร์เซ็นต์ที่จะไปลงกับพี่น้องเกษตรกรโดยตรง แทนที่

จะเป็นเพียงแค่ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ อย่างที่ท่านไปปรับแก้มา ผมก็กราบเรียนด้วยความเคารพว่า
 อย่างไรก็ต้องขอฝากท่านกรรมาธิการพิจารณานะครับ อย่างน้อย (๑/๑) ตัดออกไปแล้ว
 เอาไปรวม (๒) มันก็ไม่มีอะไรเสียหาย เงินจำนวนเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์วิจัยอยู่แล้ว
 ถ้าเกิดว่าท่านยังยืนยัน ทางผมก็จะต้องขอใช้เสียงในสภาเพื่อตัดสินครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์
 ในฐานะกรรมาธิการ ก็ขออนุญาตตอบประเด็นของท่านจุลพันธ์ อมรวีวัฒน์ ก่อนนะครับ
 ประเด็นที่ท่านยังติติงอยู่ว่าการที่กำหนดวงเงินไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็นงานวิจัยนั้น
 เป็นเงินที่มันมากเกินความพอดีกับการวิจัย ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ในเรื่องงานวิจัย
 เรามีข้อสงสัยว่าวันนี้ทำไมงานวิจัยของบ้านเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องยางพารานะครับ
 ที่ยังต่ำต้อยต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเรื่องของการวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องของพันธุ์
 การพิจารณาผลผลิตต่อไร่ หรือว่าในเรื่องของการแปรรูป ก็ได้รับฟังจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
 งานวิจัยนะครับ คำตอบที่สำคัญที่สุดก็คือเรามีนงบประมาณน้อยกว่าเขามากในการวิจัย
 ก็ขอเพิ่ม ที่นี้ขอทำความเข้าใจอีกนิดหนึ่งนะครับว่า เรื่องงานวิจัยนั้นไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องของ
 เอกสารเพียงด้านเดียว แต่เรื่องที่ต้องซื้อเครื่องมือครุภัณฑ์ที่เกี่ยวกับงานวิจัย
 ซึ่งแต่ละชิ้นมีราคามาก อย่างไรก็ตามผมขอกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านจุลพันธ์นะครับ
 ว่าไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หมายถึงกรอบเราไม่ให้เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าวงเงินเท่าไรนั้น
 อยู่ที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี -----

ที่นี้ผมกราบเรียนว่าคณะกรรมการชุดนี้มีตัวแทนเกษตรกรไป ๔ คน ถ้าเกิดใช้เงินที่ไม่เกิดประโยชน์โดยตรงต่อตัวเขาเองผมคิดว่าค่อนข้างยากที่จะผ่านไปได้ นี่คือประเด็นที่ ๑ เพราะฉะนั้นผมขอวิงวอนนะครับว่าขอให้เห็นความสำคัญของงานวิจัยเพื่อพี่น้องเกษตรกร

ประเด็นที่ ๒ ครับเรื่องไม้ยาง จริง ๆ เรื่องไม้ยางผมได้ตอบเมื่อวาน แต่บังเอิญท่านสุรพงษ์ไม่อยู่ในที่ประชุมก็เลยไม่ได้รับฟังนะครับว่าทำไมที่เราเอาไม้ยางออกจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราได้ฟังเสียงจากพี่น้องเกษตรกรผู้ปลูกยางจริง ๆ แล้วก็ผู้ประกอบกิจการไม้ยาง เขาบอกว่าถ้าเกิดเอาไม้ยางมาอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. นี้จะเกิดปัญหา ๒ ประการ ประการที่ ๑ พี่น้องเกษตรกรเสียโอกาส ที่ว่าเสียโอกาสเพราะอะไรครับ เพราะวันนี้ธุรกิจไม้ยางแข่งขันกันอย่างสูงมาก ผู้กำหนดราคาไม่ใช่พ่อค้านะครับวันนี้เจ้าของสวนยางเป็นผู้กำหนดราคา กำหนดราคาว่าไม้ขนาดนี้ถ้าคุณไม่ซื้อขนาดนี้ไม่ขาย ถ้าเกิดเอาไม้ยางมาอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ต้องเก็บภาษีพิเศษคือภาษีเซสส์ เมื่อเก็บภาษีเซสส์นี้ใครเสียโอกาสครับ ก็คือเจ้าของสวนยาง เจ้าของสวนยางเสียโอกาสคือต้องจ่ายเงินที่ฟังจะได้ เก็บภาษีเข้ากองทุนนี้เช่นเดียวกัน นี่คือฟังเสียงจากพี่น้องเกษตรกร ประการที่ ๒ เราฟังเสียงจากผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการเขามองเช่นเดียวกับพี่น้องเกษตรกรว่า ๑. ถ้าเอาไม้ยางมาอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้เกษตรกรจะเสียโอกาส และศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการเขาก็เสียโอกาส เพราะว่าไม้ยางยังอยู่ภายใต้กฎหมาย พ.ร.บ. ป่าไม้ อยู่ ป่าไม้ควบคุมอยู่ ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ไม้ยางเป็นธุรกิจที่แข่งขันกันอย่างสูงมาก ถ้าเกิดเราไปกำหนด ไปกำกับขณะนี้ทำให้เขาขาดความคล่องตัวในการแข่งขันเรื่องไม้ยางกับประเทศเพื่อนบ้าน และอย่างไรก็ตามไม้ยางนี้ถูกเก็บภาษีตามปกติอยู่แล้วนะครับ ไม่ได้ยกเว้นนะครับ คราวใดที่รัฐต้องการส่งเสริมธุรกิจไม้ยางส่งขายต่างประเทศ เมื่อนั้นครับรัฐจะยกเว้นภาษีเป็นครั้งคราว เป็นมาตรการในการแข่งขันเท่านั้นเอง แต่วันนี้ผมกราบเรียนว่าถึงแม้ว่าไม้ยางไม่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ว่าผู้ประกอบการเกี่ยวกับไม้ยางก็มีช่องทางในการพัฒนาเรื่องธุรกิจไม้ยางได้ ไม่ว่าจะเรื่องการขอรับเงินอุดหนุนจาก บีไอไอ (BOI) จากอะไรก็แล้วแต่เขาสามารถทำได้ เพราะฉะนั้นการที่เอาไม้ยางออกจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมกราบเรียนว่าเป็นประโยชน์ทั้งในเรื่องของพี่น้องเกษตรกรเอง เป็นประโยชน์กับผู้ค้าเอง และในที่สุดก็เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาตินะครับ ซึ่งเป็นเหตุผลเหมือนที่ท่านประธานได้กราบเรียนนะครับว่าเราถกเรื่องนี้กันมาก ตั้งแต่วันเริ่มต้นจนกระทั่งวันสุดท้ายต้องตัดสินใจว่าดีที่สุดก็คือต้องเอาออกนะครับจาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ

๑๑๒

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ณัฐชนก ๕๖/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ดอกเตอร์สุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อกี้ท่านคณะกรรมการบอกผมไม่อยู่ในห้อง ผมยืนอยู่ครับผมฟังท่านอภิปรายโดยตลอด ก็เห็นครับว่าสิ่งที่ผู้ปลูกยางกลัวว่าจะต้องเสียภาษี อุตสาหกรรมยาง ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ก็กลัวว่าจะต้องมาเสียภาษีให้กับรัฐ ทำให้รายได้ลดน้อยลงหรืออะไรก็สุดแล้วแต่นะครับ ก็ฟังด้วยเหตุด้วยผล แต่ผมก็ยังเชื่อครับว่าถ้ากระบวนการผลิตอุตสาหกรรมยาง โดยเฉพาะเรื่องเฟอร์นิเจอร์ถ้าเราทำได้ดี ส่งออก ผู้ส่งออกได้กำไรมาก ผู้ขายไม้หรือชาวสวนยางขายไม้ได้ราคา การเสียภาษีเล็ก ๆ น้อย ๆ ผมคิดว่าประชาชนพร้อมที่จะเสียภาษีให้แก่รัฐ แต่ปัญหาคือทำไมค่าขายเป็นหรือไม่ ทุกครั้งครับเวลาเราส่งออกสินค้าต่าง ๆ ไปขายต่างประเทศเรามักจะเสียเปรียบผู้ส่งออก เขาจะอ้างเหตุผลอย่างโน้นอย่างนี้เพื่อมากดราคากับพี่น้องเกษตรกร อันนี้ก็น่าจะเป็นเหตุผลเดียวกันที่ผมมองนะครับ แต่ไม่เป็นไรครับในเมื่อ พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกมาได้ใช้ ในโอกาสหน้าถ้าพรรคเพื่อไทยได้กลับมาเป็นรัฐบาล -----

๑๑๓

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๕๗/๑

เราก็จะหาวิถีทางที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้เพื่อให้พี่น้องผู้ปลูกยางได้ขายไม้ยางที่มีราคาและผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ยางก็ได้กำไรกันถ้วนหน้า ผมก็คิดว่าพรรคเพื่อไทยเราทำได้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีสมาชิกท่านใดติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ มี ท่านไพจิต ศิริวรรณ ครับ

นายไพจิต ศิริวรรณ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผม ไพจิต ศิริวรรณ ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ที่ผมขอให้ (๑/๑) ออก เพื่อที่จะไม่ให้ไปเบียดเงินที่จะช่วยพวกที่ปลูกยาง ทำสวนยางจริง ๆ เพราะเงิน เมื่อกี้นี้ฟังจากท่านประธาน คณะกรรมาธิการปีละ ๑๕,๐๐๐ บาท ถ้าแปลว่าท่านต้องจ่ายเพื่อการวิจัย ๑,๕๐๐ ก็ไปใช้ในหมวดที่เป็นงานบริหารองค์กร ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็ใช้ได้อยู่แล้ว ท่านประธานครับ แล้วในวัตถุประสงค์ของ กยท. ก็ได้ปรับออกแล้วเรื่องวิเคราะห์วิจัยอะไรในมาตราต้น ๆ ที่ได้พิจารณา ถ้ากรรมาธิการยังจะยืนยันว่าจะต้องตั้งแบบนี้ก็ต้องถามความเห็นของสภา ผมกราบเรียนท่านประธานว่าแท้จริงแล้วเรามีฝ่ายวิจัยที่มีผู้ชำนาญการโดยเฉพาะอยู่แล้วในงานวิจัยทั้งประเทศนะครับ มีงบประมาณอยู่เป็นเรื่องเป็นราวและเป็นนโยบายที่จะพัฒนาทรัพยากรของชาติบ้านเมือง ซึ่งผู้ชำนาญการที่จะมาทำเรื่องนี้ไม่ใช่ กยท. นะครับ ท่านจะต้องเห็นนะครับ รัฐมนตรีก็เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานในอันนี้แล้วก็มีตัวแทนเกษตรกร ก็อย่างที่เห็นนะครับตัวแทนเกษตรกรที่ผมกราบเรียนตั้งแต่เบื้องต้น โครงสร้างของคณะกรรมการที่จะมาบริหารองค์กร แม้ว่าจะยังมีความจำเป็นที่จะใช้ ผมก็ยังเห็นว่าต้องฟังความเห็น เมื่อกี้ฟังจากข้อสอบถามของท่าน ดอกเตอร์สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล อุตสาหกรรมยาง ไม้ยาง แปลว่าการค้าการขายที่ กยท. ควรที่จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อพัฒนาให้เกิดรายได้จากผลผลิตที่มีเบื้องต้น เพื่อพัฒนาให้มันเป็นเฟอร์นิเจอร์ เพื่อพัฒนาให้เพิ่มมูลค่าที่จะเป็นรายได้ส่งออก ไม่ได้ทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เสียหาย กลับจะทำให้เกิดรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น เราขาดดุลการค้าเราอะไรที่จะเพิ่มมูลค่าได้ต้องทำ เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นต้องไปตัดตัวนี้ออก แต่ว่าท่านก็ตัดออกแล้ว คณะกรรมาธิการท่านได้ตัดออกแล้วอาจจะเห็นแก่พวกพ่อค้าทำเฟอร์นิเจอร์หรืออย่างไรงี้สุดแท้แต่ เมื่อก่อนเอาเรื่องต้นยางออกก็บอกเห็นแก่คนปลูกยางพอจะเอาเรื่องเฟอร์นิเจอร์ไม้ยาง ก็บอกเพราะว่าพวกพ่อค้าทำเฟอร์นิเจอร์มาล๊อบบี้ (Lobby) หรืออย่างไรผมก็ไม่เข้าใจ ควรจะคงตัวนี้ไว้เสียเรื่องอุตสาหกรรมไม้ยาง ใส่ไว้ในตรงนี้

อย่าเอาออก ถ้าเห็นด้วยก็ไม่ต้องโหวตครับ ถ้ายังยืนยันจะตัดออกและยังจะเพิ่มเรื่องวิจัยอยู่ไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ต้องขอความกรุณาสภาได้พิจารณาด้วยครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญกรรมการ อภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการครับ กราบเรียนกับท่านประธานถึงเพื่อนสมาชิก
ในมาตรา ๙ ที่เราได้พิจารณาเรื่องใน (๕) และ (๕/๑) ตกลงก็ยังคงยืนยันอยู่ตามนั้น
นะครับเพื่อความเข้าใจของเพื่อนสมาชิก นั้นหมายความว่าทั้งในมาตรา ๘ และมาตรา ๙
ซึ่งพูดถึงวัตถุประสงค์ของ กยท. ว่าจะต้องมีการจัดการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยพัฒนาและ
เผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารานั้นยังคงอยู่ แล้วก็ให้อำนาจหน้าที่ในการ
ดำเนินการและส่งเสริมสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับภาครัฐภาคเอกชนและบุคคลให้มี
การศึกษาวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวกับยางพารายังคงอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้การดำเนินงาน
ของ กยท. จึงจำเป็นจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิจัยก็จึงมาปรากฏใน
(๑/๑) ในมาตรา ๔๙ อยากกราบเรียนท่านประธานว่าแม้ว่าในร่างกฎหมายฉบับนี้จะกำหนด
สัดส่วนการใช้เงินของกองทุนเป็น ๔ เรื่องสำคัญนะครับ -----

๑๑๕

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๕๘/๑

เดี๋ยวก่อนจะสังเกตเห็นว่าใน ๓ เรื่องแรกเราใช้คำว่า ไม่เกินร้อยละ กำกับเอาไว้ การไม่เกิน ร้อยละนี้หมายความว่าคณะกรรมการเห็นว่าในปีใดที่ใช้จ่ายเงินในหมวดนั้นในส่วนนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้สูงขนาดนั้น ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ตามที่ระบุไว้ จึงใช้คำว่า ไม่เกิน แล้วถามว่าเงินเหลือนี้อะไรจะหายไปไหน เงินเหลือก็จะมากองอยู่ในหมวดสุดท้ายก็คือเรื่องของค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและปลูกใหม่ นี่เป็นเรื่องของการเขียนไว้เพื่อที่จะให้เห็นถึงสัดส่วนที่ชัดเจน แล้วก็ถ้าหากว่าไม่มีการใช้จ่ายเงิน ก็จะมาลงกับที่เพื่อประโยชน์กับพี่น้องเกษตรกรอย่างแท้จริง จึงกราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปถึงเพื่อนสมาชิกครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านไฟจิตยังตั้งใจไหมครับ

นายไฟจิต ศรีวรรณ (นครพนม) : ยังตั้งใจครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คณะกรรมการก็ไม่ได้เปลี่ยนนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องเชิญสมาชิกมาลงมติครับ
ขอเชิญสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติดังนี้ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม
เพื่อเตรียมลงมติได้แล้วครับ

(พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เมื่อท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาครบตัวแสดงตนด้วยครับ ขอส่งผลการแสดงตน
เชิญครับ เอาคุณธนากรณ์แล้วกันครับ

๑๑๖

สผ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

นภา ๕๙/๑

นายธนา ซีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม ธนา ซีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ที่ผมยกมือ
ก็เพราะว่าผมอยู่คณะกรรมการประกอบรัฐธรรมนูญนะครับท่านประธาน สมาชิกด้วยกัน
เต็มเลย แล้วก็ทยอยเดินมา มีสภาพสตรีหลายท่านก็บอกให้ผมวิ่งมาก่อน เพื่อจะแจ้ง
ให้ท่านประธานว่าให้รอสักครู่ครับ มีหลายคนเลยครับท่านประธาน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เดี๋ยวผมจะให้รอสัก ๓ นาทีครับ เพราะฉะนั้นก็เดี๋ยวนั่งรอ ก็ขอเชิญสมาชิกเข้าห้องประชุม
เพื่อเตรียมลงมติได้แล้วครับ เชิญคุณบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร เมื่อสักครู่นี้เนื่องจาก
เข้าใจว่าเจ้าหน้าที่คงจะรวมคะแนนไปเบื้องต้นแล้ว ต้องขอให้เจ้าหน้าที่ได้ล้างใหม่อีกครั้ง
นะครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เดี๋ยวต้องขอให้กดบัตรแสดงตนใหม่ นะครับ ตอนนี้เจ้าหน้าที่ล้างคอมพิวเตอร์ก่อนนะครับ
ขอเชิญสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อเตรียมลงมติได้แล้วครับ ขอให้เจ้าหน้าที่ได้กดไฟตามตึก
ต่าง ๆ ด้วยนะครับ เมื่อสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วกรุณา กดบัตรแสดงตนด้วยครับ
เชิญกดบัตรแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอส่งผลการแสดงตนครับ

๑๑๗

สพ ๒๐/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นภา ๕๙/๒

สมาชิกไม่ครบองค์ประชุมนะครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๓ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
-----------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๕
นางวัฒนี อุดมภักดี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางชัญญาภักดิ์ ทองมา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางวัชรี สะหาบ	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนภัสสร สุขเสริม	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๕)

นางสาวชัชวราภรณ์ นันต์สังข์	นางสาวนภา วีระยุทธโกศล
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวชญาภา ภูระหงษ์
นางสาวสาริตา สิงห์เมธา	นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช
นางศิริลักษณ์ สุวดี	นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภาพ
นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ	นางสาวลักขณา อนุอัน
นางจิตตานันท์ ศรีเวียง	นางสาวปัทมา แซ่ซิ่ง

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร